

உன்னே...
புகம்பெரன் மாவட்டத்
செய்திகள்

மணியம்.

கல்கி

KALKI
30.8.87
₹. 1.50

PONDS

பொன் நகைகள்
மின்னிட... சந்தன
நறுமணம் கமழ்த்திட....

இனிம உணர்வுகள் மனதில்
மலர்ந்திடும் கணங்கள். உங்கள்
மேனிலில் பொன் நகைகள்
மின்னிட. தூய சந்தனத்தின்
நறுமணம் கமழ்த்திட. இதுவரை
அறியாததற்கு உணர்வுகளால்
உள்ளம் பூர்த்தியாக: பொன்
உங்கள் மூன் பொலிவு
பெறுகிறது.

சுவாச நறுமணம்.
முனியில் பொன்நிறம்
பொன் உயர்த்துது.

பாண்டஸ்
சாண்டஸ்
லாஸ்க்

தொலைக்கரு முதயதல் முதரமல் வீட்டதல்

● சென்ற வாரம் இலையுதிர்நாள் நிகழ்ச்சியில் இடம் பெற்ற திருமதி செல்வசுந்தரி செதுராமன் அவர்களின் கச்சேரி, ஹாலில் உட்கார்ந்து கொண்டு டி. வி. பார்த்துக் கொண்டிருந்த எங்கள் இந்நன்மை. அந்நன்மை அரை இரவுக் கூட நகராமல், அப்படியே உட்கார்ச் செய்துவிட்டது.

— வதா ராஜேஷ், நத்தனம்.

(நான் கச்சேரி பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது எங்கள் வீட்டுக் குட்டிப்பிசாசு என் மடியில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. கச்சேரியின் கொடுமை தாக்காமல் எழுந்து போய் அலங்கலாமென்கூல் கூட முடியவில்லை. நகர்த்தால் பிசாசு முறித்துக் கொண்டு அவளும்! அதை மனதாணப்படுத்துவது அத்தனை கலையில்லையே!)

● சென்ற மண்மாட்டி நிகழ்ச்சியில், சூமாரி சரளா சுப்ரமணியம் சொல்லிக் கொடுத்த வெங்காய குவாஷா, பருப்பு பின்பு என்விர இரண்டு புது சமைப்பல் குறிப்பு களைபும் இந்த வாரம் ஞாயிற்றுக்கிழமை டிபனுக்குச் செய்து கொடுத்தேன். என் மாயியார் உட்பட அனைவரும் என்னை மிகவும் பாராட்டினார்கள்.

— இந்நிரா. தி. நகர்.

(நான் ஒரு காரியம் செய்து, அது நன்றாக இல்லை என்று சொல்வதற்குள் எங்கள்

வீட்டில் யாருக்காவது இருக்கிறதா என்ன?)

● நடன அரங்கம் நிகழ்ச்சியில் நடனம் ஆடிய மில்லு குத்தனா கலத்தியின் நிகழ்ச்சியைப் போல அடிக்கடி நடன நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்பும்படி நான் டி. வி. ஸைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

— உஷா, சென்னை - 98.

(எங்கள் வீட்டில் சித் போர்ஷன்காரர் களுக்கு, என் அம்மா மாவரைத்தால் போதும். உடனே சண்டைக்கு வந்து விடுவார்கள். கூட, நடன அரங்கத்தில் அந்தப் பெண் கூட... கூட... தாம்... தாம் என்று குதித்த சப்தத்தில் அம்மிக் கண்ணாள் சத்தம் அடிபட்டுப் போய்விட்டதே!)

● டி. வி. சித் செய்தி வானிலும் ரமண மேகன் தினமும் செலுதி படிக்க வரமாட்டாரா என்று நினைக்கிறோம், அந்த மாதிரி ஒரு பார்க்கலிடி!

— சந்தியா சந்திரன், குரோம்பேட்டை.

(பின்னே என்ன? தாடியும், மிசைவமான அவரது உருவத்தைக் காட்டி, "பூச்சிகாரன் கிட்டே சொல்லட்டுமா?" என்றுதான் இப்போதெல்லாம் எங்கள் வீட்டுக் கூட குட்டி ஒழுக்காய், அடம் பிடிக்காமல் சாப்பிடுகிறான். என்ன செய்வது?)

தொகுப்பு: வெண்குழி

Ugali,

பத்திரிகை ஆசிரியர்!

◆ ஒருவர்: என்னயோம்! பத்திரிகை ஆசிரியருக்கு உம்ம பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லிக்கொளாமே?

மற்றவர்: பெண்ணைப் பார்த்தவர் இவரை இணைப்பாக அவளது தங்கையைவும் கேட்கிறாரே!

டி. செல்வன், தென்னைப்பேரம்.

◆ அரைபின்னொரு அருணாசலம்: என்ன ஆசிரியர் சார்! உன்னைப் பார்த்து சொல்ப நானாச்சே! இப்பய்யாம் அரசியல் ஜோக்கம் போடுறதை விட்டுட்டிங்களா? முத்துராஜா, பம்பாய் - 70

◆ துணை ஆசிரியர்: தலைப்புச் செய்தியாகப் பேப்பரிலே போடாததுக்கு, பஞ்சாப் பிரச்சனைக்குக்: இவங்கைப் பிரச்சனையிக்கு: பிரகி ஹழல் பிரச்சனையிக்கு. இதிலே எதைப் போடலாம் சார்?

ஆசிரியர்: ஏய்யா! இதெல்லாம் ஒரு செய்தியா? இப்பத்தான் எனக்குத்தக் வல்வத்திக்கு, ருட்டி நயகை பாணுரீ வயகக்கு வந்தாச்சென்று! அதைப் போடுவதா தலைப்புச் செய்தியா?

ஜி. கண்ணன், மதுரை - 1.

◆ லாசலர்: உங்க பத்திரிகையில் உயர்ச்சிப் படங்களும், ஆபாசக் கேள்வி பதிலும் வருதே, இதைக் குறைக்கக் காட்டிய கணா?

பத்திரிகை ஆசிரியர்: ஐயப்போ, இது குடும்பப் பத்திரிக்கைக்க!

டி. கல்யாணி, உடம்பாச்சேரி.

◆ முதலாமவர்: பத்திரிகை ஆசிரியர் மகனுக்கு என் மகளை வரதட்சணையில்லாமல் கட்டிக் கொடுத்தது தப்பாப் போச்சு!

இரண்டாமவர்: ஏன் என்ன ஆச்சு?

முதலாமவர்: வரதட்சணைக்குப் பதில், அவரது பத்திரிக்கைக்கு நூறு ஆயன்

சத்தாநாரகலைச் சேர்த்துக் கொடுக்கச் சொன்னார்!

கரந்தை து. கவாமிநாதன், தஞ்சை-1.

◆ பத்திரிகை முதலாளி: என்ன சார், எந்த வருடமும் இல்லாமல் இந்த வருடம் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வில் பத்தாவது இடத்தைப் பெற்ற மாணவர்க்குப் பத்திரிகையில் சர்ப்பாக ரூ.2,500/- பரிசு கொடுக்கிறீர்கள்?

பத்திரிகை ஆசிரியர்: அது ஏன் கேட்போம்னு சார்!

சாதுமங்கலம், தாகூர் - 2.

◆ ஒருவர்: அந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியரை ஏன் சார் கண்டிச்சீங்க?

டாக்டர்: நான் கொடுத்த பிரிஸ்கிரிப்ஷன் பெரிசா இருந்ததான்னு, அதை 'எழுட்' செய்து பாதி மருத்துதான் சாப்பிட்டிருக்கார்!

எஸ். வெங்கடராமன், சென்னை-53.

◆ பத்திரிகை ஆசிரியர் (உதவி ஆசிரியரிடம்): ஆபாசக் கலரொட்டிங்கள், திரைப்படங்கள், விளம்பரங்கள் இதைவெல்லாம் எதிர்த்து அடுத்த வாரம் நம்ம பத்திரிகையில்விறப்புக் கட்டுறா எழுதுணும். அதோடசேத்துப்பிரகரிக்கத்தானும் அதரடதுடி ஆபாசப் படங்கள்!

ஜோதிர்லதாவிஜா, சென்னை - 101.

◆ துணை ஆசிரியர்: சார், உங்களைக் கண்ட படி தாக்கி ஒரு கடிதம் வந்திக்கு.

ஆசிரியர்: பவே! என்னுடைய காரைகார மான தலைவங்களைத் கண்டித்தா?

துணை ஆசிரியர்: இயல் சார்; நீங்க நூறு மாதமா ஹரில் இருக்கிற உங்க மனைக்குப் பணம் அனுப்பலையாம். அவங்கதான் வருதியிருக்காங்க!

கதாவெருமார், சென்னை-24.

◆ ஒருவர்: காப்பியின்னை என்ன செய்கிறார்? மா. வீட்டில் ஒருவர்: பத்திரிகை ஆசிரியரா இருக்கார்...

ஒருவர்: என்ன கிடைக்கும்?

மா. வீட்டில் ஒருவர்: தாதுமாருஎழுதிரு ஜெயில் தண்டனை கிடைக்கும்!

ஜி. எஸ். ராஜேந்திரன், திருச்சி-3.

ஒவ்வொரு ஜோக்கும் ரூ. 200 பரிசைச் சம்பாதிப்பதற்கு கொடுக்கிறது!

இரவு பல பாடகர் ஒருவர், மேடையில் பூர்விகல்யாணி ராகத்தை மேம்படுத்த ஆவா பனை செய்து கொண்டிருந்தார். ரசிகர் கூட்டத்தினிடையில் சிஷ்யைகள் புடைமூழ் அமர்த்தித்தந்த ஓர் இளை ஆசிரியை, அந்தச் சமயத்தில் ஓர் இளை வகுப்பையே நடத்திவிட்டார்! பூர்விகல்யாணிக் கும் பந்துவராளிக் கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தைப் பாடிக்காண்பித்து, இரண்டு ராகங்களிலும் உள்ள கிரீத்தனைகளைப் பட்டியல் போட்டு, தமது மேதாவிவாசத்தைப் பறைசாற்றிக் கொண்டார். மாணவிகள் மட்டுமின்றி இதர ரசிகர்களும், பாவம், சொல்லவும் முடியாமல் மெல்லவும் முடியாமல் அபார சசிப்புத் தன் மையுடன் ஆசிரியையின் செயல் விளக்கத்

கலைப்பகா ரசிகர்களிடமிருந்து காப்பாற்றுகள்!

தைப் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தனர்! இதைப் போன்ற அநாகரிகங்கள் நமது இளைக் கச்சேரிகளைக் கேட்க வருகிறவர்களிடையே அனேகம்! அனேகம்! அநாகரிகம் என்று தெரிந்தோ தெரியாமலோ, கூடக் கூடப் பாடுவது, பலக்கத் தாளம் போடுவது போன்ற பல செயல்களில் ஈடுபடுவோருடைய மனசாட்சியைத் தட்டிக் கேட்கும் விதமாக ஒரு சிறிய கையேட்டை அச்சிட்டுத் தச்சேரிகளுக்கு வருவோரிடம் வழங்க, மியூசிக் அகாடமியும் கலா மந்திரி அறக்கட்டளையும் இதை ந்து ஏற்பாடு செய் துள்ளன. பின்வரும் விதிகளைக் கடைப்பிடிக்கும்படி சிபாரிசு செய்கிறது, அந்தக் கையேடு, (கத்திர இந்தியாவில் சிபாரிசு

தான் செய்ய முடியுமென்பொழிய கட்டாயப் படுத்த முடியாது அல்லவா?):

1. கச்சேரி ஆரம்பிக்கும் முன்னர் உங்கள் இருக்கையில் அமர்ந்து விடுங்கள்.
2. இது சாத்தியமில்லை எனில் இரண்டு பாட்டுகளுக்கு அல்லது நடனங்களுக்கு நடுவே உள்ள சிறிய இடைவேளையின் போது இருக்கையில் வந்து அமருங்கள், அல்லது எழுந்து செல்லுங்கள்.
3. பாடல் அல்லது நடனத்தின் இறுதி வரை காத்திருந்து நியாயமான பாராட்டுக் குரிக்ுவதில் பலமாகக் கைதட்டித் தெரிவி லுங்கள்.
4. பக்கத்தில் உள்ளவர்களிடம் பேசி அவர்களுடைய கவனத்தைத் திரும்புவ தோடு கலைஞரையும் தொந்தரவு செய்ய வேண்டாம்.
5. திகழ்ச்சியின் போது ஒலி/ஒளிப்பதிவு செய்வதைத் தவிர்க்கவும்.
6. உணவுப்பண்டங்களையும் பானங் களையும் அரங்கத்துக்குள் எடுத்துச் சென்று கவையக்காதீர்கள்.
7. இறுதியில் மங்கலம் பாடும் போது அவசர அவசரமாக எழுந்து ஒடாமல் கடைசி வரை இருக்கையில் அமர்த்திருங் கள்.

‘நாட்டியோத்தவா’ என்ற நாட்டியக் கலைவிழாவை இந்த ஆண்டு கலா மந்திரி அறக்கட்டளை, மியூசிக் அகாடமியுடன் இணைத்து நடத்தும் து. இந்த ஒரு வார கால நடன விழாவில் புதிய நாட்டியக் கலைஞர்கள் மட்டுமின்றிப் புகழ் பெற்றவர்களும் கலந்து கொள்கிறார்கள, பதினாறு பேருக்கு அரங்கேற வாய்ப்பு அளிக்கப்படும். இளம் கலைஞர்களில் தலை சிறந்தவர்களுக்கு ஓராண்டு கால நாட்டியப் பயிற்சிக்கான உதவித் தொகை வழங்கப் படும்.

கலா மந்திரி அறக்கட்டளை துணைக் கலா மேம்படுத்தும் தோக்குடன் தொடங்கப்பட்டது. இதன் தலைவர் என்.கே.பேட்டு லிகவநாதன்.

அகாடமி - கலா மந்திரி கூட்டு முயற்சி யில் இன்னொரு புதுமை - நாட்டியோத் தவத்தின் போது கலைஞர்களின் திறமையைக் கணிக்கச் சொல்லிப் பார்வையாளர்களையே கேட்கப் போகிறார்கள்! திகழ்ச்சிகளுக்கு வருவோரிடம் கேள்வித்தாள்கள் வழங்கப் படும். திகழ்ச்சியின் தரத்தை விமரிசிக்கும் வகையில் அமைந்த இக்கேள்விகளுக்குத் தக்க பதில்கள் எழுதி அதற்கென்று வைக் கப்பட்டுள்ள பெட்டியில் அதைப் போட்டு விட வேண்டும். இந்த துணதாயக முறை குத்துச் சேகரிப்பு, கலைஞர் - பார்வையா ளர் இருவரையுமே அநி கவனமாக இயங்கள் செல்லும் என்பதில் சத்தேமியில்லை.

— தமது திருபர்

“கிரகையம்” —கொடுத்துவிடுக— —காத்துக்— —கடக்கிறோம்...”

“தூங்குகெல்லாம் மாதச் சம்பளக் காரர்கள். ஏதோ கடனோ, உடனோ பெற்றுச் சொத்துமாக ஒரு வீட்டு மனை வாங்கினோம்” என்று ஆசையில் காரைக்குடி கூட்டுறவு வீட்டு கட்டும் சங்கம் தலைவராகக் குடாமணி புரம் வே — அபுட்டில் வீட்டு மனை வாங்கினோம். மொத்தம் சுமார் எழுநூற்றைம்பது வீட்டு மனைகள். கிட்டத்தட்ட ஏழு வருடங்களாகியும் விற்பனைப் பத்திரத்தைக் கொடுக்காமல் இருந்ததுக்கிறார்கள். அதனால் வீட்டு கட்ட முடியவில்லை. சங்கத் தலைவர் சுப்பையா அம்பலம் அவர்களிடம், ‘எப்போது எங்களுக்கு விற்பனைப் பத்திரம் கொடுப்பீர்கள்?’ என்று கேட்டால், ‘மீட்டுகிறார், அவருடைய மகன் அ. இ. மு. க. எம். எஸ். ஏ. வாக இருப்பதால், போலீஸும் அவர்களுக்குத் துணை போகிறது...” — என்று ஒரு நீண்ட கடிந்ததை எழுதியிருந்தார்கள் குடாமணி புரம் வீட்டு மனை ஒதுக்கீடு செய்பவர்டோர் தலைச் சங்கத்தினர்.

அதன் தலைவரான டாக்டர் கிருஷ்ணமூர்த்தியைக் காரைக்குடியில் சந்தித்தோம். “நாங்கள் அட்வரன்ஸ் கொடுத்த தொகையில் தான் நிலமே வாங்கப்பட்டது. பின்னர் சங்கம் சொன்ன விலையை நாங்கள் செலுத்தி விட்டோம். ‘விற்பனைப் பத்திரத்தைக் கொடுப்பார்கள்’ என்று காத்துக் கொண்டிருந்தால், கிட்டத்தட்ட ஏழு வருடங்களாக இருந்ததுக்கிறார். இடைவில் சங்கத்துக்கு இயக்குனர் தேர்தல் வந்தது. சங்கத்தின் செயல்பாடு குறித்து ஏற்கெனவே வெறுப்புற்றிருந்த நாங்கள், ஒரு நலச் சங்கத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தோம். அப்போது நடந்த இயக்குனர் தேர்தலில் எங்கள் நலச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த துத்து போர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். இந்தத் தேர்தலில் போட்டிவிட்ட தலைவரின் மகன் (தற்போது அ. இ. மு. க. எம். எஸ். ஏ.) தொற்குக்கப்பட்டார். அந்த ஆக்கிரந்தில் தான் தலைவர் இப்படி எங்களுக்கு எதிராகச் செயல்படுகிறார்.

“விற்பனைப் பத்திரம் கிடைக்காததால் நாங்கள் வீட்டு கட்ட முடியவில்லை. ரொடிகள் போட்டு வே — அபுட்டில் முனிசிபாலிட்டிக்கு ஒப்படைக்காமல் இருப்பதால் வீட்டுப் பணரை அங்கீகரிக்க மாட்டார்கள். எங்கள் நலச்சங்க உறுப்பினர்கள் மிகக் கடுமையாகப் போராடி அலாப்டெண்ட் லெட்டர் வாங்கி விட்டார்கள். ஆனால் விற்பனைப் பத்திரத்தை வாங்க முடியவில்லை. நிலத்தை வீட்டு மனைகளாகப் பிரித்து விற்பனைக் கிடைத்த இருபது லட்சத்தில் கணிசமான தொகையை மத்திய வங்கியில் போடாமல், தாம் தலைவராக இருக்கும் காரைக்குடி நகர வங்கியில் போட்டிருக்கிறார். கேள்வி கேட்டால் கண்ணுபிள்ளையென்று பேசுகிறார், ‘எல்லாம் மெதுவாகத்தான் நடக்கும்’ என்று கிறார்.

“சங்கத்தில் பண வசதி இருந்தும் சீக்கிரம் காரியங்களை முடிக்காமல் மெத்தனமாக இருக்கிறார். அவர் செயல்படுவதைப் பார்த்தால்

தான் இன்னும் காலியாக உள்ள ஒரு சில வீட்டு மனைகளையும் நல்ல விலைக்கு விற்குப் பணத்தைப் பையில் போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று காத்திருப்பது போலத் தெரிகிறது. எங்கள் சந்தேகத்துக்குக் காரணம், ஏற்கெனவே கல்யாண மண்டபத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பள்ளாட்டை விற்று விட்டார் என்பதுதான். மேலும் இயக்குனராக இருந்த எங்கள் நலச்சங்க உறுப்பினரை (அவர் ஓர் ஆசிரியர்) தமது செயலாக்கைப் பயன்படுத்தி காரை. வீட்டே மாற்றி விட்டார். நேரையில் பாடி மீட்டிங்குகளை வேலை நாட்களில் வைக்கிறார். எங்களுக்கு என்னவென்றே புரியவில்லை. மேலும், காலம் கடக்கக் கடக்க எங்களுக்குடைய ஒவ்வொரு ஆண்டும் நெருங்கிக் கொண்டே வருவதால், வீட்டு கட்ட வேண்டும் போதும் தொகையும் குறைந்து போய்க் கடைசியில் வீட்டு கட்ட முடியாமலே போவதும் அபாஷமும் இருக்கிறது.

— இவ்வாறு டாக்டர் கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அவரது நலச்சங்க உறுப்பினர்களும்

சரமாரியாகச் சுப்பையா அம்பலத்தில் மீது குற்றம் சாட்டினார்கள்.

சுப்பையா அம்பலம் என்ன சொன் றிருர் என்று தெரிந்து கொள்ள அவ்வரசி சந்தித்தோம். இவர் முன்பு காங்கிரஸ் எம்பி. யாகவும், எம். எல். ஏ. யாகவும் இருந்தவர். கேட்டோம்.

“இது பண்பக்குடி கோவில் தேவஸ்தான் இடத்தை மிகக் குறைத்த விடயத்து வாக்வி 128 ஏக்கரில் 738 வீட்டு மனைகளைப் பிரித் தோம். இந்தப் புது வே - அடிப்படி பல சிக்கல்கள்.

“சூடாமணி புரம் வே - அடிப்படி மனைகள் வாங்கிய பலர் ரியல் எஸ்டேட் பிரிஸன் காரன் மாநிலி செயல்படுபவர்கள். லாபம் வந்தால் விற்பு விடுவார்கள். அதை நான் எதிர்க்கிறேன். அவர்களுக்கு என்னால் வீட்டு மனை கொடுக்க முடியாது. இது தவறு? மேலும் வே - அடிப்படைப் பதிவு பண்ணு வதில் தகராறு. இரண்டு சர்வே நம்பர்கள் கொண்ட இந்த வே - அடிப்படி ஒரு சர்வே நம்பருக்கு மட்டும் எக்கக் க்கமாக மதிப்புப் போட்டு விட்டார்கள். அதனால் நூல்கள் இந்த வே - அடிப்படை வாங்கியதை விடவும் அதிகமாகப் பணம் செலவழித்துப் பதிவு செய்ய வேண்டியிருந்தது. ஆகவே, ஸ்டாம்பு சட்டத்தின் அடிப்படையில் அதற் காக வழக்குப் போட்புகுகிறேன். அதோடு முடிந்ததா? வருமான வரித்துறை இந்த விவ

காரத்தில் தலையிடவே, அதையும் தடுத்து நிறுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய சூழ் தியே. பிறகு, சாலை வசதியெல்லாம் செய்த பிறகுதான் முனிசிபாலிட்டியிடம் வே - அடிப்படை ஒப்படைக்க முடியும். பின்னர் தான் வீடு கட்டணாலை ஒ.கே. செய்வார் கள். அதற்காக முனிசிபாலிட்டியுடன் போராட்டம்... இப்படிப் பல சிக்கல்கள் இருக்க, நான் நாமதப்படுத்துகிறேன் என்று சொல்வது தவறு.

“தீய்கள் உங்கள் செயலாக்கைப் பயன் படுத்திச் சங்க இயக்குனர் ஒருவரை மாற்றி விட்டார்களாமே?”

“ஏன் சார் செய்யக் கூடாது? எனக்குத் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் மட்டும் தொல்லை கொடுக்காமல் இருப் போது?” என்று கடுகடுத்தார் அம்பலம்.

கட்டுறவுத் துறையினர் இந்தத் தகராறில் தலையிட்டுக் கூடிய விவரத்தில் விற்பனைப் பத்திரங்கள் மெம்பர்களுக்கு வழங்க ஏற்பாடு செய்வ வேண்டும். இல்லையென் றால், தான்காவிரம், துயாவிரம் என்று பணத்தைக் கட்டிவிட்டு ஏழாண்டுகளுக்கு மெயாகக் காத்துக் கிடக்கும் அந்த மாதச் சம்பளக்காரர்கள் கடைசியில் வீட்டுமனை வாங்கியும் வீடு கட்டாமலேயே வேலை விடுத்து ஒய்வு பெற்று அலைவ வேண்டியநாதி விடும். இந்த பயம்தான் அயர்களுக்கு ம் இருக்கிறது.

— ப்ரியன்

காமகோழ ஆன்மீக மாத இதழ்

ஸ்ரீ துளசி ராமாயணம்

துளசிதாஸர் புற்றிய அறிமுக உரையுடன்
செய்தம்பர் மாத இதழிலிருந்து தொடங்குகிறது.

ஆண்டுசந்தா: ரூ.24/- * ஆயுள் சந்தா: ரூ.250/-

ஏஜெண்டுகள் இவ்வாத இடங்களுக்கு
விண்ணப்பங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

— மாணாஜர் —

காமகோழ

18, ஸ்டெஷன் சிராடு, தேற்கு மாண்பலம், சென்னை 33

மாணமதுரை: மனமிருந்தால் மார்க்கமுண்டு

சிவகங்கைகளிலிருந்து மாணமதுரை செல்லும் வழியில் மாணமதுரைக்கு மூன்று கி. மீ. முன்னால் இருப்பதுதான் சிப்காட் தொழிற்பேட்டை. டிராவலில்லியே துறிக அரசு கூடப் பிற்பட்ட பகுதிகளை ஏற்றெடுத்துப் பார்த்துத் தொழிற்பேட்டை அமைத்திருக்கிறதே! மக்கள் அதிர்ஷ்ட சாலிகள்தான் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் சாரி!

கடந்த 1980 இல் சிறு தொழில்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட இந்தத் தொழிற்பேட்டையின் வளர்ச்சி - எம். ஜி. ஆர். அரசின் கொப்பு போலத்தான். தேங்கிக் கிடக்கிறது.

"இங்கே தொழில் துவங்குபவர்களுக்கு திறைச் சலுகைகள் தருகிறோம். மின்சாரக் கட்டணத்தில் ஹந்து வருடங்களுக்குச் சலுகை உண்டு. முதலீட்டில் பதினைந்து சதவீதத்தை அரசு மான்யமாகத்தருகிறது. என்றுவிவரங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போனா இப்ப அலுவலரான கந்திரேசன்.

"நீங்கள் சொல்வது போல் இந்த அளவுக்குச் சலுகைகள் கொடுத்தும் தொழிற்பேட்டை வளர்ச்சியடையவில்லைவோ?

"வளர்ச்சி மிகவும் மெதுவாக இருப்பதற்குச் சில காரணங்கள் இருக்கின்றன. மூக்கிய நகரங்களை விட்டு வெகு தொலைவில் இருப்பதால், மூலப்பொருள்களை வரவழைப்பது மற்றும் உற்பத்திப் பொருள்களை வெளியே அனுப்புவது போன்றவற்றுக்குச் சரியான போக்குவரத்து வசதி இல்லை என்பது ஒரு முக்கியக் காரணம். ஆனால் நிலைமை ஏதிர்காலத்தில் சரியாகும் என்று நம்புகிறோம். ஏட்டு ஜூனிட்டினால் தொழில் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். பன்னிரண்டு தொழிற்சாலைகளுக்குக் கட்டுமானப் பணி நடந்து வருகிறது...

திட்ட அலுவலரின் கூற்றுக்களை அப்படியே மறுக்கிறார் மாணமதுரை மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நகரச்செயலாளரான பாண்டி.

"இங்கு தொழில் துவங்க வரும் சிறு தொழில் அதிபர்களை சிப்காட் தூரத்தி அடிக்கும் விதம் வேதனையானது. கட்டட பிளான் அபிவிருத்யப் பெறுவதற்கு அடிச்சல, வசூசம் முதலிட்டுத் தொனையில் மான்யம்

* சிப்காட் அலுவலகம்

* பாண்டி

* சந்திரன்

தருவதற்குத் தாமதம்; மின்சாரம் கொடுப்பதில் இழுத்தடிப்பு, சிமென்ட் கிடைக்காத சிரமம்.. இப்படிப் பல்வேறு இடைபுறுகள். இதனுல்தான் இத்தனை தாமதம்..." என்கிறார் பாண்டி. எது உண்மை?

சாரி, தொழில் வளர்ச்சிதான் இப்படி என்றால், மாணமதுரை நகரில் வளர்ச்சி எப்படி இருக்கிறது? பார்க்கலாம் என்று நகருக்குள் சென்றோம்.

பஸ் ஸ்டாண்டைப் பாருங்கள். அந்தக் காலத்தில் முப்பது பஸ்கள்தான் வந்து போயின. இப்போது நூனசரி முந்தைய பஸ்கள் வந்து போகின்றன. இந்த பஸ் ஸ்டாண்டை விரிவுபடுத்திக் கட்ட 8.2 லும், 8.4 லும் ஒதுக்கப்பட்ட திட்ட உபயோகப்படுத்தாததால், இப்போது லேப்சாகிப் போய்விட்டது. இதற்குக் காரணம், பஸ் ஸ்டாண்டை ஒட்டியுள்ள காஸி நிலத்தைச் சம்பந்தப்பட்ட பன்னி திரிவாகம் கொடுக்க மறுப்பதுதான். இத்தனைக்கும் அந்தப் பந்து ஏக்கர் இடம் கமார் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒக்கர் வெள்ளையன் செட்டியார் மேல்திலைப் பன்னிக்கு விடையாட்டுத் திட்ட லுக்காகப் பஞ்சாயத்தால் கொடுக்கப் பட்டதுதான். அந்த நிலத்தைப் பன்னி திரிவாகம் மரக்கடைகளுக்கும் தோட்டங்களுக்கும் வாடகைக்கு விட்டிருக்கிறது. ஆனால் பொது மக்களின் நன்மைக்காகக் கேட்டால் கொடுக்க மறுக்கிறது. சண்டிதனம் செய்கிறது!"

பாண்டி சொல்வது சரிதானா என்று தெரிந்துகொள்ள அந்தப் பள்ளியின் தலைமை யாகிரிவர் என். ஆர். எம். ரஞ்சிதத்தைச் சந்தித்தோம்.

நீங்கள் சொல்லும் இடம் கிராமமாக வாய்க்கப்பட்டதே தவிர, பஞ்சாயத்து எங்க ளுக்குக் கொடுக்கவில்லை. எங்கள் மாணவர் கள் அதை இப்போது விரைவாட்டுத் திட லாகப் பயன்படுத்தாததன் காரணம், பஸ் ஸ்டான்ட் கழிப்பதற்காக. கால்பந்து, ஹாக்கி, கிரிக்கெட் என்று விளையாடும்ப து அந்தக் கழிவுநீர் போல் விழுவிற்று, எத்தனை தடவை பந்தைச் சாக்கடைவீதி, குத்து எடுத்துக் கழவி விளையாட முடியும்? அதனால்தான் மாணவர்கள் அந்தக் காலி வீடத்தை விளையாட்டுக்குப் பயன்படுத்த வில்லை. மரக்கடைக்கும் ஹோட்டல்களுக் கும்வாடனைக்குவிட்டிருப்பது உண்மையாக். அது விளையாட்டு மைதானத்தின் ஓரம் என்ப தால் மாணவர்களின் விளையாட்டைப் பாதிப்பதில்லை என்பதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் இப்போது பஸ் நிலையம் இருக்கும் இடமே தாங்கள்

கொடுத்ததுதான். பஸ் நிலையத்தை ஒட்டி இருக்கும் காலிவீடத்தை அடுத்துத் தனி யார் ஒருவருக்குச் சொந்தமான காலி மனை இருக்கிறது. அதை அரசு ஆர்ஜிதம் செய்து எங்களுக்குக் கொடுத்தால் இப்போதுள்ள இடத்தை தாங்கள் பஸ் நிலையத்திற்காகத் தரத் தயாராய் இருக்கிறோம். பள்ளியும் சரி, பஸ் நிலையமும் சரி இரண்டுமே பொது மக்களின் நன்மைக்காகத்தான். இது எங்க ளுக்குப் புரிகிறது. ஆனால் அரசுக்குத்தான் புரியவில்லை...

— இப்படிச் சில எதிர்பாராதவர்களை எழுப்பினார் தலைமை ஆகிரிவர். அவர் கூற் றிலும் தியாயம் இல்லாமல் இயல்பு, ஆக, இருதரப்பினரும் மனம் திறந்து பேசினால் பிரச்சனை கழுமமாகத் தீர்த்துவிடும். அப்படிப் பேசுவதற்குத்தான் இரண்டு தரப்பிலும் உள்ள சிலரின் 'சகோ' இடம் கொடுக்க வில்லை. பொதுமான் அதுதான் பிரச்சனையின் மூல காரணமே!

— கௌசல்யா

புகம்பொன் மாவட்டம் தொடர்பான புகைப்படங்கள்: கே.வி. ஆனந்த்

அன்புமிக்க அரசாங்களுக்கு,

இரு பத்திரிகையை உருவாக்கும் செயலில் தொண்டாற்றி சேவித்துக்கு அதிகமாகவே நியூஸ்பிரின்ட் எனப்படும் பத்திரிகைக் காலிதத்துக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நியூஸ்பிரின்ட் விலை சரியான மார்க்கெட் தில் சரிபத்திய மிகவும் உயர்ந்து விட்டது. மேலும் உயரப் போவதற்கான அறிவுறு தன் உள்ளன. உத்தரவிடும் இப்போது நியூஸ்பிரின்ட் தயாராகிறது. இதனை வாய்க்குமாறு அரசு பத்திரிகைகளை தீர்ப்பதற்குக்கிறது. அவல் நாட்டுச் சர்க்குடன் ஒப்பிடுகையில் இந்த நியூஸ்பிரின்ட்டின் தரம், மிகக் குறைவாகவும் விலை, மிக அதிகமாகவும் உள்ளது. விரைவாக மேலும் உயர்த்த அரசிடம் அனுமதி கோரப்பட்டிருக்கிறது! இந்தச் சூழ்நிலையில் கல்வி பத்திரிகையின் விலையை அதி சரித்தே ஆக வேண்டிய தீர்ப்புதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வாகை அன்பர்கள் இந்த விலை உயர்வைப் பொருள்படுத்தாமல் தொடர்ந்து பேராசிரியர் அளித்துவர வேண்டும் என்று கோருகிறோம். கல்வியின் சமுதாயப் பார்வையும் இயல்பியக் கண்ணோட்டமும் சுதந்திர சிந்தனையும் நடைக்களைய நோக்கும் என்றும் போல் உக்கிர மயிற்சிக்கும் எப்பதுடன் அநேகமாக வருகிறதை மாநத்திலிருந்து கல்வி வண்ணம்வாகையும் திரையும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். அடுத்த வாரம் செப்டம்பர் 14 இது குதல் கல்வி.

தமிழ்பிரதி விலை
ஆண்டுச் சந்தா
ஆறு மாதச் சந்தா

ரூ. 2/-
ரூ. 10/-
ரூ. 52/-

மோ.பா.பா.

உண்பதற்காக
கொட்டியும் கொடுத்தும்

கொடுக்க
கொடுத்தும்

கொடுத்தும்

கொடுத்தும்

கொடுத்தும்

கொடுத்தும்

கொடுத்தும்

கொடுத்தும்

கொடுத்தும்

கொடுத்தும்

கொடுத்தும்

பணம் கொடுத்துக்கொடுத்தும்
தான் கொடுத்தும்...

நான் கொடுத்தும் பணம்
கொடுத்தும் தான்
தான் கொடுத்தும்!

கொடுத்தும்

கொடுத்தும்

கொடுத்தும்

கொடுத்தும்

கொடுத்தும்

கொடுத்தும்

கல்கி

1987 ஆகஸ்டு 30
மலர் 14 இதழ் 3
மீரப்பல ஆவணி 14

தப்பினார் ஜெயவர்த்தன! ஒப்பந்தமும் வாழட்டும்!

ஜெயவர்த்தனவைக் கொலை செய்வ தடத்த முயற்சி, 'வெற்றி பெறமா ஒப்பந்தம்!' என்று கேட்டவர்களுக்கு வெற்றியுமில்லை; ஒப்பந்தத்தை 'மகத்தான வெற்றி' என்று சொண்டாஜயவர்களுக்குத் தோல்வியுமில்லை. ஆனால் ராஜீவ் மீது ஒரு தாக்குதல் நடந்து; அதன் பின்னர் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் பலப்படுத்தப்பட்ட பிறகும் ஜெயவர்த்தன மீது ஒரு தாக்குதல் நடந்த முயற்சிதான் என்று என்ன சொல்வது? ஒப்பந்தம் சிங்களவரிடையே கிடைத்த வெறுப்புணர்ச்சியை வளர்த்திருக்கிறது என்னும் அந்த வெறுப்புணர்ச்சி, பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை ஊடுருவி அநாதிபதியையும் பறவுகிறது என்னும் அர்த்தம்! ஆக, சமாதானத்தையும் அமைதியையும் உருவாக்க வேண்டிய ஒப்பந்தம் வெறுப்பையும் மனக்கொப்பையும் வளர்த்துவிட்டது என்பது, காரணம் என்ன? அந்நேர முறை சமீபியலாதுதான்!

ஜெயவர்த்தனவுடன் ஒர் ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டு, உத்தாட்டில் சரித்து வரும் தமது செல்வாக்கை நிலைநிறுத்த ராஜீவ் அவதாரப்பட்டார். தமிழ்ப் போராளிகளை ஒதுக்கினார், உத்தாட்டில் தமக்குத் தோன்றி வரும் எதிர்ப்பைப் பைந்து ஜெயவர்த்தன வைக்கமுண்டு ராஜீவுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு தமது நிலையைப் பலப்படுத்திக் கொள்கக் கருதினார். சிங்களப் போராளிகளைப் புறக்கணித்தார். விளைவு, இரு தரப்பும் போராளிகளிடையேயும் ஊக்கமடையப் பிடுகிறது. ஆகிலும் தமிழ்ப் போராளிகளுக்கு, இத்தியத் துருப்புக்களை எதிர்த்து மரணியினை எப்பது ஏன்? தனி அழம் கிடைக்கவியலா என்னும் ஒரு தனி மாறியத்துக்கு ஒப்பந்தம் வழி வகுக்கிறது என்ற ஆறுதல் மட்டுமேதான் - இரண்டும் அதைத் தாக்கச் செய்திருக்கிறது. ஆனால் மறுதரப்பில் நிலைமை என்ன? சிங்களத் தீவிரவாதிகளின் மனக்கணிச் அமைதி இல்லை; குமுறல் அதிகரித்திருக்கிறது.

ஆகிரியிப்பு என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லையென்னாலும் இவ்வுகை மண்ணில் ஏராளமான இத்தியத் துருப்புக்களும் புத்த தளவாடங்களும் குவித்திருப்பதால் சிங்களவரின் மனத்தில் அது எத்தனைய பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பது யோசிக்கப்பட்டதா? தனி மரணைச் சொரிக்கவாக்கு விட்டுக் கொடுப்பது என்பது தனித் தமிழ் அழகத்துக்கு உடன்படுவதற்கான முதல் படியே என்று சிங்களவர் கருதக் கூடும் என்பது நினைக்கப்பட்டதா?

இரு தரவுகளிடையே நிலையக்கொண் ஒப்பந்தத்தின் கைகெழுத்துப் போடுகிறார்கள். ஆனால் ஐந்தாய்கத்தில் நிலையக்கொண் மக்களை அவதரித்து அவர்களின் உடல் அழகுத்துச் செல்ல வேண்டும். அவர்களின் ஒப்புதலியப் பெற்றுச் செல்லப்பட வேண்டும். மக்களின் மன இயல்புகளும் புரிந்து கொள்ளாமல் செயல்படும் நிலையக்கொண் வெற்றி பெற முடியாது. இங்கு நடத்தது என்ன?

ராஜீவ் இந்த ஒப்பந்தம் தமது மரபெரும் வெற்றி என்பது போல் நடத்து கொண்டார்; உட்குச் சொ் தாடுகளில் வெற்றி என்று முடிக்கினார்; ஜெயவர்த்தனனின் பெருத் தன்மையைப் போற்றினார்; எம். ஜி. ஆரின் ராஜதந்திரத்தைப் பாராட்டினார். இதையொழுக்கியம்? சிங்களப் பெருதாய்கமையினரின் மனம் புன்படாதிருக்கவும் அவர்களின் அச்சத்தைப் போக்கும் விதத்திலும் ஏற்ற கொற்களைப் போ் வேண்டியதல்லவா முக்கியம்! ஜெயவர்த்தனையும், ஒப்பந்தத்தையும் இருதரப்பினரும் அமைதியாக வாழ வேண்டியதன் அவசியத்தையொ, தாட்டும் பொருளாதார முன்மொற்றத்துக்கு இது இன்றியமையாதது என்பது குறித்தொ போதிய அளவு பிரசாரம் செய்யவில்லை. ஒப்பந்தத்தை மக்கள் முன் வைத்து அதனை அவர்கள் ஏற்றுமது போதிய அளவு பிரசாரம் செய்யத். பிறகு கைகெழுத்து தாவிருத்தால் அப்போது நிலைமையே வேறு இருத்திருக்கும். எல்லாவற்றையும் சமீப மாகப் பொத்தி வைத்துப் பாதுகாத்து, நிமசென்று ஒருநாள் கைகெழுத்திட்டு, அதனை ஒரு வெ் நிலையக்கொண் தனிப்பட்ட மகத்தான வெற்றி என்னும் மார் தட்டும்போது, போராட்டத்தின் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் கைத்தாயொசிக்கப்படாத மக்கள் கொறித் தெழுவே செய்வார்.

இப்போது ஜெயவர்த்தன மீது ஏற்பட்டுள்ள அநாதாபத்தை ஒப்பந்தத்துக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதையெனும் தருவ விடாமல் ராஜதந்திரத்துடன் இரு தாட்டுத் நிலையக்கொண், நடத்து கொள்ளட்டும்.

தொடுவானம் தொடுவதற்கல்ல

"மேடம் உங்களைக் கையொட கூட்ட வரச் சொன்னாங்கம்மா!"

வகுப்பை முடித்துவிட்டுக் கமதி அப் போதுதான் ஓங்கவறைக்குள் நுழைந்து கொண்டிருந்தாள்.

"இதோ வந்தேன்னு சொன்னு..."

ஆயா போனாள்.

கைவிரிசுந்த புத்தகங்கள், டஸ்ட்டர் எல்லாவற்றையும் மேசை மூடியிருக்கும் கைத்துப் பூட்டிவிட்டு, காம்பேசினிக் கைக்கழுவி, மூகம் கழுவித்துடைத்துக்கொண்டாள்.

"சீக்கிரம் வரச் சொன்னாங்கம்மா!"

ஆயா மறுபடியும் சொன்னாள்.

"இதோ அவசரம் போவிருக்கிறது."

"இதோ கிளம்பிட்டே ம். வேனிவே கிளம்பிட்டுக்காங்களை?"

"இவ்வேனோ, யாரோ கார்ல வந்திருக்காங்க."

என்ன நூற்றாண்டோ, என்ன முறை விடோ? பள்ளிக்கூடம் மென்றால் இப்போதெல்லாம் கிள்ளுக்கிரைமாகப் போல் விட்டது. வந்திருப்பது யாராவது அரசியல்வாதி யாகத்தான் இருக்க வேண்டும்! யாராக இருக்குமென்று மனம் முணுமுணுக்கத் தலைமை ஆசிரியையின் அறைக்குள் நுழைந்தாள்.

"...யாழ்ப்பாணம்... இவங்களை எப்போதும் உன்னைப் பார்க்கணுமாம். காலேஜில் வீரா நடத்தறாங்கமே, அதுக்காக மெட்ராஸ் போர்த்து வந்திருக்காங்களை."

"நாற்காணியில் உட்கார்த்து பேசிக் கொண்டிருந்த மண்ணப்பன் இளைஞனாகத்தான் இருக்க உட்கொண்டு எழுந்து நின்று, அதே மொழி பெரிய மனித தொரணியை பங்கு மாட வணக்கம் சொன்னான், கமதியும் அனுசரித்து வணக்கம் சொன்னாள்.

"நான் சந்தாந்திரன் சாரோ, பெர்சனல் அலிவிடென்ட்... அவர் உங்களைக் கூட்டிக்கிட்டு வரச் சொன்னார். நீங்கள் சிரமம் பார்க்கக் கூடாது."

கண்ணப்பன் ரகசிய பாய்ச்சலில் கமதிக்கு மட்டுமே கேட்பது போல் சொன்னான். அது தலைமை ஆசிரியையின் காதுகளுக்கும் எட்டியதாய் கண்ண அகல விரிந்தன.

கிளம்பாரதி

"யாரு...? வினிமா நாரோ சரத் சந்திரன்?"

வயதுக்கு மீறிய ஆர்வம்.

"ஆமாம்... ஆனால் அது யாருக்கும் இங்கே தெரிய வேண்டாம்."

"கவலைப்படாதீங்க. எனக்குத் தெரியாம இந்த குழுக்குள்ளே யாரும் லரமாட்டாங்க அது சரி... கமதி, உனக்கு அவங்களை முன்னுமே தெரியுமா?"

கமதி தலைமைக் குனிந்து கொண்டாள்.

"அப்படின்னு தானும் வந்தேன். கிளம்பு ஏதோ வீரமும் தெரிந்தான் கூப்பிட்டிருக்கணும்."

"நான் லரம்பே..."

கருக்கென்று சொல்லிவிட்டுக் கமதி அங்கிருந்து நகர்த்தாள். ஓங்கவறை சென்று நாற்காலியில் சரிந்து விழுந்தாள். தல்ல வேலை, சக ஆசிரியைகள், எல்லோரும் அவரவரே விரு நெருக்கிக் கிளம்பிப் போவிருத்தார்கள்.

சரத் இப்போது ஆள் அனுப்புவானோ? அவளுக்கு ஏதும் புலப்படவில்லை. நிழலாடியது தெரிந்து திரும்பிப் பார்த்த போது, மறுபடியும் தலைமை ஆசிரியை.

"என்னுட்க கமதி எனக்கு? நாய்க வாராக்கம் தப்பா நெருக்கிக்குவோமனு கூச்சப்படுறியா? அவரைப் பார்க்கணும்னு சிறிக் பெரிக்கிறது வித்தியாசமில்லாமப் பழி கி க்கிழங்க. நீயானு இப்படி முன்னு பண்ணே. இதோ யாரு, அவரை நம்ம கூடக்குக் கூப்பிட்டா ஒரு புது சிவ்மில் கட்டறதுக்குப் பண்படுத்திக்கி யாம். சிவ்மில் கமரத்தடியிலே படிக்கிற கஷ்ட மாவது திரும் உன்னைடே வேண்டி பத்தியாரோ சொல்லப் போய்த்தானே கூப்பிட்டனுப்பிச்சிருக்காரு..."

கமதி தலைநிமிர்ந்து பார்த்தாள். இப்போது சின்னணியில் வேறு சில சக ஆசிரியைகள், அதாவது, இதற்குள்ளாகவே பிரபல நடிகர் சரத்சந்திரன் கமதிக்காகக் கார் அனுப்பிக்கொடுத்திருப்பதான செய்வி பரவி விட்டிருக்கிறது...! அந்தப் பார்வைகள்... நடிக்கிறோடு பெண்களைத் தொடர்பு படுத்திப் பேசும் பார்வைகள்... இந்த யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்திருக்கக் கூடாத எந்த ஆதங்கப் பார்வைகள்...

வார்த்தைகளை இவ்வளவுச் சமாதானப் படுத்த முடியாது.

அவர்களைச் செல்லாம் மீறித் தப்பிப்பது போல் கைப்பைகளை எடுத்துக் கொண்டு நிலைப் படியைத் தாண்டிய போது

என்ன ப்பால்.

"யேன், அப்ப இன்னிக்குத் தொழுகுத் திரும்பலாம் தானக்குக் காணியென ஏனீ. எம்.பெ லாப்டுத். போட்டாக்களது. அப்ப வேற லாபாரயோ சொல்லியிருப் பார் போவியுக்கு. எனக்கு அலாசரத் தெரி. வாடுதே..."

பரடரப்பாக மாணவிகள் உட்பட அங்கு கூடியிடவே, என்ன ப்பினையும் தவிர்த்து அவன் லாபாளுக்கு விசாரத்தான். பதிவாக வரும் சிக்கலா ஆவத்தமாக இருக்கவே ஏனீ உட்கார்த்தான். சிக்கலா எனப்பெற்று. எல்லோரும் தன்னைவே உற்றுப் பார்ப்பது போன்ற பிரமை ஆனால் அந்தவெல்லாம் பிறித் ஒரு கண்ணை உறுத்துப் பார்த்தும் திறன் அல்லாது ஏற்கெனவே வந்துவிட்டிருந்தது. லாபி தெருகப் பார்த்தான். சூப்பர் தடிக்கரை வரவேற்பதால் அங்கங்கே போண்டிசன். சினிமாத் தொடர்பான பதிர்ப்பிப் பட்டறை ஒன்று கல்லூரியில் ஒரு லாப காலமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்று கடைசி தான். லாபத்தியல் விதிகளும் போல்டி ஓட்டி விளம்பரப்படுத்துத் கொண்டு இப் போது மாணவர்கள் நன்றாகவே தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

சினிமா அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்ன கண்ணாத்தித் போது எல்லோரும் வெளிப்படை லாகவே பேசிக் கொண்டு, எங்கள் குடித்தனம் வைக்க முதன் முதலில் என்ன விட்டுத் தீர்மப்பிய போது தன் அறிஞரத்ததை என்னி மகிழ்த்து தீர்ந்தான். கண்ணாக்கை கமக்க முடியலாலும் குடித்தனம் பிறுத்தா லாணமாகவும் அமைப்பிய. கிணம் போன போக்குத் தெரியவில்லை. "பிறந்த விடு.

புதுந்த விடு - இரண்டில் எது நுகர்த்தி?" என்று அங்குக்கே முடியலுட்ப முடியலிப்பினை, எட்டாவது மாடம் விட்டுக்கு அங்குத்து வத் தார்கள். சீர் சொத்தி எல்லாம் வைத்து. அங்கலாதுதான்!

சாண்டிக்கலில் சிக்கலா நடுமாறவே கெழி வெற்றிலாவுக்கு வந்தான். மிதாறுக்குத் சாந்த மாக சிக்கலாலை அங்கே தெரு முகையி வேவே திறுத்த சொல்லி இறங்கி நடத்தான். விட்டை அடைத்து. கண்ணாத்தி திறந்து உண்டு சென்றதும் ரெடியோ பெட்டிக் குருகில் ரமணி எழுதி வைத்திருந்த காகிதத் துண்டு பார்வையில் படுமபடி இருந்தது.

"மம்மி, எங்கள் காவேரில் நடந்து கொண்டிருக்கும் திரைக்கலைப் பதிர்ப்பிப் பட்டறையில் இறுதி விதா இன்று மாலை நடக்கிறது. சூப்பர் ஹிரோ சரத்சந்திரன் கைத்து கொங்கிரஸ். தாம் வரத் தாமதமாகும். ரேஷன் கடைகில் இன்று சர்க்கரை போடவில்லையாம்!"

ஏதும் தொடர்முகம், எதிரும் நாட்டமில் லாமத் தாக்காலியில் மடங்கினும். பார்வை தாருகக் கவர் பீது விழுந்தது.

கவர்த நாக்கைத்து படங்கள். அவற்றுக் "சூப்பர் ஹிரோ" சரத்சந்திரன் படமும் ஒன்று.

"சினிமாக்காரகம் படமெல்லாம் விட்டியே எதுக்குடா? என்றதற்கு, "இருக்கட் றும்மா! அவர்தான் என் ஹிரோ!" என்று கம்பிரமாக வந்துவிட்டான். அந்த கம்பிரம் என்னவோ அவளுக்குக் இதுமாதிரை இருந்தது

அந்தி திசையில் எத்தனைவோ கண்ணாக்கை. சில செழுமையானவை; சில அசட்டுத்தன

மோனமு... ..

முதல் பிரசவம். ஆன் குழந்தை. வாட்ட சாட்டமாக. சிவப்பாக. மடிவில் விடத்தி மார்போடலைத்துப் பாதாட்டிய போது, சொர்க்கத்தில் பிறப்பது போன்ற உணர்வு. பக்கவாட்டில் படுக்க வைத்துக் கொண்டு உறங்கிய போது, பாலி ராத்திரியில் அவன் காலால் எட்டி உதைத்தபோது, புடைவைத் தலைப்பைப் பற்றியிருந்தபடி சிரித்தபோது... எல்லாமே ஆனந்தம்தான்.

பிரசவத்தின் போது கணவன் வரவில்லை. வாழ்த்துச் செய்தி யிடும் அலுவலியிருந்தான். கணவனின் இருதயம். எண்ணங்கள் அவனுக்குத் தெரியும். அதனுடன்தான் அம்மா, அப்பா, மாமனார், மாமியார் பேசக்கூடும் யிரி மகனுக்கு ரமணன் என்று பெயர் வைத்தான்.

ரமணன் வளர்ந்தான். குப்புற விழுதல், நவழுதல், காவடி வைத்தல் ஆக எல்லாமே கமழி மட்டுமே பார்த்து ரசிக்கும்படி தோன்றின.

ஏங்கே போனான் கணவன்? ஏதோ ஒரு பத்திரிகையில் புனைப்படத் துடன் வெளிவான துணுக்குச் செய்தியின் அடிப்படையில் விசாரித்துக் கடிதம் எழுதிய தற்காக ஓர் அர்த்த ராத்திரியில் வந்து போனான். பெயர் மாறியிருந்தது போல ஆனால் மாறிப் போயிருந்தான். கமழிக்குப் பயம் பிடித்துக் கொண்டது. கணவனுக்குத் தான் தேவையில்லையா? கல்யாணமான புதிதில் காதுகில் கொள்ள ரகசியங்கள், ஆசை வார்த்தைகள் எல்லாமே அவனுக்கு மறந்து விட்டனவா?

கடிதங்கள் எழுதி எழுதி ஆறுத்துப் போய், கொடுத்த முகவரி சரிதானாவென்ற சந்தேகத்துடன், குழந்தையும் கையமாகச் சென்னைக்குப் பயணமானான். தன்னுடைய மூன்றறிவிப்பின்படி கணவன் எழும்பூர் நிலையத்தில் காத்திருப்பான் என்று தான் எதிர்பார்த்தது. பைத்தியக்காரத்தனம்தான் என்று தொந்து கொண்டான். ஆட்டோ பிடித்து விட்டுக்குச் சென்ற போது, ஏதோ அலுவலகத்திற்கு வந்துவிட்டாற் போலிருந்தது. குழந்தையின் வாகனில் தினகந்து தின் றதைப் பார்த்து கன்னே இருந்து வந்தவன்

கேட்டான், "தங்க யாருங்க?"

கமழிக்குத் தலை வேடித்துவிடும் போலிருந்தது. தன் வீட்டிலேயே தன்னை அறிமுகப் படுத்துத் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

"தெரிஞ்சவங்க... துயா வீட்டிலே இல் லையா?"

"விசாகப்பட்டினம் போயிருக்காங்க. அலுட்டோர் ஹட்டில், உங்களுக்கு என்ன வேணும்? கம்மா சொல்லுங்க, தான் அல ரோட பெர்சனல் அசில்டன்ட்டுதான்."

அயர்வு தோன்றிற்று. திவிலடைத்த கமழியை பி. ஏ. இரக்கத்துடன் பார்த்தான். "சாயத்தம் அம்மா வந்திருவாங்க; அவங்க களைப் பாருங்க. ஏதாச்சும் உதவி செய் வாங்க."

கமழிக்கு அடுத்த அதிர்ச்சி, தன்னைப் பிச்சைக்காரியாக்க. அப்படியொரு திண்பை உண்டாக்க வந்திருக்கும் இவ் றுக்கு அம்மா யார்? கணவன் உண்ணமவா கவே தன்னை முற்றியும் நுதுக்கி விட்டானா?

மாலைக் கருக்கலில் விளக்கெற்றிய பிரக 'புது அம்மா' பிரேமகுமாரி வந்தாள்.

"என்ன வேணும்?" என்று கமழியைப் கேட் டது உதாரணமாக இருந்தாலும், விவரம் தெரிந்ததும் உதார்த்தக் கொண்டு, இதமாகப் பேசினாள். கணவன் ஏற்கெனவே தன்னைப் பற்றி அவனிடம் சொல்லியிருக்க வேண்டுமென்று தோன் றிற்று. அவன் நடந்து கொண்ட தொர னையைப் பார்த்தால் தன்னுடைய உதவி ஏதோ தேவைப்படுமென்று தோன்றிற்று. அவன் பெரிய மீனாக்கு யை விக்கிறான்!

விசாகப்பட்டினம் வேலை முடித்து சரத் சந்திரன் திரும்பி வந்தான். கமழி வந்ததை எதிர்பார்க்கவில்லைவென்றாலும் வந்ததால் எந்தச் சலனமும் ஏற்பட்டதாகத் தெரிய வில்லை, விஷயத்தை நேரடியாகவே சொல்லி விட்டான்.

"இதோ பார் கமழி, இப்போதான் எனக்கு ஸ்பீல்டு ரிக்கப் ஆக்கிட்டிருக்கு. குடும்பம், குழந்தை, குட்டிண்ணு கட்டுப்பட்டுக் கிடந்தா இந்த ஸ்பீல்டிலே மூன்றே முடியாது. அத னால்தான் அப்பா, அம்மானைக் கூட ஹரி லேயே இருக்கச் சொல்லிட்டேன். இங்கே வரவே கூடாதுன்னும் கண்டிப்பாச் சொல்

அருக்த இதழில்...

—ஆகாய—
—அரசு—

—முதல் பெண் வைலகடிங்
வெற்றிக் கதை!

வியர்க்குருவினின்று நிவாரணம் பெறு
பாஸ்கம் பவுடர் போதாது, நைஸில் வேண்டும்.

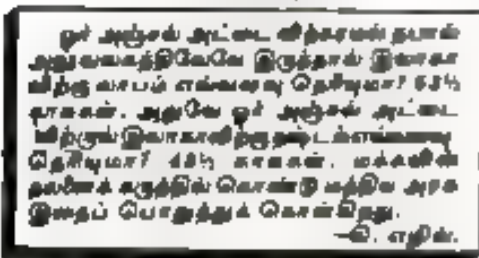

நைஸில்
அயோசியங்கள்
வியர்க்குருவினின்று
விரைவில்
நிவாரணம்
பெறுங்கள்.

நைஸில், மருத்துக்கலவைவழிப் பவுடர் ஆகும்.
வியர்க்குருவின் எத்தனைத் தொண்டிலிருந்தும்
உடனடியாக நிவாரணம் அளிப்பதற்கென்றே
விசேஷமுறையில் தயாரிக்கப்பட்டதாகும். பாஸ்கம்
பவுடர்களைப் போலன்றி, பிரச்சினை மேலாக
தவின்றும், பரவுவதற்குள்ளும் எதிர்த்துக் காக்கிறது இது.
1. அளவுக்கு மீறிய வியர்வையடித் தடுக்கிறது.
2. வியர்வையை உறிஞ்சுகிறது. 3. துர்நாற்றம்
எற்படுத்தும் கிருமிகளை அழிக்கிறது. 4. சூலச்சிற்றை
இதழளிக்கிறது.

அதற்குப்பேரே உதாரணங்கள், உள்பாக்கள் உதர்த்த தள்ளிவிட்டு, அவர்களுடைய இரக்கம், பரிசுதாபம் மாகப் படுத்தாததெனிய தாரம் தாண்டி இங்கு உத்தரவிற்று. எதனால் சொழில்... அதை அங்கிலிவாரமாகக் கொண்டு மேல் படிப்ப. சுவல் அபிவிவ

அவர் மீண்டும் ஐதாவுக்கு வந்தபோது
அந்த போட்டோ அங்கிதா!

நல்ல பள்ளிப் பி பேர்ன்விடா பயிற்சி!

அவ்வப்போது, அறிவுக் கிளப்பும் பேர்ன்விடா
கேரோ, மாட்டா பால் மற்றும் அதன் சேலியில்
காட்டி கவனம் செலுத்திப் கொள்ளுது. பேர்ன்விடா
குழந்தைகள் மிக விரும்பும் அத் நனிக் கவையுப
பாஸ்க் குளத்துடன் அளிக்கிறது.

நிலவும் பேர்ன்விடா அளிக்கப்படும்
குழந்தைகள் சேலியிலும் கிளப்பாட்டிலும்
கூர்மைபெறவுக்குமிருக்கன். அது அவர்களுக்கு
ஆரோக்கியத்தையும் உறுதுயல்பையும்
அளிக்கிறது. அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்கு
எல்லா வகையிலும் உதவ் அளிக்கிறது.

அதன் நனிக் கவையுடன் இணைத்திட்ட
இந்தறைய ஸ்கூல்கி.

பேர்ன்விடா
பேர்ன்விடா

நழிஸ் யுத்தம்

21

“தெல்லாம் சிம்பிளாக் கொண்டாடனும், சங்கரா, திண்ணப் பத்தாம் பண்ணியோடு இருக்கே. சாக்நிரி, நெருப்பு, பஞ்சபாதிரிமனு காக வெண்டி பண்ணே. சாக்நிரிமும் நாலு விதெதிராகக் கூப்பிட்டுடாமா. நெக் வெட்டிவேறாமா தின்ன மாண்டு இருக்கிறதை விட்டுட்டு, இப்போட்டு வக்கணை மாத் சொறு திங்கனும். அதுக்கு, தொவது ஒரு சாக்நு. கலாஸம் வெண்டி, யாருக்கு இப்ப சாப்பிடத் தொணும் சொல்லு.”

முனி அரைநாளைப் கையில் போட்டுக் கொண்டு நெரு வில் இறங்கினான். அவனுக்கும் சாப்பிடத் தொன்றவில்லை. குழந்தைக்குச் சின்னக் காயம்னு கூட பெத்தவனுக்குப் பத் தின்னாது வரும்! - உன்னை வளருக்டய கொப் குரவோ டுயற்ற. ஆட்டோ பிடித்து அம்மா விட்டதற்குப் போனான். வீடு பூட்டிக் கிடத்தது.

“மாமி இங்கே வரசியே!”
“கொம்பிட்டா.”
“இங்கே வரசியே. சாப்பிட்டாச்சோ?”
“ஆகா!”

இப்போட்டு வக்கணை மாத் சொறு திங்கனும். அதுக்கு தொவது ஒரு சாக்நு. ஆண்டாஸ் பொருமிற்று. அம்மா எங்கே? மனசு பதறிற்று. மனுபடியும் அங்கே அந்த வீட்டிற்கே வந்து விட்டாளா?
“என்ன முனி ஆயுஷ் நோமம் தன்னு நடத்தா?” எதிரே இங்கெரு சாக்நிரிகன் விசாரித்தான்.

“ஆகா சார்.”
“என்ன முனி நன்னு வெய்க்கியே!”
“அம்மா கோபிக்கண்டு கொம்பிட்டா.”
“தாயாரா? இப்ப சித்த முன்னுடி கொணில் வாகசல்லை பாசுத்தேனே...”

இட்டமும் தடைசுமாய்க் கொவிலுக்கு ஓடியான். சத்திதி சத்தியியாய்க் தேடினான். அம்மா இங்கே. வசத்த மண்டபம் அருகே வெத்துப் பங்குக்கு அருகில் யாரோ படுத்துக் கொண் டிருந்தார்கள். படியெறி அருகில் போய்ப் பார்த்தான்.

அம்மா படுத்துக் கொண்டிருந்தான்.
நெருக் ரணமாவிற்று. அதனை மாநிரி மிடக்கிறவனைப் பார்த்ததும் வாய் கொணீ அழத் தொன்றிற்று. வியமம் வியமவாய் உன்னை துக்கம் எழுந்தது. உன் வலகி துலம் கொப்புவித்தது.

“அம்மா...”
அம்மா தலை நிமிர்ந்தான். அழுது கொண்டிருக்கிறான். மூகம் குப்பிப் போய் வெற்றுப் பரக்கவழுடன் மெல்ல எழுத் திருந்தான்.

“அம்மா...”
“இங்கேதான் மாப்பிசின் அழைப்பு நடத்தது. எட்டு வரைத் தகவையும் ஒரு வெள்ளி சத்தைப் போலாயும் தூசை வெட்டியும் தூசைத் துண்டும் இங்கேதான் அப்பாயுக்குக் கொடுத்தா. அப்ப கார் இங்கே. எரெட்டு. எவ்வாணமான வீடு அப்பாயும் தானும் இங்கே வந்து உட்காருவோம்.”
அம்மா அடிக்குரலில் பேசினான்.

“எழுந்து வாய்மா.”
“எங்கேடோ?”

பதில் சொல்ல முடியவில்லை. “எங்கேயாவது போவிட வாய்மா” என்று சொல்லத் தொன்றிற்று. சொல்லவில்லை.
“உன்னைப் புண்ணியாண்டிருந்தப்போயும் இங்கே வந்து உட்காருக்டயிருந்தோம். யாருக்கும் தெரியாமல் சிலப்பா இருக்கும் இரண்டு சர்க்கரை மிட்டாய் வாக்கிக் கொடுத்தேன்.”

தான் உங்கப்பா." விடுகிறா விடுத்து இருக்கு
வயல்களை விடுகிறா நீட்டினும்.

"சரி வா, போகலாம்.

"நான் போயிடுக்கேறேன்."

"இங்கே உட்கா?த்து என்ன பண்ணப்
போறே? கொண்டு போய் விட்டுட்டேறேன்.
வா."

"வேண்டாம்."

"ஏம்மா?"

"இப்ப போனது எல்லாரும் என்ன மாமி
ஆச்ச? ஏன் சீக்கிரம் திரும்பிட்டேன்?
நெண்டு பவுன் அரைக் கொடி பொறிய
பாண்டி கேட்பா. இவோ பாகும் மசமின்ன
எதிரிக் நின்று வருத்தப்படுவா. எதிரிக்
படுவானென். இங்கேயே இருந்துட்டுச் சாயத்
தரமாப் போறேன்."

"கோவிலு பூட்ட மாட்டானா?"

"இப்ப வானல் திறத்திருக்கும். என்னை
மாநிரி விழும் கட்டைகளுக்குக் கோவிலு
மடைபயந்தால் கதினனு தெரியும். சாத்த
மாட்டா."

"உன்னை வார அரை மாமிபும் தும்பொன்
தாமிபும் கேட்டா, வந்தோம் போனோம்னு
இல்லாம?"

"தப்பத்தான். அளவு சரியில்லை. சாத்திரி
கள் வேறே விவரமில்லாத இறுக்கிப் போட்
ட்டா. நுழைந்த ரொம்ப அழுதானேடா.
பாபி. நான் மகா பாபி. எதுக்கும் கொடுத்து
வைக்காத பாபி."

"முரளி முகம் பொத்திக் கொண்டு
ஒவென்று அழுதான். கோவிலுச் சுத்தம்
பண்ணுவதெவரிகள் பார்க்குக் கொண்டு
போனார்கள்.

அம்மா முரளியின் முதுகைத் தடவி விட்
டாள்.

"போறது... போனதுப் போறது. பேர்.
எழுத்து போய் மத்த வேல்களைக் கவனி."

"சீ வா." முரளி முகம் துடைத்துப் பேசி
னாள்.

"இல்லை. நான் வந்த மாநிரி இல்லை. இனி
மறந்து கூட அந்த வீட்டு வானல்படி மிதிக்
மாட்டேன்."

"உன் போர்களுக்குப் போகலாம் வா."

"எதுக்கு...? நீ எதுக்கு? எனக்குப் போகத்
தெரியும். நீ போ..."

"என்னையென் இப்படிச் சாகடிச்
செ?"

"நானு...? தன்னுமீருக்கு. அடிக்கிறது
வானுன்னு கூட நான் சொல்லித் தரணுமா?
அரைக் கொடிவை அறுத்தெரிஞ்ச
இடத்துக்கு நான் வரணுமா? எனக்குக்
கொல்லிக் கொடுத்துதால் கூட அந்த திக்கு
ரம் வராது. வார வீட்டிலேயாவது இப்படி
நடக்குமா? ஒவிலிட்டதை விடுவெறிவானா?
பாபியே சேறிலுன்னு பத்துப் பேர் வருவா...
வானிக் கழுட்டிக் தரைல அடிக்க... சேறது
என் தப்பு.

"சேற வேண்டியதுதானா?"

"இருபத்தெட்டு வயசுக்கு நான் வாழலை.
இருபத்தெழு வயசுக்கு நீ வாழாது போகணு

பாலகுமாரன்

அருள்வரக்கு

"சுவரணிக் காட்டிலும் ஒரு பெரி வவர்; சுவர பத்தியைக் காட்டிலும் ஒரு பத்தி விசேஷம் என்ருக்கொன. ஏன்? என்று கேட்டால், சுவரணி வாரும் பார்த்தவையிலும், பிரத்தியக்ஷமாக நாம் பார்த்தக் கடிவ ஒரு மனிதர் எப்போதும் கத்தமாய், ஞானம் உண்டவராய், அசுவே இல்லாத சித்தம் உடையவராய் அப்படிக்கு இல்லாமல் நமக்குக் கிடைத்து விட்டால் நாம் எந்த மனச்சாத்திக்காக சுவரணிடத்தில் போகிறோமோ அந்த சாத்தி இவரிடம் பத்தி செய்துதிருவே கிடைத்து விடுகிறது. அதனால்தான்."

"குரல் ப்ரதம்மா குரல் விண்ணு; குரல் தேவோ மஹேசுவர; என்ன சொல்வி விருக்கிருக்க. இந்த ச்ரோகத்தில் குரவுக்கும் ப்ரமாத்மாவிற்கும் அபேதம் சொல்லிவிருப்பது ஒரு விசேஷம். இந்த அக இவியேயே இன் னெரு விசேஷம். இதில் விண்ணு, சிவம் இருவ ரையும் சொல்லிவிருப்பதால் இந்த ச்ரோ கத்தைச் சொல்லி நாம் குரு வந்ததாம் பண்ணினால் நமக்கு சிவ - விண்ணு அபேத பாவமும் உண்டாகிவிடும்."

சுவரணுக்கு என்ன என்ன கத்தம் மான குணங்கள் எவ்வாய் இருக்கில் லாவோ அவை எவ்வாய் இந்த குருவிடத் தில் இருக்கின்றன. இவர் கத்தமானவர்; பெரிய சொல்லாதவர்; வஞ்சனை தெரி யாதவர்; இந்தியையிலே எல்லாம் பெண் டவர்; குருவை நிறைத்தவர்; மகா ஞானி. இவரைப் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்திருக்கும். பகவானோமோ பிரத்தி யக்ஷத்தில் பார்த்த முடியவில்லை. ஆகவே குருவில் இருக்கையில் பற்றிக் கொண்டு பத்தி செய்ய ஆரம்பித்து விட்டால் சுவர பத்தியினால் நமக்கு என்ன அது கவனம் உண்டாகின்றனவோ அந்தண னும் பகவாத உண்டாகிவிடும். அதனால் நாம் குருபத்தி உயர்த்து என்று சொல் றுக்கள்."

— இக்கருகு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சத்திரசேகரேந்திர சகஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாமிகள்.

மாக்ஷம். சிறல் சங்கடவாதி சங்கட பெரி சாசிப் பொண்டாட்டி புருஷனைப் பிச்சிப் பட்டாக்கு பேரு வரணமாக்ஷம். எப்போ எத்தக் கூடு பிச்சிப்பேரு எனக்குப் புருஷ னும் தக்கவ. புண்ணியம் ஒட்டின."

முரளி எழுந்தான். கோவிஸ் விட்டு வெளியே நடந்தான். உன்ன சிவ்வதம் ஒரு கோப வித்து மூலங்குள் பதியப்பட்டது. விட்டு வர்த்தபடி ஏறத் துளிர் விட்டது. கோபம் சாதாரணத் தாவரம் இல்லை. அதைத் தாவரம். நிமிஷத்துக்கு தூறு இலை விடும். ஒரு நாளைக்கு ஆறாம் கிடை பரப்பும்.

"முரளி, தி இன்னும் சாப்பிட வேயே," சங்கரன் வெற்றிலையைத் தொகடலில் துடைத்தபடியே, படியேறியவனைக் கேட் டார்.

பதியும் துக்கமும் முரணியைக் கைக்கிப் போட்டிருந்தான். பதில் பேசாது மாடிப் படி வேறினான்.

"ஓம்... உங்களைத்தான் கேட்கிறேன்?" கூட நண்பர்கள் இருந்த காரணத்தால் பதில் பேசாத மாப்பிள்ளையைக் கோவியாகக் கூப் பிட, சங்கரன் அவரம்பட்டார்.

முரளியிருப்பதென உன்னேதெரிவித்து விட்டு, உயர்த்து மேலும் சிவ துளிர் கள் எழுதி தான்.

"வந்து சாப்பிடுப்பே. எல்லாம் கிடக்கச் சொத்து மேல் சேவையப்படசேயும்."

முரளி பல் கடித்தான்.

தீர் கொட்டிக்கட்டக்கல்ல. அநோட விடும். தின்று முடிச்சிட்டுப் பத்தி விசா ரண என்ன இப்ப...?"

"முரளி..."

"சரிதான் போல்வா."

"பெரியவாளைத் தப்பாப் பேசப்படாது" யாரோ வேகமாக எழுந்தார்கள்.

"செருப்புப் பிடுகிறும். சவனுவது குருக்கே பேசினு"

கூட்டம் சில்சென்று நின்றது.

"யாரு... யாரைப் பார்த்துப் பேசறே மரியாதை தெரியாதவனே..." அவமானப் பட்டவர் குரலை உயர்த்தி இரைய முரளி கிழிந்துகினான். வெற்றிலை மாக்ஷத் தட்டை எடுத்து வானில் வீசி எறிந்தான்.

விட்டு மாப்பிள்ளை, சோறு திங்கலை, அத்தனையே நமக்கித்தின்றுட்டு என்னப்பா விசாரணை? மரியாதை சொல்லித் தர ளுக்க..."

குரல் கேட்டு எச்சில் கையோடு ஷூரிதா வார்த்தைக்கம் வந்தான். "முரளி" என்று அடையுனான்.

முரளிகுக் இருந்த கோபச் செய் பணித் தென்று தாவடி உயரம் எழுந்தது. "அவ்வாறு" என்று பங்கரையாகக் கிடை பித்தது உச்சம் போட்டது.

"முரளி, பனில் சாப்பிட வாய்கோ."

"இன்னொரு தடவை பேச சொன்னே... பிடகிவேயே அடிப்பேன்." முரளி பல் கடித்துச் சீறினான்.

"முரளி," சங்கரன் எழுந்து தோலில் கை

ஜெய ஜெய சங்கர

ஹர ஹர சங்கர

நம் நடமாடும் தெய்வம் காஞ்சிஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் தமது திருமலை விஜயத்தின் போது தேச கபிஷத்திற்காக தியானம் செய்ததின் பலனாக நமக்கு தவ்வ அருள்வாக்கு ஒன்றை அருளியுள்ளார். அதாவது தேசத்தி லுள்ள தெய்வ பக்திபுடைப ஓய்வொரு பிரளையும், சிழக்காணும் இரண்டு வார்தைகளையும் தன் சொந்த மன அமைதிக்காகவும் தேச அமைதிக்காகவும் 108 முறை எழுதி அனுப்புமாறு பணிக்கிறார்.

“சரணுகத ரகுக”

“ஆபத்பாந்தவ”

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி சங்கர மடம்,

திருமலை, திருப்பதி (ஆந்திரப் பிரதேசம்)

குறிப்பு: இதை விஜயதசமிக்கு முன்னதாக அனுப்பவும்.

ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வர புக ஸ்டால்,

பழவந்தாக்கல் ரயில் நிலையம்,

சென்னை - 600 114.

நிஜ ஸ்ரீ பாலாஜி ஜெனரல் மர்ச்சண்டைஸ்

14 - A, ஸ்டேஷன் ரோடு,

தாம்பரம் கானடோரியம், சென்னை - 600 047.

வைத்தார்.

"கையை எடுப்பா, ஒரு கிறித்தவ உத்தியோகம் வாங்கிக் கொடுத்துட்டே அதனால் கொத்துக்கையா தான் உங்களுக்கு வார முரணில்லையே?"

"தப்புத்தான். பணம் தப்புத்தான். தவறு செய்து காப்பிட வாய்க்கோ, பசிக் கோபத் துலே போ வேண்டாம்," சங்கரன் கைகூப்பினார்.

பெண்டுகள் வரவற்படியை நிறைத்து அடைத்துக் கொண்டார்கள். ஆண்கள் பதறித்துடன் எழுந்து நின்றார்கள்.

ஏய்! தீ கொட்டிண்டது போலும். போல் எங்கெங்காவது கூட்டிட்டு வர," முரளி கவிதாநாயக நோக்கிக் கைதீட்டினான்.

கவிதா கையை உதறினான். "முடியாது" என்று கத்தினான்.

முரளி சரக்கென்று மூலமேறினான். இடமும் வலதுமாய் கவிதாநாயக அறைத் தான். தலைமயினைக் கொத்தாய்ப் பிடித்துத் தவறிய இழுத்துப் போட்டான். எட்டி முகத்தில் கைத்தாள். தடுத்த சங்கரன் நெஞ்சில் கையைத்துத் தள்ளினான். சங்கரன் நிமிசுருத்து பின்னால் விழுந்தார்.

"பு பனடி... வானரக் கை தீட்டி அடிக்கிறே தீ..." கவிதா உதட்டில் ரத்தம் பொங்கக் கிறி எழுந்தான்.

முரளி மறுபடியும் கையை ஒங்கினான். சங்கரன் தாவிப் பிடித்துக் கொண்டார்.

"அடடா பார்க்கணாம் பொறுக்கி. பொம் பனை பதிலுக்கு அடிக்க மாட்டாங்கிறதானே கை தீட்டறே? உம் மிடியக் களால் எச்சில் புத்தியைக் காட்டறே. ஒன்றாக் குடித்தனைத் துலே கக்கலாக்குச் சண்டை போட்டறாதினோ தீ. எத்தனை குளிப்பாட்டினாலும் பொறப்பு வானை காட்டிட்டுயே.

முரளி நிமிசினான். கவிதா உடனே முடினான். அரிவாள் மனைபுடன் வெளியே வந்தான். இடமும் வலதுமாய் விசினான். "வா, நான் ரொது வா! பொம்பளை பதிலுக்கு அடிக்க மாட்டாங்கிற பாத்தியை! வெட்டி எறிஞ் சுட்டு நெய்திலுக்குப் போவோம். பு க்கொண்டார். பனடி சாங்கல், பெரிய கோலம் இவளுக்கு! ஆட்டம் காட்டறியாமை பிடி. து வேமை பிடி."

என்னுடைய பாதநிரம் அன்று விசித்தது. பிறகு கையோடு வந்தது!

(தொடரும்)

இலாக்காட்டுர் இரண்டிரின் கார்மிக் கோயம்!

காட்டுர் இரண்டிரான் ஹரிசுருங்கன்.

நினைவம் அப்படித்தான் இருக்கிறது. இடைக்காட்டுரில் ஒருரெயொரு அடிமுறாய் தான் போடப்பட்டுக்கிறது என்பதால், அது போதவில்லை. அத்தான் பெண்கள் கமார் இரண்டு வி. மீ. துரத்தினுள்ள முத்தனேத்துக்குக் குடங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு வெளியில் அகிவினார்கள்.

"இதோ பாருங்க, துற்றிக்குது அடி ஆகத்திக்கு இரண்டாயதான் ஓர் அடி முறாய் போடும் ஒரு மாத காலமாகக் குறாய் பொருத்தப்படாததால் உபயோகிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. இது மர் டும்மா! கையை ஆற்றப் படுகையில் தாற்பதாரிரம் குறாய்ச் செலவில் ஒரு கிணறு தோண்டினார்கள். அதற்கும் பிளாட்டாரம் கருவிகை என்று எதுவும் போடாததால் அன்றையும் உபயோகிக்க முடியவில்லை... அப்பறம் பஸ் வரதி இய்கை. ஆகப்பதிரி இய்கை. கிப்ரரியும் இய்கை. இருத்த கிப்ரரியையும் முடிவிட்டார்கள். ஆனால் அதற்கு வரி மட்டும் கருவிக் கிருக்கன்..." என்று கார்ப் பிரமுரான கலுவல்.

கடைவியில், ஓர் ஆறுதலாய்க் கூட்டிக் கொண்டு போய், "இது இடைக்காட்டுச் சித்தர் வாழ்ந்த காலங்க. பதிலெட்டுச் சித்தர்களில் ஒருவரான அவர் மறைந்த இடம் இதுதான்" என்று காட்டினார்கள்.

"அரக் சித்தரின் அலட்சியம் போக்கு தீடிக்கும் காரை கங்களுக்கு வேதாந்த மனப் பான்மைதான் கைகொடுக்கும்" என்று தாமும் பதிலுக்கு ஆறுதல் கூறிவிட்டுப் பிரிந்தோம்!

— தமது திருபுர

சா.வை. நாதன்

சங்கிலித் தருடன்

இதில்பெட்டர் காணமேகம்
தொழ்து போய் அமர்த்திருந்தார். பல
சிக்கலான வழக்குகளையெல்லாம் பொதுப்
பொதுவாக ஆக்கிய அவர் அந்த காலத்து
மாற்றவாதி வந்து ஒரு வாரம்தான் இருக்
கும் பழுவதத்து இனிமையானவர்.
அவரிடம் அதிகார தோரண அவ்வளவு
வாகம் இல்லை யாது. "இதில்பெட்டர்
காணமேகம் விசாரிக்கப் போனால் ஒற்ற
வாசி ஒழுவது அவர் காலடியில் விழுந்து
விடுவானே! அப்படி ஒரு மனிதர்
அவருக்கு. அப்படிப்பட்ட வகை
அந்தச் சம்பவத்தித் திருடன் திருடாக்
கவத்துவிட்டான். அவன் போக்கு விசித்
திரமாவையு பட்டது அவருக்கு. அவனைக்
கையுக் கைவழமாக மடக்கிப் பிடித்துக்
கொண்டு வர வேண்டும். எப்படி? இது
தான் அவர் மூளைகைப் புழுவாய்க்
குடைத்து கொண்டிருந்தது.

"குடமார்
லிய், சாரி!"
எப்-இன்ஸ்
பெட்டர் ராம்
தான் சம்புட்
அவதூஷிட்டு
மிடுக்காக
நின்றுர்.
"வாங்க...
வாங்க... இப்
பத்தான் உங்
களை நிரைத்
தேம்" என்ற
காணமேகம்
நிமிர்ந்து

கொண்டு தின்றிருந்தான். அவனை நோக்க நோக்கக் காளமேகத்தைப் பரிதாபம் நூற்று கொண்டது. அவன் கண்ணியமான வானையே காணப்பட்டான். குறுக்கு வழியில் செல்பவருக்கு தென்படவில்லை. விவரிக்க இயலாத ஒரு சோக உணர்வு அவனிடம் குழுகொண்டிருப்பது மட்டும் புலப்பட்டது. ஒருவேளை இப்படிப் பிடிபட்டதால் இருக்கிறோமா?

காளமேகம் தம் கடனையில் சுடுபடலானது.

"உன் பெயர் என்னப்பா?"

"ராமநாதரங்க."

"விவாசம்."

"சே, ராமர் கொழில் தெரு. சுறுப்பூர்."

"எந்தக் சுறுப்பூர்?"

"பாலக்கரை தாண்டி கிறக்கே போனால் சுறுப்பூர் வரும்ங்க."

"ஏதாவது வேலை பார்க்கிறாயா?"

"எல். எஸ். எல். ஸி. வரை படிச்சிருக்கேன், சார்! இருஷண விவாசம் பஸ் சர்வீஸ் டிரைவராகச் செக்ஷனலே ஹைக்காக இருக்கிறேன்."

"என்னப்பா இது? தீயோ ஒரு நல்ல பொனிலுண்டே இருக்கே! பார்க்கிறதுக்கும் நல்லபன் மாதிரி தெரியுது. பின்னே இப்படி ஒரு கிறட்டுப் புத்தி எப்படி வந்தது?"

சார்! நான் யோக்கியமானவன்தான். இதுவரை எந்தத் தப்புத் தண்டாவுக்கும் போகாதவன்தான். எங்க ஊருக்கு வந்து

வாரை வேறுபாறாணும் கேட்டுப் பாருங்க, அப்பப் புரியும்."

"பின்னே ஏன் இப்படி எங்கிலி அறுத்தே?"

ராமநாதரங்கின் தொண்டை வறண்டது. கண்ணில் நீர் வழியத் தேம்பித் தேம்பி அழலானான்.

"அழாதே, திதானமா மேலே சொல்லு" என்றார் காளமேகம்.

"சார்! கொஞ்ச நாளாகவே என் மனசிலே ஒரு குரூர எண்ணம் புருந்து பெயரட்டமாகக் குதிக்குது. இப்போ நான், வேலைக்குக் கூடப் போறதில்லே."

"ஏன்? எதுக்காக?"

"எங்க குடும்பமே சந்திரிலே திக்கது சார். சந்திரிலே."

"இதோ பார் ராமநாதர! பதறும் விவரமாச் சொல்லு. உன் வாக்கு மூலம் உனக்குச் சரத்கமராகக் கூட அளையலாம்."

"அதைப் பத்தி எல்லாம் கவனிடவில்லை, சார்! என் தங்கச்சி வாழ்க்கை சீர்குலைந்து போவதை நினைக்கறப்பதான் என் ரத்தம் உலை தீர் மாதிரி கொதிக்குது. வெறி வேற வந்து."

"அப்படி என்னதான் நடந்துட்டது?"

"எங்க குடும்பத்திலே தான்தான் மூத்த பிள்ளை. எனக்கு ஒரே தங்கச்சி. பெயர் மங்களம். பார்க்கிறதுக்கு லட்சணமா இருக்கும். அப்பா இடைவரது. அம்மா சித்

அதி உன்னதமான
தலைவலி
நிவாரணி

வலகெங்கும் பல லட்சம் பேரின் நம்பிக்கை மருந்து

www.vinayakanadhar.com

காவி. மங்கனத்தைச் செவ்வாய் வரைத்
தோம்."

"...உ..."

"மங்கனத்துக்குக் கும்பளிக்கத்தாத தீசை
யும் பண்ணினோம். அவன் எங்க மரமன்
மகன்தான். தின்னதா ஒரு மாயுயில்
வெச்சிருக்கான். அவரிலே நானு காண்கு.
இவ்வளவு இருந்தும். 'பணம் இரு வானவப்
பணப்பான்; அப்பமா நடத்துக்குவான்.
தொகுதம் குடிப்பறக்கம் உண்டு.

"அப்படிப்பட்டவனுக்கு மங்கனத்தைக்
குத்துக் கொடுக்க ஏன் துணிஞ்சீர்கள்?"

"அப்போதான் சார், அந்த புத்தது விடை
கூடி விட்டது. இன்னும் சென்று குண
இடங்களைப் பார்த்தோம். அந்தத் தொகு.
இதைக் கொண்டு வர்த்து பெரும் பெரி
தூக்கம். தங்குத சரிப்பட்டு வரக்கூடியவளிக்
கம் மங்கனத்தின் அடியிலே மயங்கி வளிய
வந்து பெண் கேட்டான். என் தங்கச்சிக்கும்
அவளிடக் கடத்துக் கொள்ள ஆகா. 'சரி...
குணத்துக்குள்ளே ஒன்றைப் போகப் போக
ஒத்துப் போகிறோம் நு தம்பிதோம். இங்கே
தான் ஒரு தப்பும் பண்ணிட்டோம்.

"என்கப்பா அது."
"கவாய்மெய்வாய் தல்லபடிவந்தான்
நடத்துதல். அவனுக்கு ஒரு பவுள்மே
வணக்கெனப்போடுதாய்ப்பேசல். அப்போ
முடியலே. எப்படியோ மொதானம் செஞ்ச
பெண்ணை அவன் கூட அது பிட்டு
டோம்."

"சரி..."

"அப்படித்தான் வந்தது விடை. அவன்
தன் அப்ப புத்தியைக் காட்ட ஆரம்பிக்கட்
டான். மங்கனத்தை எங்க விட்டுக்கு
அடிக்கடி துரத்தி அடித்துச் செல்கைக்
கேட்டு தச்சித்தான். இப்படியே ஒரு நாளு
மாசம் குடிப் போகம்.

"கதை போலல்ல இருக்கு. காட்..."

"இன்னும் வேறுக்க சார்! ஒரு தான்
மங்கனத்தையிரியோலமாவது. அப்போ!
அவருக்கு மணர் சென் இப்போது வேறு
மான் இவ்வாறு தான் இப்போது தங்கி
தூமா என்று அதுது புலம்புக. இந்த கட்சை
வந்தியை அது குணமாசம் முடிக்கப் போடு
இருக்கது. 'கேவலம் ஒரு பவுள் கெடுவிச்ச
கை என் தங்கச்சி வாழ்வையே தாசமாகப்
பார்க்கிறாள்!' என்று குழறினான்."

"அப்படிதான் எப்படி முடிந்தது?"

"எல்லாம் சோகமா முடிந்த பேசுக.
சார்! தான் மங்கனத்தைக் கடத்துகிறோடு
கும்பளிக்கம் விட்டுக்குப் போனான். அவன்
நிதானத்தில் இவ்வை. தாதுமாராகப் பெரி
தூக்கம். 'போவான் போவான் வந்ததும்.
கைவிலே இருக்கிற பணத்தையும் போட்டு.
எப்படியும் சங்கிவி வாங்கிக் கொடுத்தா.
தோம் 'நு வெற்றியுடன் அங்கம் மயங்கியிட
எப்படியும் பெண் கொடுத்தபின் தாந்தவன்
தானேனது தீங்கிக்குக்க! தான் மங்கனத்
தையும் செக்கக்கிட்டேன்' என்று சாச
தனம் மெனமாவான்.

"மேலே சொன்னப்பா. டயானாஜா"

என்று காளமேகம் முருக்கினார்.

"எங்க மங்கனம் கும்பளிக்கம் காண்புப்
புறக்கக்கிட்டு வந்திருன். அந்தத் தொகுதம்
புலம் என்ன செஞ்சான் தெரியுமா? குடி
போவதிலே எப்படி கதைக்கத் தன்னினுள்
அந்தப் பெண் தெய்வத்தாத. அது வளி
தாக்காம அகலிக்கிட்டு அடி வலித்ததும்
பிடிக்கக்கிட்டே தவறவில் உருண்டு சென்று
படுத்துட்டா."

"அடப்பாவமே!"

"தான் துடிதுதலிப் போய் மங்கனத்தை
கெடிலே தூக்கிக்கிட்டு வந்து. கைக்கி
கிணறலிலே சாங்கக் கட்டார வக்க, பெரிய
ஆன்பத்திரி வரைக்கும் கொண்டு வந்து
சேர்த்தேன். அந்தப் படுபாவியும் கடலே
வந்தான். ஒரு கைத்து போய்ச் சிக்கலாதி.
தாயாம் தான் காணிலே என் தங்கச்சி பர
மோகம் போவிட்டா, சார்!"

"போலீஸிலே புகார் கொடுத்தியா?"

"இல்லை. சார்!"

"என் எதனாலே?"

"என்னுடைய அப்போது மோத முடியுமா.
சார்! மகா காளவன் கைவிலேதானே
சட்டம் குடிக்குது! 'மங்கனம் திண்ப் படி
கிலே தாக்கி விழுத்து பிள்ளை' திணத்து
போய் செத்துப் போவிட்டா' என்று கதை
கடிது விட்டோன். காரும் தம்பிட்டது."

"இதற்கும், தீயணர் செல்கை அதுக்க
துக்கும் என்ன சம்பந்தம்?"

"சொல்றேன் சார்! திவாய்மாய்ப் பெண்
பிள்ளைகத்தானே பவுள் தங்கைப் போட்டுக்
கணுமா? இந்த தடிப் பரக்களுக்குக் கழுத்
தின் சங்கிவி. மணிக்கடியிலே கடிக்கச்
சோத்த செல்கை. கிரைவே மோத்செம்.
எல்லாம் எதுக்குக்கு. கேட்டுறேன்.
அதுவும் இப்போது பவுள் கிணற விவரிலே!
ஒருத்திரைப் பார்த்து இன்னொருத்திரை
அப்படியும் போட்டுக்கணுமாது ஆகையபட
தும். பெண் வி. காரைக் கைக்கிப் பிழிட
குணக்க அதுவிகதான் கும்பளிக்கம் பட
தும் அப்படியும் கேட்டுட்டான். இந்தப்
புறக்க அன்னாதுகே அவன் வெறியை
கடையுயாத தணிக்க முடியலே. கிரைவு...
என் தங்கச்சி பண்ணேது மண்ணுப்
போவிட்டா என்னைப் போய் எவ்வளவு
பேர் இப்படி அடிப்பாடா. குணகொள தெரி
வியலே! வடியு! இது அருக்குமா? மதுரைத்
தண்ணம் வேண்டாமா? இந்த வெற்றியிலே
தான் இதுவரை குணம் மணர் செல்கை
அதுத்து வாங்கக்காலவே தூக்கி எறியுசென்.
இப்பக் கூட தங்க கழுத்திலே கிடக்கிற
செல்கை அதுத்துத் தாச எறியுக்கணுமாது
வெறி வந்து. அவ்வளவு தாத்துக்கு தான்
பாதிக்கப்படி யுக்குக்கேன், சார்!"

"ராமகதார! தீய என்னுளையும்
சட்டம் கெடுக்கத் துறவாணிக் கண்ணுதான்
கொண்டு போய் திறுத்தும். உன் தீய
மனக்கு என்னும் வகுத்தப்படத்தான்
முடியும். வேறு வகுத்தியில்..." என்று உன்
கைவிலேயே அதுதாசப்பட்டதே காள
மேகம்.

பான்னியின் சல்வன்

அமரர்கல்கி

அத்தியாயம் 10
அறிஞத்தப் பிரமராயர்

ந்தக் கவனியின் ஆரம்ப
காலத்திலேயே நமக்கு
தெருவிப் பழக்க
மான ஆழ்வார்க்கடி
யான் தம்பியைக்
கொஞ்ச காலமாக

நாம் கவனியாது விட்டு விட்டோம்.
அதற்காக நேயர்களிடமும் நம்பியிட
மும் மன்னிப்புக் கோரு
கிறோம். முக்கியமாக, நம்பியின்
மன்னிப்பை இப்போது நாம்
கோரியே தீர வேண்டும். ஏனெனில்
ஆழ்வார்க்கடியான் இப்போது வெகு
வெகு கோபமாக இருக்கிறான்! அவனு
டைய முன் குடுமி இராமேசுவரக்
கடற்களையில் அடிக்கும் காற்றில்
பறந்து கொண்டிருக்கிறது. அவனு
டைய கைத்தடியோ தலைக்கு மேலே
கழன்று கொண்டிருக்கிறது. அவனைச்
சுற்றி ஆதி சைவர்களும் வீர சைவர்
களும் பலரகும்புத்து கொண்டிருக்கிறார்
கள். அவர்களுடைய ஆர்ப்பாட்டம்
பலமாக இருப்பதால், ஆழ்வார்க்கடி
யானுடைய கதி யாதாருமோ என்று
தமக்குக் கொஞ்சம் கவலைபடாமலிருக்
கிறது. எனினும் நம்பியின் நரகம்
மாவதாரத் தோற்றமும் அவனு
டைய கைத்தடி கழலும் வேகமும்
அந்தக் கவலையைப் போக்குகின்
றன.

வத்தியத்தேவனும் இளையபிராட்டி
யும் பேசியதை ஒட்டுக் கேட்ட ஆழ்
வார்க்கடியான் பழையாறையில்
குத்து அன்றைய தினமே புறப்பட்
டான். வாயு வேக மனோவேகமாகத்
தென் திசையை நோக்கிச் சென்றான்.
வழியில் எங்கும் அவன் சைவனை
வைச் சண்டையில் இறங்கவில்லை.
காரியத்துக்குக் குத்தகம் வரக்கூடா
தென்று மனத்தைக் கட்டுப்
படுத்திக் கொண்டு வலுவில் வந்த
சண்டைகளைக் கூட வேண்டாம்
என்று ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு, நடந்
தான். மதுரையில் சிறிது நேரம் தங்கி
னான். அங்கு அவன் அறிவ விரும்பிய
செய்தியை விசாரித்து அறிந்து
கொண்டு இராமேசுவரத்துக்குப்
புறப்பட்டான்.

வத்தியத்தேவன் பூங்குழலியின் பட
கில் சென்று இலங்கைத் தீவில்
இறங்கிய அதே தான் மாலையில் ஆழ்
வார்க்கடியான் தம்பி இராமேசுவரம்
வந்து சேர்ந்து விட்டான்.

த்தப் புண்ணிய பூமி
யை மிதித்த உடனே
ஆழ்வார்க்கடியா
னுடைய மனத்தில்
அத்தனை நாளும்
அடங்கிவிடாதவை

எனவ ஆர்வம் கரைவை உண்டத்துக் கொண்டு பொங்கி விட்டது. இரா மோதவரத் தீவிரம் எங்கெங்கும் மொய்த்துக் கொண்டிருந்த வீர சைவ பட்டார்கள் அந்த ஆர்வத்துக்குத் தூபம் போட்டு விட்டார்கள். அத்தப் புண்ணிய ஸ்தலத்துக்கு வரும் யாத்ரீகர்களுக்கு வழிகாட்டி அமைத்துச் சென்று பற்பல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்தானம் பண்ணி வைப்பதும், ஆலயத்தில் மூர்த்தி தரிசனம் செய்து வைப்பதும், அந்நத்தத் தீர்த்தம் - மூர்த்தி விசேஷங்களை எடுத்துச் சொல்லுவதுமே அவர்களுடைய ஆதாயங்கள். எனவே, புதிய யாத்ரீகர்களைக் கண்டதும் பட்டார்கள் பலர் சென்று குழந்து கொண்டார்கள். அங்னெதமே ஆழ்வார்க்கடியாரை வும் கற்றி மொய்த்துக் கொண்டார்கள்!

“அப்பனே! வா! வா! இந்த வந்தவத்திலுள்ள அனுபத்து நான்கு நீர்த்தங்கனில் ஸ்நானம் செய்து உன் தேகத்தில் தரித்திருக்கும் ஸவஷ்ணவ பாஷாண்ட சின்னங்களைத் தழுவித் துடைத்துக் கொள்! இராமரின் பிரம்மஹத்தி தோஷத்தைப் போக்கிப் வந்தவம் அல்லவா? இவ்? ஸவஷ்ணவ பாஷாண்ட முதல் சின்னங்களை நீ அணிந்ததினுடைய ஏற்பட்ட பாங்குகளை ஏன் போக்கிக் கொள்ளலாம்!” என்று திருபட்டூர் வித்தியாசமானப் பேசினார்.

இன்னொருவர் குறுக்கிட்டு, "இராம நீர்தம், வஷ்யுண நீர்தம், ஆஞ்சநேய நீர்தம், கசீரீவ நீர்தம்" - இப் படி அறுபத்து நானூ நீர்தங்கள் இருக் கின்றன. ஒவ்வொருவரும் அந்தந்தத் தீர்தந்தைய தலைமுழுவி அவரவர் ஐந்தைய தொகுத்தைப் போக் கிக் கொண்டார்கள். தீ என்னுடல் முதலில் ஆஞ்சநேய நீர்தந்ததுக்கு வா! வஷ்யுணவ தின்ன தொகுத்துக் குச் சரீரான சங்கல்பம் பண்ணி வங்கிடுறோம்!" என்று.

மற்றொரு பட்டர்" அப்பனே! இவர்
கன் சொல்வதைக் கேளாதே!
இராமர் இராவணனைக் கொன்ற
பிரம்மதர்ப்பதி நோடித்தர்ப்பு போகிக்
கொள்வதற்காகச் சமுத்திர மண்டிப்
பிடித்து வந்தது சிவனியங்கமாகிப்
புனித இடத்துக்கு வந்தே நேராக

அழகத்துப் பொருளை!" என்றார்.

முயார்க்கடியவான் கண்
மீலிப்பொறிபறக்க
எல்லாவரையும் ஒரு
தடவை விழித்துப்
பார்த்து. 'நிறுத்தும்
கன் உலகன் அபக்கம்'

பேர்ணா! முதலில் நீங்கள் கொள்ள
தீர்ந்தவர்களிலுள் உங்களுடைய நான்கு
அலாபி உங்கள் பாவத்தைத் தீர்த்துத்
கொள்ளுங்கள்!" என்று.

“ஓமோ! இராமன், ஸக்ஷணம் என்நெல்லாம் கொன்னதனது எங்களுக்குப் பாவம் வந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறாயா? அப்படி ஒன்று மில்லை. இந்த வேதந்திரத்துக்குப் பெயரே இராமேச்சுவரம். இராமர் சுவரனுடைய சிவபெருமானைப் புகழ் செய்து பாவத்தைப் போக்கிக் கொண்ட இடம். அத்துடன் இராமர் என்ற பெயரில் இருந்த தோஷமும் போய் விட்டது!” என்று ஒரு வீரன் கூறப்பட்டார்.

“ஆ. அப்பா! நீ சொல் மணி கணை
ஏன் இப்படித் தலிக்குத் தலி உண்டா
தீர்கள்? இந்த கந்தைப் பெயரின்
அர்த்தம் இன்னதென்பதையே நீங்கள்
கொடுத்து கொண்ட பழக்கமே!”

“தீதாள் செல்லுமே, பாசம்
பொய்”

“பிரம்மாவிலுண்டாய் ஒரு
தலைவர்ப் பறித்ததினும் சிவனுக்குப்
பிரம்மவரத்தி தோஷம் . பிடித்து
விட்டது. திருமாவின் பூரண அவதார
மாயை இராமபிரானுடைய பாதம்
பட்டுப் புனிதமான இந்த
இடத்துக்குச் சிவன் வந்து அந்தப்
பிரம்மவரத்தி தோஷத்தைப் போக்கிக்
கொண்டார். இராமரை சகவரன்
பூஜித்த இடமானபடியால் இராமேஸ்
வரம் என்று பெயர் ஏற்பட்டது!
தெரிந்து கொள்ளுங்களா, மூடகொ
மணிப்பட்டர்களே!” என்று ஆழ்வாரர்
சுடியான் களித்தான்.

"யாரடா அவன் எங்களை நூலகொம்மளிகள் எப்படி? அடே நம்மா? இன்ன தனியில் கொழு முடிந்தவனு" என்று ஒரு பட்டர் சிரித்தார்.

இக்கட்சி, துறைப்பட்டி ரீதியிலே கொண்டு முனைக்கவில்லை.

கைலிவேதான் இந்தக் கொம்பு இருக்கிறது! என்னை யார் என்று கேட்டார் அல்லவா? சொல்லுகிறேன். திருக்குறையில் அவதரித்து வேதம் தமிழ் செய்த தம்மாழ்வாரின் அடியார்க்கு அடியான்!! மற்றவர்களை மண்டையில் நையப் புடைக்கும் கைத்தடியான்!" என்று தடியைத் தூக்கிக் காட்டினான்.

ஆழ்வார்க்கடியார்க்க் கடியானே! நீ என் உன் தலைநில் முன்புறத்தில் குடுமி வைத்திருக்கிறாய்? அதையும் மழுங்கச் சிணர்த்து விட்டாயானால், உன் மண்டையின் உள்ளும் புறமும் ஒன்றுகூடும்!" என்றார் ஒரு சைவர்.

"பட்டர்களே! இந்தப் புண்ணியக்ஷேத்திரத்திலே வந்து என் முன் குடுமியை எடுத்து விடுவதாகவே எண்ணியிருந்தேன். அதற்குள் நீங்கள் ஒர்ப்பகப்படுத்தினீர்கள்!....."

"அடே! நானிதர் தெருவுக்குச் சென்று ஒரு நாளிதனை அழைத்து வாராங்களடா! கத்தியை நன்றாய்த் தீட்டிக் கொண்டு வரச் சொல்லுங்கள்! இவனுன்! யசிகைகைய ஆணி யேரோடு களைந்தெறியச் சொல்லலாம்!" என்றார் ஒரு பட்டர்.

இதற்கு நாவிலைக் கூப்பிடுவானேன்? நாமே அந்தக் கைங்கர்யம் செய்து விடலாமே? நல்ல கூர்மை யான கத்தியாகக் கொண்டு வாராங்கள்!" என்றார் இன்னொரு சைவர்.

கொஞ்சம் பொறுங்கள்; இன்னும் ஒரு விஷயம் பாக்கியிருக்கிறது. ஒரு காவத்தில் என் தலை மூழும் சிகை அடர்த்தியாக இருந்தது. ஒரு சைவனுடைய மண்டையை உடைத்து விட்டு என் சிகையிலிருந்து ஒரு ரோமத்தை வாங்கி விடுவதென்று

விரதம் எடுத்துக் கொண்டேன். அதன் படி முக்காலே அரைக்கால்வாசி சிகை தீர்ந்து விட்டது. இந்த னாரில் என் முழு விரதத்தையும் நினைவேற்றிக் கடலில் ஒரு முழுக்குப் போடப் போகிறேன். எங்கே, ஓய் கொருவராக உங்களுடைய மண்டையைக் காட்டுங்கள், பார்க்கலாம்!" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கைத்தடியை ஓங்கினான்.

"அடே! இந்த வைஷ்ணவன் என்ன துடுக்காகப் பேசுகிறான்?" என்று சொல்லார் ஒருவர்.

"எங்கள் எல்லாருடைய மண்டையையும் உடைத்துவிடுவாயா? உன்னால் முடியுமா?" என்று கூறினார் இன்னொருவர்.

முடியாமலா முக்காலே அரைக்கால் பங்கு சிகையை எடுத்து விட்டிருக்கிறேன்?" என்று கூறி ஆழ்வார்க்கடியான் தடியை வேகமாகச் சுழற்றித் தொடங்கினான்.

"அடியங்கள்! பிடியங்கள்! கட்டுங்கள்! வெட்டுங்கள்!" என்று தலைக்குத் தலை கத்தினார்களே தவிர,

அக்கட்டத்தில் யாரும் ஆழ்வார்க்கு கடியாளுக்கு அருகில் நெருங்கவில்லை.

அச்சமயம் வெகு சமீபத்தில் எழுந்த ஒரு கோஷம் அவர்கள் எல்லாருடைய கவனத்தையும் கவர்ந்தது.

"திரிபுவணச் சக்கரவர்த்தி கந்தர சோழ பராத்தகரின் மகா மாண்பு முதன் மந்திரி அறிஞத்தப் பிரம்மாதி ராஜர் வருகிறார்! பராக்! பராக்!"

எ

ல்லாரும் திகைத்துப் போய்க் கொஷம் வந்த திசையை நோக்கினார்கள். ஆழ்வார்க்கடியான் எல்லாரிலும் அதிகமாகத் திகைத்

துத் தனது கைத்தடியைக் கக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு பார்த்தான்.

அவர்கள் நின்று எண்ணடையிட்ட இடம் இராமகவுரக் கோயில் மதிலின் ஓரமான ஒரு முகுக்கு. அந்த முகுக்குத் திரும்பியதும் எதிரே விரிந்து பரந்த கடல். அக்கடலின் காட்சியோ கண்கொன்னாத அற்புதக் காட்சியாக இருந்தது. பெரிய பெரிய மரக் கலங்கன், நாவாங்கன், இ லி ய கப் பங்கன், படருகன், ஓடங்கன், வள்ளங்கன், வத்தங்கன், கட்டுமரங்கன் ஆகியவை நெடுகிலும் வரிசை வரிசையாகக் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் காணப்பட்டன. பாய்மரங்களிலிருந்து படபடவென்று காற்றில் அடித்துக் கொண்டு பறந்த வெண்ணிறப் பாய்கள், கடலையும் வானத்தையும் தூரத்திலே திட்டுத் திட்டாகத் தோன்றிய பல தீவுகளையும் பெரும்பாலும் மறைத்துக் கொண்டிருந்தன.

மேலே சொன்னவாறு கட்டியங்கூறிக் கொண்டு காலங் வீராகக் முன்

னும் பின்னும் தொடர, சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் புகழ்பெற்ற முதன் மந்திரி அன்சிய் அறிஞத்தப் பிரம்மராவர் ராஜ கம்பீரத்துடன் ஒரு படகில் வந்து கொண்டிருந்தார். கரையில், கோயில் மதில் ஓரமாக நடந்து கொண்டிருந்த சக்கரவை அவர் கவனித்தார். கட்டத்தின் நடுவில் கக்கத்தில் தடியுடன் பரம சாதுவையப் போவதின்ற ஆழ்வார்க்கடியானைக் கைவினும் சமிக்ஞை செய்து அருகில் அழைத்

தார். ஆழ்வார்க்கடியான் பலபத்தி ஷடன் கையைக் கட்டிக் கொண்டு கடற்கரைப்போரம் சென்று தின்றான்.

"திருமலை! இது என்ன தெருக் கத்து!" என்று அறிஞத்தர்.

"குருவே! எல்லாம் கபட நாடக நூத்திரதாரியான அந்தக் கண்ணலில் திருக்கத்துதான்! என் கண்களில் காண்பதை நான் நம்புவதா, இல்லையா என்றே தெரியவில்லை. நான் காண்பது கணவா? அல்லது எல்லாம் வெறும் மாயையா?....."

"திருமலை! உன்னைப் பரம வைஷ்ணவன் என்று நினைத்தேன். எப்போது பிரபஞ்சத்தை மித்தை என்று சொல்லும் மாயாலாடியானாய்?"

"குருவே! பரம வைஷ்ணவ பரம பரையில் அவதரித்த தாங்கள் சைவ சமயி ஆகும்போது நான் ஏன் மாயாலாதி ஆகக் கூடாது? என்னுடைய பெயரை மாற்றிக் கொண்டு ஸ்ரீ சக்கர பகவத் பாதாச்சாரியாரின் அடியார்க்கடியான் ஆகிவிடுகிறேன்....."

"பொறு! பொறு! நான் சைவ சமயி ஆனதாக யார் சொன்னது?"

"தங்கன் திருமேனியில் உன்னின் கங்கன் சொல்கின்றன!"

"ஆகா! திருமலை! நீ இன்னும் முன் போலவே இருக்கிறாய்! புறச் சின்னங்களுக்கே முக்கியம் கொடுக்கிறாய்! நெற்றியில் இடுகிற சத்தைத்தவச் சா ய் த் து இட்டால் என்ன? நிமிர்ந்து இட்டால் என்ன?"

"குருவே! நான் ஒன்றும் அறிவாதவன்; எது முக்கியம், எது அமுக்கியம் என்று அறிவாதவன். நாய்கள் நான் என்றைத் தெனியித்து ஆட்கொன்ன வேண்டும்."

"எல்லாம் தெனியிக்கிறேன். நான் தங்கும் இடத்துக்கு வந்து சேர்! அதோ கடலில் ஒரு தெரிய தீவு தெரிகிறது பார்த்தாயா? அங்கேயுள்ள மண்டபத்துக்கு வா!"

"குருவே! இதோ இந்தச் சன்னடைக் காரக் கைவர்கள் என்றைகரவிட வேண்டுமோ?" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் சொல்லிக் கைவினும் அவர்களைக் கட்டிக் காட்டினான்.

அதுவரை கம்மாயிருந்த வீரசைவர்

கன் உடனே தெருங்கி வந்தார்கள்.

"பிரம்மாதி ராஜரே! இந்த வைஷ்ணவன் எங்கன் மண்டைகளை உடைத்து விடுவானாம்! இவனைத் தக்கபடி தண்டிக்க வேண்டும்!" என்று ஒருவர் ஆரம்பித்தார். மற்றவர்கள் தலைக்குத்தலை பேசலானார்கள்.

"இவனுக்குத் தண்டனை நான் கொடுக்கிறேன். நீங்கள் போகலாம்" என்றார் அறிஞந்தர்.

இதனால் அவர்கள் திருப்தி அடைவதில்லை. "நாங்களே இவனுக்குத் தண்டனை கொடுக்கக் கூடாதா? இவனுடைய முன் குடுமியைச் சிறைத்து. இவனுடைய கைகளைச் சிறைக்களை பெயல்வாம் அழித்து. இவனைக் கிணற்றில் போட்டு முழுக்காட்டி....." என்று அடுக்கினார் ஒருவர்.

"என்ன கொன்றீர்கள்?" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கண்களில் தீரழத்திரும்பி நோக்கினான்.

அறிஞந்தப் பிரமராயர் அப்போது "பட்டர் மணிகளே! இவன் பெரிய முரடன். இவனைத் தண்டிக்க உங்களால் ஆகாது. நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன்" என்றார்.

பிறகு தம்மைத் தொடர்ந்து வந்த படகில் இருந்த அகப்பரிவார வீரர்களைப் பார்த்து, "உங்களில் எட்டுப் பேர் இறங்கி இவனை நம் இடத்துக்குக் கொண்டு வரலுங்கள்!" என்றார்.

அவ்வளவுதான். மறுகணம் வீரர்கள் எட்டுப் பேர் கரையில் குதித்தார்கள்; ஆழ்வார்க்கடியானைச் சூழ்ந்து கொண்டு நின்றார்கள்.

படகு மேலே சென்றது. படைவீரர்களுடைய ஆழ்வார்க்கடியானும் போனான்.

பட்டர்களும் மற்றவர்களும் அந்த வைஷ்ணவனுடைய முரட்டுத்தனத்தைக் குறித்துப் பலவாறு பேசிக் கொண்டு கிடைத்து போனார்கள்.

அத்தியாயம் II தெரிஞ்ச கைக்கோளப் படை

ராமேசுவரப் பெருத்தீர்த்தவருட்கு சிறிய தீவுகளில் ஒன்றில், ஒரு பழையமையான மண்டபத்தில், அறிஞந்தப் பிரம்மாதி ராயர்

கொலு வீற்றிருந்தார். அவருடைய அமைச்சர் வேலைப்பாடுகளைத் தவிர்த்து சாதாரணங்கள் அவரைச் சூழ்ந்திருந்தனர்.

கணக்கர்கள், ஓலை எழுதும் திருமந்திர நாயகர்கள், அகப்பரிவாரக் காவலர்கள் முதலியோர் அவரவர்களுடைய இடத்தில் ஆயத்தமாக இருந்தார்கள்.

அறிஞந்தர் படகிலிருந்து இறங்கி வந்து அம்மண்டபத்தில் அமர்ந்து சிறிது நேரம் ஆனதும், தம்மைப் பார்க்க வந்திருந்தவர்களை அழைக்குமாறு கட்டளைவிட்டார்.

ஐந்து பேர் முதலில் வந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்தால் செங்குந்த செழிப்புள்ள வர்த்தகர்கள் என்று தோன்றியது.

ஒரு நட்பில் நவரத்தின மாலை ஒன்றை வைத்துச் சமர்ப்பித்தார்கள். அதை அறிஞந்தப் பிரமராயர் வாங்கிக் கணக்கரிடம் கொடுத்து, "செம்பெய் மகாதேவியின் ஆலயத் திருப்பணிக்கு என்று எழுதி வைத்துக் கொள்க!" என்றார்.

பிறகு, வந்தவர்களைப் பார்த்து "நீங்கள் யார்?" என்று கேட்டார்.

"நானு தேச திசையாவிரத்து ஐந்துவர்கள்" சார்பில் நாங்கள் வந்திருக்கிறோம்" என்று அவர்களில் ஒருவர் கூறினார்.

"சத்தோஷம்; பாண்டிய நாட்டில் உங்களுடைய வாணிபம் செழிப்பாவிருக்கிறதல்லவா?"

"நானுக்கு நான் செழிப்படைத்து வருகிறேன்!"

"பாண்டிய நாட்டு மக்கள் என்ன

* இந்த நீண்ட தொடர் பெர் கொண்ட வந்ததை உடன்தார் சொல்லுப் பேசுகிற தீது. உடல் உடன நான்குமூடல் வணிகம் நடத்தி வந்தார்கள்.

பேசிக் கொள்கிறார்கள்?"

"பாண்டிய வம்ச ஆட்சியைக் காட்டிலும் சோழ
குல ஆட்சியே மேலானது என்று பேசிக் கொள்
கிறார்கள். முக்கியமாக, இளவரசர் அருள்மொழி
வர்மரின் வீர தயாளங்களைக் குறித்துச் சிலாசிக்கி
றார்கள். இலங்கையில் நடப்பதெல்லாம் இந்தப்
பக்கத்து மக்களிடையில் பரவியிருக்கிறது..."

"தெுக்கடல் நாடுகளுடன் உங்கள் கப்பல் வாணி
பம் இப்போது எப்படியிருக்கிறது?"

"சந்தர சோழச் சக்கரவர்த்தியின் ஆளுகையில்
ஒரு குறையும் இல்லை. சென்ற ஆண்டில் அனுப்பிய
எங்கள் கப்பல்கள் எல்லாம் திரும்பி வந்து விட்

டன, ஒன்று கூடச் சேத
மில்லை.

"கடல் கொள்ளைக்
காரர்களினால் தொல்லை
ஒன்றுமில்லையே?"

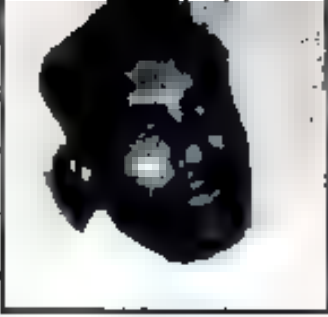
"சென்ற ஆண் டி ல்
இல்லை. மானக்கலாரத்

தீவுக்கு அருகில் இருந்த
கடற் கொள்ளைக்
காரர்களை நம் சோழக் கப்
பத் படை அழித்த பிறகு
இழைக்க கடல் க ளி ல்
கொள்ளை பயம் இல்லை. ஊது."

"நல்லது; நாம் கொடுத்த
தீறுப்பிய ஒலி சம்பந்த
மாக என்ன ஏற்பாடு செய்
கிறார்களா?"

"கட்டளைப்படி செய்

பாராட்டுக்குரிய நகரசபை!

"எங்கள் உங்க, விவசாயக, மாவட்டத் தலைநகராகி விட்டது. பார்த்தால் அப்படித் தெரியவே இல்லை. ஒரு பெரிய கிராமம் போல்தான் தெரிகிறது. வளர்க்கிக் கொள்ளச் செய்வப் போகிறீர்கள்?" என்று விவசாயக நகரசபைத் தலைவர் சொ. வெ. சாத்தையா னைக் கேட்டோம்.

"முதலில் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்கும்படி"

திருக்கிறோம். இவசாயகச் சைன்யத் துக்கு அனுப்ப ஆவிரம்மூட்டை அரிசி யும், ஐந்துறு மூட்டை சோள மும், நூறு மூட்டை துவரம் பருப்பும், இந்த இராமேசுவரத் தீவிக் கொண்டு வைத்திருக்கிறோம். இவசாயகக்கு அனுப்பி வைக்க ஏற் பாடு செய்ய வேணும்."

"உங்களுடைய கப்பல்களிலேயே ஏற்றி அனுப்ப முடியுமா?"

"கட்டளைவிட்டால் செய்கிறோம். இவசாயக புத்தம் எப்போது முடியும் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்பு கிறோம்."

"ஆ! அதுயாருக்குத்தெரியும்? உங்க ளுடைய வர்த்தக சபைக்கு ஜோதிடக் காரன் இருக்கிறான் அல்லவா? அவனைக் கேட்டு என்னக்கும் சொல் லுங்கள்!"

"பிரம்ம ராஜரே! எங்கள் ஜோதிடக்காரன் சொல்வதைபெல் லாம் எங்களாலேயே தம்ப முடி யவில்லை."

"அப்படி அவன் என்ன சொல்லு கிறான்?"

"இளவரசர் அருள்மொழி வர்மர் போருமிடமெல்லாம் வெற்றிதான் என்று சொல்லுகிறான். அவருடைய ஆட்சியில் சோழக் கப்பல் படை கடல் கடந்த தேசங்களுக்கெல்லாம் சென்று வெற்றி கொள்ளும் என்று

விக்கும் திட்டம்தான். இப்போது விவசாயகக்கு இடைக்காட்டுவேர்த்து குடிநீர் கொண்டு வருகிறோம். மூப்பத்தையாவிரம் துணைதொகைக்கு இது போதும். ஆனால், இப்போது கட்டிக் கொண்டுக்கிற கலெக்டரேட் காம்பன்ஸ் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டால் துணைதொகை அதிகமாகிவிடும். அப்போது சமாளிக்க வேண்டுமே? அதற் காகத்தான் மறுபடியும் இடைக்காட்டுவேர்த்து வரும் திட்டத்தையே விரிவுபடுத்த ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டம் தீட்டிவிடுக்கிறோம்" என்று சாத்தையா, மாநிலத் தலைநகரான சென்னைக்கு வர, மூன் போசனையான திட்டங்களைத் தீட்டாமல் வறட்சி வரும் போதுதான் நிர்வாகம் அவசியமுள்ளதுக் கொண்டு வர்பாடுபொ என்று அடித்துக் கொள்கிறது. இத்திசையில், வருமுன்னார்க் காக்கும் விவசாயக நகரசபை நிர்வாகம் பாராட்டுக்குரியதுதான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

— தமது திருபர

சொல்லுகிறான். ஓரத்தில் உள்ள தேசங்கள் பலவற்றில் புலிக்கொடி பறக்கும் என்று சொல்லுகிறான்."

"அப்படியானால் உங்கள் பாடு கொண்டாட்டம்தான்!"

"ஆம்; எங்கள் கடல் வர்த்தகம் மேலும் செழித்து ஓங்கும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம்."

"மிகவும் சந்தோஷம். பூர்வீக நாதருடைய அருள் இருந்தால் அப்படியே நடக்கும். இவசாயகையில் புத்தம் நடக்கும் வளையில் மாதம் ஒரு தடவை நீங்கள் இப்படியே அரிசி முதலியவை அனுப்பிவரவேண்டும். போய்வாரூஸ் கள்."

"அப்படியே செய்கிறோம், போய் வருகிறோம்."

ஐந்தாற்றுவர் சபையில் பிரதிநிதி கள் போன பிறகு, ஒரு காவலன் வந்து, "தெரிஞ்சு கைக்கொளப் படைச்சேனாதிபதிகள் காத்திருக்கிறா கள். பார்க்க விரும்புகிறார்கள்" என்று சொன்னான்.

"வரச் சொல்லு!" என்றார் முதல் அமைச்சர் அறிஞந்தர்.

மூன்று கம்பீர புருஷர்கள் பிர வேசித்தார்கள். அவர்களுடையமுகக் கணிலும் தோற்றத்திலும் வீர வடிவி வாகம் செய்தான். அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த ஆண்டையாளர் என்று பார்த்தவுடனே தெரிந்தது.

"கத்தர சோழ தெரிஞ்சு கைக்கோ

விஸ்ட்ரம்

ஒரு டயபடிக் உணவு

572

நீரிழிவுக்காரர்களுக்கென்றே பிரத்யோகமாக
வடிவமைக்கப்பட்டது.

சோர்வை நீக்கி, சக்தியை கொடுத்து
தேம்பை ஊட்டுகின்றது

கொழுப்புச் சத்து சிறிதும் இல்லாதது

முழுவதும் தானிய, பருப்பு வகைகளால் ஆனது

செயற்கை வண்ணமோ, மணமோ, ருசியோ
சேர்க்கப்படாதது இயற்கை தந்த பாதுகாப்புடன்
அளிக்கப்படுகிறது

ஸ்பென்ஸர்ஸ், சிந்தாமணி, நீலகிரிஸ் மற்றும் எல்லா மருத்துக் கடைகளிலும், டிபார்ட்மெண்டல் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

வருகை தாரீர்

- பொக்கிஷங்கள் பட்டு, மெச்சுகாண்டு மற்றும் காட்டன் புடவைகள்
- கத்வாப் புடவைகள்
- காராபண்பேட்டி மற்றும் தர்மாவரம் பட்டுப் புடவைகள்
- வெய்கட்கிரி மற்றும் குண்டூர் காட்டன் மற்றும் ஜூலை புடவைகள்
- சிரிண்டட் பட்டு புடவைகள்
- திரைச்சீலை மற்றும் வீசிப்புகள்

சென்னைக்கு 'ஆப்கோவின்' மற்றைய ஷோரூம்கள்:

- பாண்டி. பஜார் • உஸ்மான் ரோடு
- உய்யிப்பாள் • அம்பேலே

எப் படைவார்? தானே?" என்று அறிஞத்தர் கேட்டார்.

"ஆம், ஐயா! ஆனால் அப்படிச் சொல்லிக் கொள்ளவும் எங்களுக்கு வெடிகமாயிருக்கிறது."

"ஆது, ஏன்?"

"சக்கரவர்த்தியின் சோற்றைத் தின்று கொண்டு ஆறு மாத காலமாக இங்கே வீணில் காலங்கழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்."

"உங்கள் படையில் எத்தனை சாக்? எத்தனை வீரர்கள்?"

"எங்கள் சேலை மூன்று சாகமா சேலை, இவர் இடங்ளை சேலைத் தலைவர்; இவர் வலங்கை சேலைத் தலைவர்; தான் நடு விற்கைப் படைத் தலைவர். ஒ வ் வெ ரு ளைவிலும் இரண்டாயிரம் வீரர்கள். எல்லோரும் சாப்பிட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.. வேலும் சட்டியும் வானும் தோளும் சோம்பிக் கிடக்கின்றன. போர்த் தொழிலை எங்களுக்கு மறந்து விடும் போலிருக்கிறது."

"சங்களுடைய கோரிக்கை என்ன?"

"எங்களை இலங்கைக்கு அனுப்பி வைக்கக் கொடுகிறோம். இளவரசர் அருள்மொழி வர்மர் மாதண்ட நாயக ராஜிருக்கும் சைன்யத்திலே சேர்ந்து யுத்தம் செய்ய விரும்புகிறோம்."

"ஆகட்டும்; தந்தைக்குப் போன தும் சக்கரவர்த்தியின் சம்மதம்கொண்டு விட்டு சங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்."

"பிரம்மராஜரே! அதற்குள்ளே இலங்கை யுத்தம் முடிந்து விட்டால்?"

"அந்தப் பயம் உங்களுக்கு வேண்டாம். இலங்கை யுத்தம் இப்போதைக்கு முடியும் என்பதாகத் தோன்றவில்லை."

"சமுத்திரசேனாவீரர்கள் அய்வளவு பொல்லாதவர்களா? எங்களை அங்கே அனுப்பி வைப்பார்கள். ஒரு சாக பார்க்கிறோம்!....."

"ஒரு சாக என்ன? நீங்கள் மூன்று

சாகமும் பார்க்பீர்கள். தெரிஞ்சு சாகக் கொளரின் மூன்று சாக மாசேனை யுத்த களத்தில் புதுந்து விட்டால் பகைவர் களின் பாடு என்னவென்று சொல்ல வேண்டுமோ? நடுவிற்கை வீரர்கள் பகைவர் படையில் நடுவில் புதுந்து தாக்குவீர்கள். அதே சமயத்தில் இடங்கை வீரர்கள் இடப்புறத்திலும் வலங்கை வீரர்கள் வலப்புறத்திலும் சென்று இடி விழுவது போலப் பகை வர்கள் மீது விழுந்து தாக்குவீர்கள்..."

"அப்படித் தாக்கித்தான் பாண்டிய சைன்யத்தை திரிமூலம் செய்தோம்; சேரர்களை முறியடித்தோம்."

"பாண்டியர்களும் சேரர்களும் போர்க்களத்தில் எதிர்த்து நின்று கள்; அதனால் அவர்களைத் தாக்கி முறியடித்தீர்கள். பகை வீரர்களை முதலில் கண்ணால் பார்த்தால்தானே அவர்களை நீங்கள் ஒரு சாகமும் பார்க்கலாம், மூன்று சாகமும் பார்க்கலாம்?"

"இராவணர் காலத்து அகரர்களைப் போல் இத்தக் காலத்து இலங்கை வீரர்களும் மாயாவிகளாகி விட்டார்களா? மேக மண்டலத்தில் மறைந்து நின்று போரிடுகிறார்களா?"

"மாயாவிகளாய் மறைந்துதான் விட்டார்கள்; ஆனால் போர் செய்ய வில்லை. போரிட்டால்தான் இருக்கு மிடத்தைக் கண்டுபிடித்து விடலாமோ? இலங்கை அரசன் மகிந்தனை யும் காணவில்லை; அவனுடைய சேனா வீரர்களையும் காணவில்லை. காடுகளிலே, மலைகளிலே எங்கே போய் ஒளிந்து கொண்டார்களோ, தெரிய வில்லை. ஆகையால், ஆறு மாதமாக இலங்கையில் யுத்தமே நடைபெற வில்லை. உங்களுக்கும் அங்கே அனுப்பி என்ன செய்கிறது?"

"மகா மந்திரி! எங்களை அனுப்பிப் பாருங்கள்! மகிந்தனும் அவனுடைய வீரர்களும் காடு மலைகளிலே ஒளிந்துவிருக்கட்டும்; அய்வது மேக

* இவ்று தமிழ்நாட்டில் சைத்தி நெய்தல் தொழில் ஈடுபட்டு தூய்மையில் திட்டாகும் சைத்திரை வடிவப் போதனை காலத்தில் புத்தபெற்ற வீரனாய்ப்பாசனிருந்தனர். அவர்களின் பொறுக்கி எடுத்து வீரர்களின் கொண்டு சேர்த்த சக்கரவர்த்தி அகப்படுவதால் படை அமைத்துப் போரிடவு வந்தாகம். அப்படிப் பொறுக்கி எடுத்துப்பட்ட படைக்குத் தெரிஞ்சு சைத்திரை படை என்பதென்ப வழக்கி யது. அதற்கு சக்கரவர்த்தி அய்வது அரசனின் பெயரையும் படைப் பெயருக்கு முன்னால் சேர்த்துக் கொண்ட வது.

மண்டலத்திலே ஒளித்திருக்கட்டும். அவர்களைக் கைப்பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து இளவரசரின் காலடியில் சேர்க்கிறோம். அப்படிச் சேர்க்காவிட்டால், 'தெரிஞ்சு கைக்கோளர் படை' என்ற பெயரை மாற்றிக் கொண்டு, 'வேளாளரின் அடிமைப் படை' என்ற பட்டயத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறோம்!"

"வேண்டாம்; வேண்டாம்! அப்படி ஒன்றும் இப்போது சபதம் செய்ய வேண்டாம்! தெரிஞ்சு கைக்கோளர் படையின் வீர பராக்ரீரமம் இந்த ஆழ்ந்தலிப்பத்தில் பாருக்குத் தெரியாது! தஞ்சாவூர் சென்றதும் சக்கரவர்த்தியைக் கேட்டுக் கொண்டு உங்களுக்குக் கட்டளை அனுப்புகிறேன். அதுவரை பொறுமையாக இருங்கள். பாண்டிய நாட்டில் படைவர்களை அடக்கி அமைதியை நிலைநாட்டி வாருங்கள்!"

"மகாமத்திரி! பாண்டிய நாட்டில் இனி அடக்குவதற்குப் படைவர்க்கும் இல்லை. குடிமக்கள் புத்தம் தின்றது பற்றி மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள். அவரவர்களும் விவசாயம், வானியம், கைத்தொழில்களில் ஈடுபட்டு அமைதியான வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். பாண்டிய மன்னர் குலியோதாயமாகி விட்டது....."

"அவ்விதம் என்ன வேண்டாம்! வீர பாண்டியனோடு பாண்டிய வம்சம் அற்று விட்டதாக நினைக்கிறீர்கள். அது தவறு. பாண்டிய சிம்மாசனத்துக்கு உரிமை கோருவோர் இன்னும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காகச் சதி செய்வோரும் இருக்கிறார்கள்....."

"ஆகா! எங்கே அந்தச் சதிதாரர்? தெரியப்படுத்துங்கள்!"

"காலம் வரும்போது உங்களுக்கே தெரியும். பாண்டிய குலத்தின் பழைமையான மணிக்கிரட்டும் இந்திரன் அளித்த இரத்தின மாடிகளும் வைரமிழைத்த பட்டத்துக்கூடவாளமும் இன்னும் இலங்கையில் இருந்து வருகின்றன. ரோஹண மலைநாட்டில் எங்கேயோ ஒளித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை மீட்டுக் கொண்டு வரும் வகையில் பாண்டியப் போர் முற்றுப் பெறுது."

"ஆபரணங்களை மீட்டுக் கொண்டு வரவேண்டும்; இளவரசர் அருள் மொழிவரமரை மதுரைச் சிம்மாசனத்தில் அமர்த்திப் பாண்டிய மணி மூட்டத்தைப் பட்டாக்கத்தியையும் அணிவிக்கும் நாளும் வர வேண்டும்!"

"ஆகா! இது என்ன வார்த்தை சொல்கிறீர்கள்?"

"குடிமக்களின் தானிலும் போர் வீரர்களின் உன்னத்திலும் இருப்பதைச் சொல்கிறோம்."

"அதெல்லாம் பெரிய இராஜரீக விஷயங்கள். நாம் பேச வேண்டாம். உங்களுக்குச் சந்தோஷமளிக்கக் கூடிய வேறு ஒரு முக்கிய விஷயம் சொல்லப் போகிறேன்....."

"கவனமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறோம், மகா மத்திரி!"

"இலங்கை புத்தத்தோடு புத்தம் முடித்துவிடும் என்று நினைக்க வேண்டாம். இளவரசர் அருள்மொழிவரமர் இலங்கைப் பேரர் முடித்த பிறகு தாயகத்தைகளிலும் நிக்கியையும் செய்வப் புறப்படுவார். ஆதிரம் கப்பல்களில் வீரர்களை ஏற்றிக் கொண்டு கீழ்த்திசைக் கடல்களிலே செல்வார். மாதக்கலாரம், மாப்பபாளம், மாரிருடிங்கம், கடாரம், இலாமுரி தேசம், ஸ்ரீவிசயம், சாவகம், புட்பகம் ஆகிய நாடுகளை அந்த மகா வீரர் வெற்றி கொள்வார். தெந்தே முன்னிர்ப் புழத்திய பன்னிராஜீரமும் கைப்பற்றுவார். மேற்கே கேரளம், குடமலை, கொல்லம் ஆகிய நாடுகள் அவருடைய காலடியில் வந்து பணிபும். பிறகு வடதிசை நோக்கிப் புறப்படுவார். வேங்கி, கலிங்கம், இரட்டபாடி, சக்கரக்கோட்டம், அங்கம், வங்கம், கோசலம், விதேகம், கர்ஜரம், பாஞ்சாலம் என்னும் நாடுகளுக்குப் படைவெடுத்துச் செல்வார். காவியப் புகழ்பெற்ற கரிகால் வணங்கிப் போல் இமய மலிக்கும் சென்று புனிக் கொடியை நாட்டுவார். வீர சௌபதிகனோ! இப்படியெல்லாம் தமது தென்திசை மாதண்ட நாயகரிட்டம் இட்டிருக்கிறார். தமிழகத்தில் வீர ரத்தமும் விரை தெஞ்சமும் படைத்த அடாவடிகுக்கும் வேண்டிய வேலை இருக்கும்; தத்தம் வீர பராக்

கிரமங்களை நினைத்தாட்டச் சத்தரிப்பம்
கிடைக்கும். ஆகையால் நீங்களும்
உங்கள் தெரிஞ்சு கைக்கோளப்
படைபும் பொறுமை இழக்க வேண்
டாம்!"

சேனாபதிகள் மூவரும் ஏக காலத்
தில் "சுந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி
வாழ்க! இளவரசர் அருள்மொழி
வரமர் வாழ்க! மகா மந்திரி அறிஞத்தர்
வாழ்க!" என்று கோஷித்தார்கள்.

பிறகு அவர்களில் ஒரு படைத்
தலைவன் கூறினான்: — "மகா மந்திரி!
இன்னும் ஒரே ஒரு விண்ணப்பம்
செய்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.
எங்கள் படையின் பெயர் 'சுந்தர
சோழ தெரிஞ்சு கைக்கோளப் படை'
என்பது தாங்கள் அறிந்ததே."

"தெரிந்த விஷயத்தான்."
"சுந்தர சோழச் சக்கரவர்த்தியின்
திருப்பணியில் உயிரையும் விடுவோம்
என்று படைவீரர்களின் இரத்தம்
தோய்ந்த சிவந்த கையினால் அடித்துப்
பிரமாணம் செய்து கொடுத்தவர்
கள்."

"அதுவும் தான் அறிந்ததே."
"ஆகையால் சக்கரவர்த்தியைத்
தவிர வேறு யாரையும் தாங்கள் சேர
மாட்டோம்; வேறு யார் சொல்வதை
யும் கேட்க மாட்டோம்."

"உங்களிடம் தான் எதிர்பார்த்த
தும் இதுவேதான்!"

"முன்னொரு காலத்தில் பழுவேட்
டரைவர்களின் மாபெரும் சேலையில்
ஒரு பகுதியாக இருந்தோம். அது
காரணம் பற்றி எங்கள் பேரில் யாருக்
கும் யாதொரு சந்தேகமும் ஏற்படக்
கூடாது....."

"ஆகா! இது என்ன வார்த்தை?
யாருக்கு என்ன சந்தேகம்?"

தஞ்சாவூரில் நடப்பது பற்றி
ஏதேதோ வதந்திகள் காற்றிலே வர
கின்றன."

"காற்றிலே வருகிறது காற்றெழு
போகட்டும்! நீங்கள் அதையெல்லாம்
நம்பவும் வேண்டாம்; திருவிச்சி சொல்
லவும் வேண்டாம்."

"கொடும்பாளூர் வேளாளர்கள்
ஏதாவது எங்களைப் பற்றிச் சந்தேகத்
தைக் கிளப்பக் கூடும்..."

"கிளப்ப மாட்டார்கள்; கிளப்பி
னாலும் யாரும் கேட்க மாட்டார்கள்."

"மனித காயம் அதித்தியமானது..."

"அதனால் சுத்த வீரர்கள் உயிருக்
குப் பயப்பட மாட்டார்கள்."

"திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தியான
தும் ஒருதான்..."

"இறைவன் திருப்பாதங்களை
அடைப வேண்டியதுதான்."

"சக்கரவர்த்திக்கோ உடல்நிலை சரி
யாக இல்லை..."

"வானத்தில் வரல் தட்சத்திரம் பிர
காசிக்கிறது!"

"சக்கரவர்த்திக்கு அப்படி ஏதா
வது தெரிந்து விட்டால், எங்கள் படை
வீரர்கள் அருள்மொழி வரமரின்
அகப்பரிவாரமாக விரும்புகிறார்
கள்!"

"சக்கரவர்த்தியின் ஆக்ஷணியின்
படி நடப்பது உங்கள் கடமை!"

"சக்கரவர்த்தியின் ஆக்ஷணியை
எங்களுக்குத் தெரிவிப்பது தங்க
ளுடைய கடமை. தாங்கள் அந்தப்
பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.
அல்லது தஞ்சைக்குப் போய்ச் சக்கர
வர்த்தியைத் தரிசிக்க எங்களுக்கு
அனுமதி கொடுங்கள்.....!"

"வேண்டாம்; நீங்கள் தஞ்சை
போவது உচিতமல்ல; வீண் சூழல்பம்
ஏற்படும். சக்கரவர்த்தியைக் கண்டு
உங்கள் விருப்பத்தைத் தெரியப்
படுத்துவதை நானே ஏற்றுக் கொள்
கிறேன். நீங்கள் நிம்மதியாக இருங்
கள்!"

"தங்களிடம் தெரியப்படுத்திய
துமே எங்களுடைய மனத்திலிருந்த
பாரம் தீங்கி விட்டது! போய் வரு
கிறோம்!"

தெரிஞ்சு கைக்கோளப் படைத் தலை
வர்கள் மூவரும் அங்கிருந்து அகன்று
சென்றார்கள்.

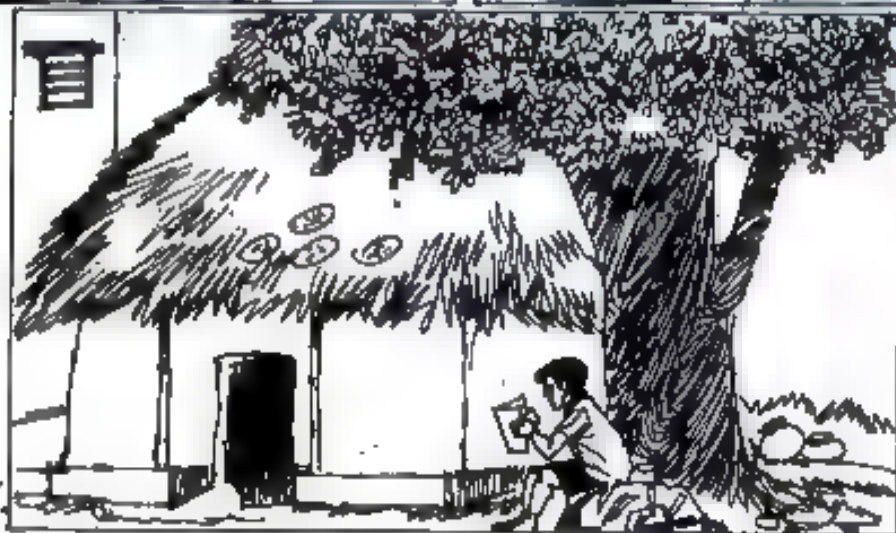
அறிஞத்தப் பிரம ராயர் "ஆகா!
பொன்னியின் செல்வரிடம் அப்படி
என்னதான் ஆகாஷை சக்தி இருக்
குமோ, தெரியவில்லை! அவரை ஒரு
முறை பார்த்தவர்கள் கூடப் பைத்திய
மாகிவிடுகிறார்களே!" என்று வாய்க்
குள் முணுமுணுத்துக் கொண்டார்.

பிறகு, உரத்த குரலில், "எங்கே?
அந்த முரட்டு மலஷ்ணவனை இங்கே
வரச் சொல்லுங்கள்!" என்று கட்
டலிவிட்டார்.

(தொடரும்)

(இந்த இடம் அட்டைமீட்கு நேரம், நிதிநி. வண்ண
ஒளிமை கைவிடல்.)

வேப்பமரத்து வெள்ளைப் பூக்கள்

கூதத்தில் ஒரு மலிப்போல ஆடித் கொண்டிருந்தது அந்த வேப்பமரம். கப்பும் கிணாய்மாக வளர்ந்து ஒரு பூதுப்பெண்ணைப் போலப் பொலிவு பெற்றிருந்த அது, சபா பதிலின் கண்களை உறுத்தியது. உள்ளே போய் ரேடியோவைத் திருவிளர்; கர்ண கரோமாக அவறியது.

அவருக்குக் கொஞ்சமும் தொடர்பில்லாத மேற்கத்திய இசை, 'டிர்ம் களும்' 'டிர்ம் பெட்' களும் ஒலியெழுப்பிக் கொண்டிருந்தன. பிடிக்காத குழந்தைகளைக் திள்ளிவிட்டு அது காரியமும் எகையையும் உதைத்துக் கொண் டவனையும் அவனுடைய பார்த்து ரசிக்கின்ற மனிதர் அவர். ரேடியோவில் ஒலியைக்

கேட்டுப் புனைவை யூகித்த தொன்
மருத்தார். பரந்த மார்பில் தோமான் உலகிற்
யினனியது.

வேங்கடசார்ன் முடிவந்தாம்.

"என்னங்க ளுமா, என்னிடமும் இல்லாத
திருநாள் இந்த மாதிரிச் சத்தத்தையெல்லாம்
கேட்டுக்கிட்டு இருக்கீங்க? உங்களுக்கு யி.டி.
லின்னப்பா, எம்.கே. தியாகராஜ பாகவதர்
பாட்டுத்தானே பிடிக்கும்?" என்றான்.

"சூப்பூசாமி காலம் பார்த்து, அங்கு
தடுத்தாய்ப்பை நாமும் மாதிரிக் கையையும்
இதுவும் தல்லாத்தானே இருக்கு? இயம்
மேலு!" என்றார்.

அவர் சொன்ன விளக்கம் அவனைத்
திருப்பிப் படுத்தவிடவில். அவருடைய புன்
னைகளில் ஏதோ உடம்பொருள் இருப்பதாக
உணர்ந்தான்.

சபாபதிநீருடைய பங்காளிகள்
உந்துச் சைனர் குடிப் ஒரு குடிசை விடு.
மானத்தாகச் சாப்பாற்றுப் போராளும் ஏழை
வைப் போலக் காட்டி தத்தது. வெளிவரும்
மனதிலும் ஏடு கொடுக்க முடியாமல் இன்னும்
போய்க் கிடத்தது உரை. ஆரின் உலுத்துப்
போய்க் தகர்ந்து ஆடிச் கொண்டிருந்தது
நிலையிலாத வாழ்வை அவை திருபிற்றுக்
கொண்டிருந்தது.

குடிசைக்கு அருகில் ஒரு வேப்பமரம்
நின்ற கொண்டிருந்தது அதன் நிழலில்
கிடத்த ஒரு கருங்கயிற் சிம்மாசனமாகக்
கொண்டு படித்துக் கொண்டிருந்தான்.
வேங்குருகம். சபாபதிநீர் நேடியோ அவனு
டைய படிப்புக்குச் சைவர் விட்டுக் கொண்
டிருந்தது.

பத்தாம் வகுப்பு பொதுத் தேர்வுக்கு
இன்னும் இருபது நாட்களே இருந்தது.

பாடம் படிக்க ஒரு புத்தகம் கூட இல்லை
ஏழைப் பிள்ளைக்குப் புத்தகம் தர வேண்
டிய பள்ளிக்கூடத்துப் புத்தக வங்கியில். வார்
வாருக்கோ, கொடுத்தார்கள். மாற்றத்தைப்
பூர்த்தி செய்து கொண்டு அவன் போய்
நின்றபோது, "புக்கெல்லாம் கொடுத்தாக்க.
நீ ரொம்ப வேட்டி!" என்று சொல்லிவிட்
டான்.

புத்தகங்களே வாங்க நியமாத போது
தொடக்கத்துக்குள்ளே போய்க்? ஆசிரியர்
தடத்துப் பாடங்களை உணரமாகக் கேட்
பான்; குறிய்புகன் எடுத்துக் கொண்டான்.

தாயும், தகப்பனும் வெளி வேலைக்குப்
போய் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுக் கொண்
டிருந்தார்கள் அப்படிவிருந்தும் பசிக்கு வளி
குரச் சாப்பிட முடியவில்லை. பரிசுவத் தீர்க்க
கணவு, மானத்தைக் காப்பாற்ற உடை, அதை
கப்பிழைப்பானே மற்ற வஸ்திகளைப் பற்றிக்
கித்திக்க முடியும்?

பல ஆண்டுகளாகப் புறம்போக்காக
இருந்த அந்த இடத்தில் அவர்கள் சிறு குடி

சைனம் போட்டுக் கொண்டு குடிவிருந்தார்
கள் பழையிலும் தனித்தாலும். வெளியில்
காய்த்தாலும் ஒளியுக் கொள்வதற்கு ஏதோ
ஒர் இடம் இருக்கிறது என்ற நிம்மதி!

அந்த நிம்மதியை கொஞ்ச நாட்களாகச்
சொதனினக்கு உண்டாக்கி இருந்தது. அந்தன்கு
காரணம் சபாபதி! ஒரு பரந்த நிலப்பரப்பில்
மானிமை கட்டிக் கொண்டு வாழ்ந்த அவர்,
அவருடைய மானிமை, தென்னை மரங்கள்,
வேப்ப மரங்கள், காய்கறித் தோட்டம், பூத்
தோட்டம், ஆழ்முறாய்க் கொது துவற்றொடு
திருப்பி அடைமயாமல் உந்துச் சைனரத் தான்
மடியும் பார்க்கவரைச் செலுத்தினார்.

அந்த ஆயுக்கெடுவ ஏழைப் பிராணியை
விட்டியடித்து விட்டு அந்த இடத்தைமும்
விலைதக் கொண்டான்? பின்னர் விற்றும்
ஆவிரக்கமானதாக குபாய்க்குப் போனும்.
அதுவரை வசதியாகக் காத்து வாய்க்கிக்
கொண்டு உட்கார்ந்து கொண்டவான்.

அந்தச் சூடிசையை தாக்கவந்து பேர்
யித்தாய் போட்டுத் தரைமட்டமாகக்கும்
காட்டி அவர் மனத்தில் படமாக ஒடினது.

நேடியோவின் பங்கார் குணியைக்
கேட்டுக் காதுகளைக் கைகளால் போத்திக்
கொண்டு, புத்தகத்தைக் கைத்திட்டுக்கிட்டுக்
கொண்டு அந்தப் பங்கார் அராதனையப்
போய் அலையவதைக் காட்டு அவர் மிகுந்த
மகிழ்ச்சி அடைந்தார். அவனுடைய சட்டை
யில் குறுகுப் பழுவில் இருந்த கிழிசை
களைக் கண்டபோது, அவருக்கு உன்மை
இன்னும் இம்மாத இருந்தது.

"குத்தக் குடிசையிலே, கட்டத் துணி
யில்லே இதுக்கெல்லாம் படிப்பு என்ன
வேண்டிக் கிடக்கு? படிப்பு! இத்தப் பழை
பழைய படிச்சிட்டு என்ன கெல்கட்டி
உத்தியோகத்துக்கா போகப் போகுங்க?"
என்று தக்கவாகக் கேட்டுக் கொண்டார்.

சூப்பூசாமினாக் கப்பிட்டார். "இத்தப்
பழையோட அப்பன் என்னா பங்கருங்க?"

"நாது செருக்கக் கவித்தைக் கழுதப்
படாதபாடு படுத்துக்க, வறுமையைப் போது
மான அளவு வரவேண்டுங்க."

"வரவேண்டுங்க!"

"உவங்கிவிடுவ குடிசை ஆரம்பிச்சிட்டா
னுங்க."

"அப்படிச் சொல்லு. அதான்டா
ணர்ச்சி!" என்று சொல்லி மகிழ்ச்சியடைத்
தார்.

குடிசை வாராவது நினைத்தினும் அந்தன்குத்
தான் எவ்வளவுமே மகிழ்ச்சி அடை வாரான்.
அவருடைய மகிழ்ச்சி அவனுக்குக் குழப்பத்
தை உண்டாக்கியது.

"சூப்பூசாமி, அந்த வேப்பமரத்தைப்
பார்க்கியா? நம்ம தோ. . . நினை இருக்கிற
மரங்க கூட அப்படி இருக்கேடா, அதோட
கிளைகளும், இலைகளும் புத்துக் குறுகுதிற
புடியும், வாரணியும் பார்க்கியா? இந்த
வாசனை உடம்புக்கு எல்லதிற்கே இங்கே
நம்ம மரங்கள் இன்னும் பூக்கவே இல்
லையே!"

"வாசனை உடம்புக்கு எல்லது

புதுவாரி முக்கி

தாக்க... அது அந்த வானம் அவ
னுக்கு வந்திருக்க சாப்பாடு போடாதே!
அது இளங்கனையு இருந்தப்போ இந்தப் பவ
யெல்லுக்கள்தான் ஓடினது ஒரு பாண்டியே
தன்னி கொண்டாத்து வந்துவான். "எயே
யெய் முருகா தூக்கிரைதடா... விட்டிய
இருக்கிறேன் அந்த ஒரு பாண்டியை உடைக்கப்
போட்டான் ஒரு கை முத்துத் தோயி கசி
கிறேயேன்" அப்படிவந்து அவர்கள் அப்பன்
கொடுக்கிற எச்சரிக்கையையும் மீறி அவன்
தன்னி வந்துவான். அதனால் தாக்க
அந்த மரம் இப்போ தனதன் கன்று பார்க்க
முனிர்த்தியா இருக்கு அந்தமரம் அதுவருக்கு
கவிஞ்சுமி!"

"அவனுக்கு கவிஞ்சுமி" என்று அவன்
சொன்னதை மட்டும் கண்ணமா மனத்தில்
குறித்துக் கொண்டார்.

ஆசிரியன் இன்னும் உதிக் கரத போது
சொப்பத்தில் உன்னமும் உடனும் கொடுக்கத்
தொடங்கி விட்டன அந்தக்கு காரணம்
யெப்பமரத்தடியில் அவர் வண்ட கட்டி:
யெய் முருகன் அமைதியாகப் படித்துக்
கொண்டிருந்தான்!

தாக்க ஒரு பீண்டி இளங்காத போது
யாரோ ஒருவனுடைய விட்டுப் பீண்டி
படிப்பதாவது? ஒருவரின் பீடிக்க விளியு-
வதிரி என்றால் தாது பேரை வைத்து அடி
கொண்ட. அவனுடைய படிப்பை முறிப்பதில்
தாது பேரை வைத்துப் படிக்கச் சொல்ல
ஒடிவாதே! அதனால் அவன் படிப்பு எப்படி
கொடுக்கும்?

நீதிமரம் ஆரங்கிது கொண்டிருந்தார்
அவர்.

தூப்புசாமினாய் உப்பிட்டார். "என்டா!
யெப்பமரம் நல்லதுதானே?"

"நல்லதுதான். யெப்பமரத்துக் காதுப
மட்டா எந்த நேரமும் அண்டாதுக. நேரம்
ண்டவர்களை வெப்பிவிடாமல் அடிக்கிற
தைப் பார்த்திருப்பீர்களே! கிருமிசைக்
கொய்த சத்தி அதுக்கு இருக்குவது செய்
லுக்க. அநோட நிழல்வ கொஞ்ச நேரம்
உட்கார்த்தா எப்படிக்கு ஒரு குழந்தை. திது
திதுவது இருக்குவதான் உங்களுக்குத்
தெரியுமா?"

"அதெல்லாம் தெரியுமா? மரத்தை
கொட்டினேன்!" பார்வையில் ஆர்வம் பளி
ச்சிது.

"அவ்வாறே செய்வதாம், மேலும் செய்
வதாம், கதவு செய்வதாம், வாசககால் செய்
வதாம், உத்தரமாய் போடலாம். ஏன், நம்ம
மரத்தில் எதைவாவது வெட்டப் போகிற
தோ?"

கோய்ம் பொங்கிக் கொண்டு வந்தது.

"இவன் வாருடா மடவன்! கண்ணுக்குக்
கண்ணு வளர்த்த நம்ம மரத்தை யாராவது
வெட்டுவார்களா? காமவயஸைத் தாண்டி
அத்தாத் தெரியுது பா! அந்த மரத்தை
வெட்டத்தான் ஏற்பாடு பண்ணணும்."

அவனுக்கு இரத்தமெல்லாம் உறைந்து
விட்டது.

"யெய் முருகன் கண்ணுக்குக் கண்ணு
வளர்த்தமாவிற்போது! இந்த மரத்தை
இருக்கெடுக்கும் போது அங்கெடுக்கிற
அந்த ஒற்றை மரத்தை வெட்ட வேண்டும்
என்று ஆசைப்படுகிறேன் இவன்! இவனு
டைய உன்னம் எவ்வளவு குரூரமானதாக
இருக்கவேண்டும்!"

அதிர்ச்சியை வெளிக்காட்டிக் கொண்
டாய்ம். "சரிக்க எதுமான். சர்க்கரை இது
விஷயமாக் கவிஞ்சு போடுதேன்" என்றான்.
அவருக்குச் சிப்பிப் போத்துக் கொண்டு
வந்தது.

"என்னடா என்னயோ அமெரிக்கா
யோடயோ கஷாயோடயோ ஒப்பத்தம்
பண்ணப் போறது மாதிரி கவிஞ்சு போ
டுதேனா கொடுப்பே?"

"ஆமா என்னான். உன். வயல் அவன்
தானே! அவனைத்தானே பார்த்துப் போ
ணும்?"

அவருடைய முகப்பாவம்மாதிரியது கண்கள்
தடித்தன. "எனக்கு எதுவும் தெரியாது.
நாளைக்குக்காணியில் அந்தமரம் அடிவேறோட
இங்கே வந்து சேர்த்திடணும். பண்டி அப்பது
தீது உடப் போனாலும் பரவாவிட்கொ."

கொண்டிருந்ததில் விதுவிறு பூக்கொத்துக்
கொண்டு குளங்கியே அந்த மரத்தில் தொத்தம்
யெய்முருகனுக்கு மிகுந்த குதகவந்தை
அளித்தது. இப்போது தான் முதல் முறை
வாகப் பூத்திருக்கிறது. தந்தையும் தாயும்
தாது மனம்கொண்ட அது அவனுக்குக்
கொடுத்தது!

ஆர்வத்தோடு படித்துக் கொண்டிருந்த
அவனுடைய தவிர்ந்தும், சட்டெனிலும், மடி
விறுபுத்தகங்கள் மீதும் அந்தவெண்ணிறப்
பூக்கள் கொட்டின. பரிட்சைக்குப் போகும்
அவன் மீது பூமாரி பொழிந்து அந்த மரம்
ஆசிரியதீப்பதுபோல் அவனுக்குத் தோண்
றவது. "என்ன நினைத்தானே. கொஞ்சம்
பூக்களை அள்ளித் தன்னுடைய சட்டெனப்
பையில் போட்டுக் கொண்டார். தாக்கு
அதுதல் தா அந்த மரமாவது தாக்கு கரிமை
வாக இருக்கிறதே என்று நினைத்தான். வெண்
பாக இருந்தது.

அன்று முதல் பரிட்சை. தன்னுடைய படித்
திருத்தான் இளம்பாசையும், கொட்டிப்பாசை
யுமாகக் காட்டி அளித்த நினைத்தொருதிகள்.
துள்ளும் கிரிசைம், சிரித்த பூக்கள் எல்லாமே
அவனுக்கு நம்பிக்கையை வாரி வாரி வறுக்
கிவிடுத்தன.

யெய் முருகனுக்குத் தெரியாமல் சர்க்கை,
உடைத்து போன கட்டிக் காதுக்காக ஒரு
கிரிசை வெட்டி விட்டான். அதனால் அவ
னிடம் பேச்செய்ய முறித்துக் கொண்டான்
அவன்.

வெட்டிய அந்த இடத்தில் இரண்டுதான்
விதித்துப் பார்த்தான். யெப்பம்மீசைக் கவிஞ்சு
வந்திருந்தது. அது அந்தமரம் அழுது அழு
வவாக அதுவருக்குப் பட்டது. இப்போது,
வெட்டு விழுந்த அந்த இடத்திலும் இதை
தவிர்க்கக் கருவிரிப்பது நித்தநில நோக்கு

**ஸாஃப்ட் அன்ட் ஸில்க்கியின்
பெருகிவரும் கூட்டத்திலே சேருங்கள்.**

ஸாஃப்ட் அன்ட் ஸ்கெக்கி ஹோர் சிஸ்டம்ஸ்
கோவன், பென் - அழகுப் படைப்பாளர்
லக்மே அளிப்பது.

பாடகராகப் போனவர் காட்டில் அங்கு அங்குமிங்குமி
சென்று கொண்டுவந்தார். இதைப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்த
வாழ்க்கைகள். இதன் விளைவாகவே: காணும், காட்டில் அங்கு
அங்குமிங்குமி போனவர் காட்டில் போனவர் காட்டில் போனவர்

இது சீராகவும் வளமாகவும் பரவிக்கிறது.

அதாவது, இந்தியை சீக்கிரம் இழக்க, செருமனி இழக்க, அமெரிக்காவை ஒதுக்க, இந்த உலகத்திலுள்ள மற்றவை இழக்கவிட்டால் தான், அந்த உலகம் சீராகவும் பரவிக்கிறது. பெண்கள் இதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

மாதுரை கிழக்குத் தாண்டி அங்கு விளங்குகின்ற பெருநீ
 ளரும் கூட்டத்தினே சேருங்கள்
 மட்டுமேயன்ற தொழையைய
 அங்கெனவும் அழியுங்கள்.

லக்ஷ்மி

நீஜராக் ஏழுதுங்கள்! பரிசு ரூ 200

பத்திரிகை ஆசிரியர், அரங்கம்மாநி, சிவியத்த
தான் எல்லாம் ஆகிற்று. அடுத்தது மார்ச் மீது
தேரட்டல் பண்டங்கள் குவிக்காவிட்டாலும்
தேரக் கணையாக இருக்கும்மனையா! விரைந்துப்
பொழுக்கம், தேரட்டல் முதலாயி, சங்கம்,
சரக்கு மான்ட் முதலியோரை மீது. வெற்றிடத்
தில் தேரட்டல் துறையைக் கண்டம் சென்று ஒரு
தேரக் கருதி விளாசையைப் பூர்த்தி செய்து. இந்த
அரங்கம்மாநி முதலாளிகள் எதிர்த்து அனுப்
புகள். பிரதமரும் தேர்த்துக்களுக்குப் பரிசுத்
தேரக் கணையப் பரிசுத் துவிக்கப்படுக. உற
யில் மேல் "தேரட்டல் தேரக்" என்று துறையை
விழ்ப்பிடவுக.

முடிவு தேதி: 9.9.57.

விருத்தம். ஒன்றுக்குப் பத்தாய் பக்கைக்
குச்சிகல் பரிசிடீட்டு நின்று. ரப்பராக
விரைந்து காற்றில் ஆடின. என்னை கட்டம்.
வந்தாலும் மீண்டும் எழுந்து நிமிர்ந்து நிற்
கலாம் என்பதற்குப் பக்கைக் கொடி காட்
டிவது மாநிலி இருந்தது அந்தக் காட்சி.

தகப்பன் வெட்டிய கிண்காற்றில் உலர்ந்து
கொண்டிருந்தது. கொளியில் கால்நட்டிகளை
புகுத்த அந்தக் கிண்க அலாஸ்டை உன்னத்
தில் ரகத்தை ஏற்படுத்தியது.

மேய்ப்பரத்துக்கு ஏதாவது ஒன்று என்ருல்
வேல்முருகன் பதிலிடுவான். அது தெரிந்
தும் ரக்கல் பத்துக்க அந்த மரத்தில்தான்
குச்சிகல் ஒடித்துக் கொண்டிருந்தான். "ஒரு
திருட்டிப் போல் பதுங்கிப் பதுங்கி அந்தக்
காகிவத்தைச் செய்தான்.

கைமமா மரத்தைப் பார்க்காவிட்ட அவ
ளுக்கு அக்கக்கே நிறு குச்சிகல் ஒடிக்கப்பட்
டிருப்பது தெரிந்தது. அலாஸ்டை உறியக்கிண
ஒடித்துப் போல்துடித்தான். தகப்பனுடைய
வேலையாகத் தானிருக்கும் என்பதை விளித்
துக் கொண்டான். அதை உறுதி செய்வது
போய் விட்டுப் பின்புறம் பாதிரம் கழுவுக
இ. தநில, பல துலக்கப்பெற்ற வேப்பங்
குச்சிகல் தாண்டத்து தலைமையப் பரப்பிக்
கொண்டு விடத்தன. தாக்கு வழிக்கத் துணை
போய் ஒன்றிரண்டு தலைவாட்டிய பிளவுண்டு
விடத்தன.

"அம்மா, அப்பா செய்வது மோசம்!
வேலியோரமா இருக்கிற வேலாமரம், கருவ
மரத்திலே குச்சி ஒடிக்கக் கூடாதா? ரெண்டு
தப்படி நடத்தா அந்தா அந்த ஆலமரத்திலே
விழுது வெட்டலாம். இனிமே இந்த மரத்
திலே கூக கலக்க வேண்டாமனு சொய்
லும்மா. இதிலே ஒடிக்க எப்படியும்மா அவ
ருக்கு மனசு வருது? அன்னிக்கி கிண்கைய
வெட்டிப் போட்டாரு, இன்னும் எம்மனசே
ஆரோமமா, சொல்லிவைம்மா."

இந்த மரத்தை வெட்டக் குப்புச்சா
யிக்குக் கொஞ்சக்கூட மனம் வரவில்லை,
அது, புத்தருக்கு ஞானம் தந்த பொதிமரம்
போய் வேல்முருகனுக்குப் படிய்பதையும்,
தம்பிக்கையையும் தரும் சர்பக விருட்சம்
என்பது அவனுக்குத் தெரியும். ஆனால், சபா
பதியை நிர்வாகிக்கொள்ளுபடியாதே. அவர்
சொல்வதைச் செயல்முறத்தால் விட்டு வேலை
பறிபோகும். அவருடைய மனைவி ஏதோ
கொஞ்சம் தவறையளாகத் தெரிகிறான். அங்
காய்போது அவன் ஞாலம் ஏதாவது உதவி
பெற்று ஒன்றுமில்லாதவர்களுக்குக் கொஞ்
சம் ஒத்தாகையாக இருந்து வருகிறான். இந்த
மரத்துப் பிரச்சனையால் அந்த வாய்ப்பும்
போய்விட்டால்?

அவனுக்கு வேறு மாதிரி திட்டம் எதுவும்
தோல் ஒழிக்க, அவர் சொன்னகெடுதெருங்
கிக் கொண்டிருந்தது.

சாராவு தெய் ஈக்கைத் துளைத்தது. ரக்கல்
முன்னே வர பிள்ளை வான். கோடாரி சரி
தமாக இரண்டு ஆட்கள். அவர்களுக்குப்
பின்னால் குப்புசாமி!

"இந்த மரம் தான். கோடாரியாலே

என் பெயர்: .....

விவரம்: .....

வெட்டி வாங்கவே அடுத்தது எங்கிருக்க. அப்பறமாத் தோண்டி அடி வேரோடப் பெத்து எடுத்திடலாம்.

உன்னை இறங்கிவிருத்த சாராயம் தந்த உற்சாகத்தில் வாந்தனமடை வெளிப்படுத்தினால் தான்.

ஐயோ படுபாவி மனுஷா, கிழிஞ்சு போன பனாறு புந்தமயாவது கிடைக்காதாண்டு மேலு அறியுதான். நீ கொஞ்சம் உடல் உயிரியைப் பட்டிக். அவன் எப்படிப் படிக்கிறான்னு எப்படியாவது கேட்டியா? இப்போ அவன் ஆனாலா வளர்த்த மரத்து கிட்டெ வந்திட்டியே... போன மாதம் ஒரு கிணியை வெட்டினே... புண்ணெடுகுப்பியை விழுந்தது மாதிரி துடிக்க மனசொழுகப் போயிட்டான். தினமும் பந்து விளக்க நீ குச்சி ஒடிக்கறதையே அவனும் பொறுத்துக் குடியியே. இப்போ உகைரீ கொண்டு போக எம்மம் பாசக் கவித்திரட்டியும் ஏதைய போட்டியும் வந்ததுமாதிரியே திட்டியே. இந்தக் கொடுமைதான் நான் எங்க போயி சொல்லுவேன்? உனக்கு என்ன கண்ணுவிஞ்சு போச்சா?" என்று ஒப்பரி வைத்தான் அஞ்சான்.

"உனக்கென்னடி தெரியும். போடி! பக் கத்துப் பக்களானியே இருக்காரே சபாபதி. அந்த நக்க மனுஷன் நாய்படற கஷ்டத்தைப் பார்த்திட்டு ஐந்தாறு ரூபாய் கொடுத்திருக்கான்." இந்தப் பணத்தை நீ திருப்பித் தர வேண்டாம். அதுக்குப்பதிலாக உங்குயன்சக்கு மூன்றுமே திக்குதே அந்த வேப்பமரம் அந்த வெட்டிக் கொடுத்துப் போதும்னு சொல்லிட்டாரு பெரிய மனுஷன். எல்லாவது நல்ல மான! நாய்க்கிட்டுக்குத் தேவையப்பட்ட அரிசி, உப்பு, புளி, மிளகாய் எல்லாய் வாங்கிக்கொம். அது மட்டுமிய்யே; உனக்கு ஒரு செவியுப் வாங்கித் தரேன்" என்று அவனாக்கு அனுதக் சொன்ன அவனுடைய தாய் வெல்லாய் சாராயம் கடைவிலேயே தீயித் திருத்தது.

அவ அப்படித்தான் ஏதாவது சொல்லிக் கிட்டியுப்பா. தீக்க வெட்டி எடுத்தாக்கக். என்று அவர்களுக்குப் பக்கைக் கொடி கட்டியனும்.

"எனக்கு எதுவும் தெரியாது. அவன் வந்த தானா பா பதில் சொல்லுனும்." என்றாலுடைய திடீரென புலியும், மிளகாயும் குடுத்தன; அரிசி வெந்து கொண்டிருந்தது; கிழிந்த செவிய போய் புதுச்செவிய உடம்பில் குட்டிக் கொண்டிருந்தது.

"நீ என்னுடிட்ட வுட்டு, நான் பேசிக்கிறேன். இந்த மரத்தை வுட்டா ஊர்வ வேற மரம் இங்கே? வேப்பங்கொண்டையைப் பொறுக்கியாத்து புதுசாக் கூட முனிக்க வைக்கலாம். ஏசீக் கணவிலேயே முனிக்கிக் கொட்டு. எத்தனை வேணும் தான் கொண்டாரேன். அவன் கொட்கெனன் போடிப் பயல!"

சாராயம் தந்ததுமே சாலிய் பேசிய அவன் உஞ்ஞா வேல்முருகராய் பற்றிய அச்சத்தில் தின்று கொண்டிருந்தான்.

ரூபாபதின் மனைவி ரேடி யோவின்

"உங்களுக்குமட்டும்தான் போட்டு நெய்ச்சு வச்ச தூக்கம் கொடுத்து - தள்ளி சொல்ல வாவது தொகுதிப் பக்கம் வரக் கூடாதா?"

"ஊரவர்களா! ஆளுகைக்குமட்டுப் போட்டு தூக்கம் தம்ம தொகுதியை இக்கியே..."

— சாதுகாமம் தொல்பாரதிப்பிரா

பாட்டு வைத்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த நான், மெல்லிய ஒலிதான். அதையும் அவர் ஒடிவந்து திறக்கிறபோது அவன் அச்சுப்பட்டான். அவர் அதை திறத்திலிட்டு, தூக்கம் வுடியாக, அந்த வேப்பமரம் அருகில் படுங்குவிடலாம் ஆரவத்தொடுகாதகொடுத்துக் கேட்டார்.

அந்த ஒலி 'காக், காக்' என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. அட்டிக் கருத்து அது படுங்கு போது தந்தம் பிறிடுவது போல் அந்த சா மரத்தான் அங்குமிய்கும் தெறி விழுந்தது. கீழே விழுந்து விடும் பூக்கொண்டு அது வுடி சேத்து கொண்டது. புதுச் செவிய ஆனா இருந்தாலும் அஞ்சானின் நுதலத்தை யாரோ சம்மட்டியால் அடிப்பது போலிருந்தது. அன்றும் இப்படித்தான் பணக்கார ஊக்கத்தைத் திற ஏற்று இருப்புகள் கால வைக்கப்பட்டு அடித்து திமிர்ந்தப்படுகின்றன; வாழ்க்கைப் போராட்டத்திற்குத் தயார் செய்யப்படுகின்றன. எரிவின்ற வறுமைய் தீயித்தான் அவை புடம் போடப்படுகின்றன!

வேல்முருகன் பரிக்கை முடித்து வந்து கொண்டிருந்தான். சாதுவில நடுத்தவாரே, ஐரத்திக் தெரியும் அவனுடைய வேப்ப மரத்தைப் பார்த்துவித்தான். துடிக்காதுக்கு, வேல்களுக்கு செடிக்களுக்கு எல்லாம் மேலே தெரிந்த அந்த மரத்திலிருந்து 'சடாக் சடாக்' என்று ஒரு காலம் இரக்கத்தை மார்பில் அடித்தவாறு மேலே பறந்தது. காகம் பறந்த அதே தொடியில் அந்த மரம் நிறு கொன்று ஒரு பெரிய குதுக்கமொடு தன் அகன்ற நிலையை அட்டியவாறு கீழே சாத்தி வைப் பார்த்தான். இறந்ததில் பறந்த அடி விழுந்தது. அவன் கண்ணிலே அவனுடைய நம்ம முடியலிக்கிய. 'என்ன நடந்தது? ஏன் மரம் சாத்திது? ஐயோ! வாருடைய கொடுஞ்ச் செவிய இது.' என்று படபடத்துக் குமுறிய தெருவிக் கூட வைத்தவாரே மூச்சிதரக்க விடாம தோக்கி ஒடினான் அவன்!

நீங்க நீமல் வேண்டும்!

5

உப்பை ஏத்தியபடி நடக்கும் போது மனத்தில் மெல்லிய கனம் அமர்த்திக் கொடுத்தியரசமாக ஓர் இனம் நடத்தப்படுவதற்கு என்று அடிப்படையில் காரணம் என்று குழப்பம் ஏற்பட்டது.

"உப்பை வாங்க உப்பைத்துக்கும் போனீரோ?"

அவர் கவனம் கவந்து நிமிர்ந்தான். சீவியா, தன்னைக் குறட்டிய காலைத் தொங்க விட்டு உட்கார்த்திருந்தான். அப்படி குட்டை சுருட்டும் மேலே ரோஜா வண்ணத்தில் பாவகம் அணித்திருந்தான். அப்படி சுருட்டும்போது சீமே தெரிந்த பொன்னிறக் கால்கள் மூன்றும் பின்னும் வேகமாக ஆட்டத்தில் இருந்தன.

மனத்திலிருந்த கனம் அந்தக் கனமே இறங்கிக் கொண்டது. உதடுகளில் இனத்தை அருப்பிற்று.

"இதை உட்கு தட்டிற் கூட்டத்தைப் பற்றி அறிவிப்பதற்காக விதி முறையையும் இருக்கு. ரா உப்பு வாங்கப் போக வேறு வாரி அறிவிச்சது?"

உன் அம்மா, அரை யாணி நேரமா உப்பு வாங்கப் போன என் ராசாவைக் காண்க நீயே என்று புலம்பிக்கிடங்கொள்கைகள்! என்று அவன் பிளாக்கணம் போல் படிக்க காண்பித்தான்.

அவன் சிரித்தான்.

"உன் அண்ணன்தான் பிடிக்க வெச்சக் கிட்டான் பேசு!"

சீவியாவிடம் முகபாவம் மாறிற்று "ஓ சரிதான், இதை நீ உங்கய்யா கிட்டச் சொல்லாதே!"

"ஏன்?"

"தேவா வைப்பதில் உங்கய்யாவும் அப்பாவும் கவலைப்படறது போதாதா?"

"அஹ்!" என்றான் அவன் அலட்சியமாக. "தேவாம்பப் பெரிய மனுஷி போக்போனதே உனக்கு உலக நடப்பைப் பற்றி ஒண்ணும் தெரியாது. நீ இப்படிக்க காலை ஆட்டிக் கிட்ட உட்கார்த்திருக்கிறதிலேயே தெரிவிறது."

"ஆமாம்! இவரு பெரிய ஆளு. மீசை கூட முளைக்கல்லே!"

அவனுக்குக் கரீரென்று கோபம் வந்தது. அவன். ஆத்திரத்துடன் மூன்றுக்கு தகர்த்து அவனுடைய காலைத் திருகப் போகையில் விட்டுக்குவ்விருந்து அம்மா வெளிப்பட்டாள்.

அவன் சட்டென்று பின்னும் தகர்த்துத் திட்டை நோக்கிச் சென்றான்.

"நேரவாதிக்க வந்தது மில்லாம பக்கத்து வீட்டுப் பெண்ணோட உணக்கென்னடா வம்பு?" என்று அவன் உள்ளே வந்ததும் அம்மா அதட்டினாள்.

அவன் பதிலுமில்லாமல் அசட்டுப் புன்னகையுடன் காய் கருவச் சென்றான். மூல்பெய்வாம் அம்மாவுக்கு கோபமே வராது. இப்பொழுதோ சின்ன விஷயத்துக் கெல்லாமளிக்கல் அல்லவாய்ப்பம் அண்ணன் தேவாவிடம் போக்கு மாறினதிலிருந்து அம்மாவின் போக்கும் மாறிவிட்டது.

எத்தனை ஆச்சரியமான விஷயம் இது! கொழும்பிலே அரக செய்த ஒரு சாலனம் ஒரு விட்டியித்தனை மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமானாலும், அது எத்தனை சக்தி உடையதாக இருக்க வேண்டும்! இனி எல்லாம் விட்டியும் அம்மாவார்க்கு எந்தமிறந்தது. பொடியக்கன் விட்டை விட்டு எங்கே போகிறார்களென்று தெரியாத ஒரு சலிய வாய்ப்பு வந்திருந்தது. அப்பாக்கன் கவலாவாகாததைத் துடக்கப் பார்த்துக் கொண்டு...

அப்பாவைப் பாரக்கும் போதெல்லாம் அவனுக்கு அப்படித்தான் தேர்வாவிறது. ஏதோ ஒரு கவலாவாகாததில் அவர் தவிக்கிற மாறின...

அவன் சட்டென்று நின்று. குளியல் அறையிலிருந்து தேவதேவன் வெளிப்பட்டான்.

"அட அண்ணா!" என்றான். துயிலைக் கந்தாகத்துடன்.

தேவா அவனைப்பார்த்து மென்தாகப் புன்னகை செய்தபடி தன் அறையை நோக்கி நடத்தான்.

"எப்ப வந்தேன்னு?"

"கொஞ்ச நேரம் முத்தி!"

துயிலைக் கவலைத் தொடர்ந்து சொன்னான்.

"உன் விட்டுக்கே வரவில்லே தெத்து!"

தேவதேவன் குனிந்து மூல்கெய்ச் கற்றிய படி மெல்லிய குரலில் சொன்னான்.

வேலை இருந்தது.

என்ன வேலை என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று துயிலைனுக்கு வழக்கம் போல் துடிப்பேற்பட்டது. ஆனால், அந்தக் கென்னையைக் கேட்டால் என்ன பதிலுமே என்று தெரியும்.

"அது என்னட கொந்த விஷயம்!"

வென்று மார்பின் கரு தெரிந்தது. ரொம்ப மென்தாகப் போகிட்டே அண்ணா, அதான்

உள்ளவெந்தி

அம்மா கவலைப்படாதீங்க!"

பணிபுரையாட்டிக்கொண்டே நேவுநேசன் அகவாரல்யமாகப் பதில் சொன்னான்.

"கவலைப்பட வேண்டிய விஷயத்துக்கு அம்மாவும் அப்பாவும் கவலைப்படமாட்டார்கள்!"

மேளையெல் கிடத்த புத்தகங்களை ஒழுங்கு படுத்தி எளையோ நேடிக் கொண்டிருந்த அவரையே சற்று நேரம் நுயலேன் பார்த்தபடி இருந்தான். பிறகு மெய்யிலிய குரலில் கேட்டான்.

"தீ ஒரு பொராளிக் கும்பல்லை இருக்கியா?"

தேவா விழுக்கென்று திரிந்தான்.

"கனக்கெலுக்கு இதைல்லாம்?"

நுயலேன் தலையைக் குனிந்துகொண்டான்.

"தீ இருக்கலாமல்ல நுயலேன் சொன்னான். இப்ப எல்லாம் பொடியுண்டதும் போராளிகள். ஆகாம் இருக்கமுடியாது. போகிற போக்கிலே நியம் நானும் கூட ஏதாவது இயக்கத்திலே சேராம் இருக்க இயலாதுன்னு."

இன்னும் என்ன சொன்னான்?"

சிலகன அரசு ஒய்கொரு விஷயத்

திலேயும் நம்மக்கு எதிரா நடக்கிறது. நாளைக்குக் காவேஜியேலேட்டி கிடைக்காது. வேலைவெட்க காது - எல்லாத்துக்கும் இந்தப் பெரியவங்க இருக்கிற மாதிரி கம்மா இருக்க முடியுமான்னு."

தேவநேசன் எதிர்பாராமல் அவன் அருகில் வந்து தோள்மேல் கைவைத்தான். கண் களில் கவலை தெரிந்தது.

"நுயலேன் சொல்றது சரிதான். ஆனாலும் திரொம்பக் கிண்ணவன். இதிலே யெல்லாம் நுளழுய வேண்டாம். ஏ லெவலை முடிக் கணும். அந்த அளவுக்காவது படிப்பு இருக்கணும்."

எனக்கும் அரசியல் விஷயமெல்லாம் புரியாம இங்கிலே.

"இதோபார் சேவன். ஒருத்தன் போலும் ஒரு குடும்பத்துக்கு. தீ விட்டைப் பார்த்துக் கொள்ளணும். தங்கைமாளரப் பார்த்துக் கணும் அப்பா. அம்மாவை கவனிக்கஎனக்கு இயலாது. தீ இருக்கிற ததிரியத்திலேதான் நான் அலைந்து திரியறேன்."

தேவாவின் முகத்தில் ஒரு தீவிரம் பன பனத்தது. குரலில் இரக்கம் தொனித்தது. இப்பவும் அவன் போராளிக் கும்பலில்

திருபா: "இவ்வளவு பேசவில்லையே. உங்க கட்டி எம். எல். ஏக்களும், மத்தியிலும்தான் கோஷம் எல்லாம் என்பாதிக்கட்டாயம் கிணை... எப்படி?"

தமிழர்: "அதுதான் என்னக்கும் புரியலை... ஸார் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்களே என்பாதிக்கிறீர்கள்!"

— கரவுதனம் வெளியாபாரதிப்பியா

இருக்கிறாது என்று சொல்வதில்லை சொல்வ மாட்டார்கள்.

"தமிழர் மாதாட்டுக்குப் போறியோ?"

"போறேனே."

"இன்னடைக்கு?"

"இன்னடைக்கும்தான்."

"தானும் உன்னோடு வரேன்."

தேவநேசன் துயிலேனின் தோளிலிருந்து கையெடுத்தான்.

"ஐ அப்பாபோனாடு போ. அதுதான் நல்லது. என்ருன் ஒருவிதக் கண்டிப்புடன்.

"கூட்டம் அரங்கிக்கிறதுக்கு ஒரு மணி முன்னாலே போயிருக்கன். கனக்கும்பல் வரும் இன்னடைக்கு."

"நா சாயிட்டு கையோடு போயிருவேன்."

"எங்கே?"

தேவா விழுக்கென்று நிரிந்தான். "இதை பெய்வான் நான் கனக்கும் கதைகள் முடிவாது. சிலன்!" என்றான் அடங்கிய நூலில்.

சற்று நேரம் இருவரும் பேசவில்லை.

"கூட்டம் முடிந்ததும் விட்டுக்கு வருவியா?"

"தெரியாது. எனக்கு வேலை இருக்கு. நீ இப்பப் போ."

அப்பா எங்கோ வெளியில் போயிருந்தார். தேவநேசன் தனிவாக அமர்ந்து சாயிட்டு விட்டு கிணைப் போய்விட்டான். அப்பா வந்ததும் தேவா வந்து சாயிட்டுப் போனதை அம்மா சொன்னாள். அப்பா பதிலே சொல்வதில்லை. தேவாவிடம் நினைவை அகற்ற முயற்சி செய்பவர்போல் மாதிரியில் நடக்கப் போகும் கூட்டத்தைப் பற்றியே கிணையும் வரை பேசினார்.

துயிலேன் உற்சாகத்துடன் அப்பாவுடன் கிணைவேனும், வறியெல்லாம் ஒரே கோலாகலம் தங்கள் விட்டுச் சொந்த விசேஷம் போல் பெண்களும் அவர்களுக்குக் கொண்டு ஒரே சிரிப்பும் பேசுகமாக நடந்தார்கள். சிலிவாவைக் கட்டாயப்படுத்தி அழைத்து வந்திருக்க வேண்டும் என்று அவன் நினைத்துக் கொண்டான். வீரசிங்கம் கூட - தன் அடைந்ததும் அவர்கள்

நிகைத்துப் போனார்கள். துணை எழுத்திரமாக அங்கு நிரண்டிருந்தது.

"இத்தனை துணை வரும் என்று நான் எதிர்பார்க்க இல்லை" என்றார் அப்பா அநிர்ச்சியுடன்.

"தொலைவில் பொன்னம்பலத்தின் நிலையைப் பார்த்துவிட்டு அப்பா சப்தமாகக் கேட்டார்.

"பொன்னம்பலம்! கூட்டத்துக்குள்ளே இத்தக் கும்பல் எப்படி துணையும்?"

"அதான் திறத்தவென அரங்கத்துக்கே போயிரவாழுது பார்த்திருேம். மனமும் வராப்பே இல்லை. மேவரணை சொல்லப் போயிருக்காங்க!" என்றார் பொன்னம்பலம் சற்று அருகில் வந்து.

"திறத்தவென அரங்கத்திலேதானே முதலிலேயே ஏற்பாடு செய்துகொள்! இப்ப எதற்கு மறுபடி மேவரைக் கேட்கணும்?"

இங்கிலே. தெற்றுப் பெய்த மனமாலே. அந்த எண்ணத்தை மாத்தி. மேவர்துரைவப்பாவிடம் மும் சொல்லிட்டம் அரங்கத்துக் கைய இப்பப் புட்டியிலிருக்கு. மறுபடி துரைவப்பா அனுமதி கொடுத்ததாதான் அரங்கத்துக் கைய திறக்கும்."

பொன்னம்பலத்தின் பேச்சை நம்பக்கூடக் கேட்கக் கொண்டு, முன்பின் கண்டிராத துணைத்திராவிட நிகைப்பு ல் பார்த்தவா தின்றும் துயிலேன்.

பொன்னம்பலம் இரகசியக் குரலில்

"துரைவப்பாவைத் தெரியுமில்லையோ? தமிழன் என்று பெயரே தமிழர். சிங்கை அரங்கத்துக் கூலி ஆள். இத்தனை பெரிய விழா நடக்கிறது. இத்தப் பக்கமே வரக்கூடாது," என்றார்.

நேரம் நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. எந்த வித முயற்சிக்கும் தீர்வாகிகள் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. கூட்டத்தின் வேகத்தையும் கைவலையும் பார்த்தப் பார்த்த துயிலேனுக்குக் கலவரமேற்பட்டது.

துணிந்தான் என்றிற பொடியன் தமிழ் நாட்டிலேயே வந்திருக்கான். அவன் மெண்டலியேறிய பேசக் கூடாது என்று மேவரும் கூறினாரும் கூட்டினிடமிருந்தவர்கள். பேசாளன்கூடையப் புயல் கேட்டார்கள். கொடுத்திருக்கோம். அத்தப் பொடியனைப் பேசச் சொல்லு மாட்டோமனு என்று கொடுத்த பிறகுதான் போலீஸ் அனுமதி கொடுத்தது.

யாரோ பொன்னம்பலத்தை அழைத்தார்கள். அவர் கன்னே சென்று சற்றுப் பொறுத்து வெளியே வந்தார். முகத்தில் மெய்தான கோபம் பளபளத்தது.

"மேவரும் கங்கைரும் என்ன இங்கிலா. வரை கண்ட விட்டு போயிட்டார்கள் போலிருக்கு. திறத்தவென அரங்கத்துக்கு இனி யோக இயலாது. அனுமதி இல்லாமல் காவலாளி கேட்டதை திறக்க மாட்டான்."

"என்ன செய்வம் இப்ப?"

"இங்கே வெளியிலே மெண்ட யோட்டு ஏற்பாடு செய்வார்கள்."

"இங்கேயோ?" என்றார் அப்பா நிகைப்

புடம். "இப்பவே காம்ப்யூன்ஸ்டத் தான் டிக் கூட்டம் வந்திருது!"

"வேறு வழி இல்லை. பேச்சாளர்களைக் கண்ணால் பார்த்த திருப்தி துணைக்கு இருக்கும்."

பொன்னம்பலம் ஏற்பாடுகளைக் கவனிக் கி சென்று விட்டார். புதிய ஏற்பாட்டைப் பற்றி ஒளிபெருக்கியில் அறிவிப்புகள் ஒளித் தன.

"தமிழ் மக்களே, அமைதிவாசியிருக்கை!"

நீரண்டு மணி நேரம் தாமதமாக திவழ்ச்சி ஆரம்பமாகிற்று. பேச்சாளர்கள் அரங்க மேடையில் அமர்த்தார்கள் வாரோ டுர் இரண்டுரை அமர்க்களமாக வரவேற்று மேடையில் ஏற்றி மாலை அணிவித்தார்கள். அப்பாவின் முகத்தில் கவலை தெரிந்தது.

"வாரூப்பா அந்தப் பொடியன்?"

"அவந்தான் துணுத்தான். அவனை யேன் மேடையேற்றியிருக்கை? தடைபுத் தாய் கிடைச்சதாய் பொன்னம்பலம் கொள் ளுது!"

துணுத்தனுக்குப் பெரிய கரகோஷம் கிடைத் தது. நிலை கொண்காமல் அப்பா நலிப்பதை ஐயிலைக் கவனித்தான்.

மேடையில் இருந்தவர் ஒருத்தர் ஏதோ கொல்ல துணுத்தனை இறங்கி மேடைக்குப் பின்னால் சென்று அமர்ந்து கொண்டான். அவனைக் குற்றம் கொண்டு நின்ற கூட்டத் திற்குக் கைவெழுத்துப் போட்டுக் கொடுக்க ஆரம்பித்தான்.

திவழ்ச்சி ஆரம்பித்தது. ஐயிலை எழுந்து நின்று தன்னைக் கதறிப் பார்த்தான். அடெ வப்பா, கண்ணுக்கு எட்டுகிற தொகையு வரை துணுத்தின், விடுவெல்லாம் அடைந்து! ஆரம்ப அறிமுகம் பேச்சு முடிந்தபின், உற்சாகத்துடன் அறிவிப்புக் கேட்டது.

"தமிழ்தாய்ப்பிரிந்து வருணை தந்திருக்கும் பெருந்தகைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் டாக்டர் தானியா முறையமுது அவர்கள் பேசுவார் கள்!"

பலத்த கரகோஷம் வாரிசைப் பிளந்தது. பேராசிரியர் பேச ஆரம்பித்ததும் கூட்டம் கப்பிடுபென்று வானை மூடிக்கொண்டது. பேச்சா அது! தென்குறி போல் நேரன் தின்று, ஐயிலைக்கு, எத்தனை அழகு வார்த் தைகளில்! எத்தனை சொகுசு தடைகளில்! மெய்கிணிர்த்துப் போயிற்று! பேச்சுத் துக் கிவமரக்க கேட். து.

ஒரு துளையுத்திரத்தாக் கட்டுக்குக் கவக்க முடியுமா வெளும் பேச்சா? வார்த் தைகளுக்கு மந்திர சக்தி உண்டா? அப்பா வின் முகத்தில் ஒரு பரவசம் பளபளந்தது. ஏதோ அமைதியை வகிவத்துக்குக் அறிந்த தவள் போல் ஐயிலைக் கண்காச்சி வசப் பட்டுப் போனது. எழுந்து நின்று தொலை தூரம் பார்வையைப் பறிக்கையில் —

மேலாக அவன் உடல் விசைத்துக்கொண் டது. நீக்கிவிடக்கொட்டலாகப் பக்கத் தில் இருந்த சூப்பியில் ஏதோ சைவப்பூத் தெரிந்தது. காவல் நிலையம் அந்தப் பக்கம்

தான் இருந்தது. என்ன காரணம் என்று புரியாமல் கூட்டம் திவழிமுயென்று மூன் றாக் தகர்ந்தது. பேச்சாளரின் பிபர்சே காதில் விழாமல் மூப்பமான சத்தங்கள் வெளிப்பட்டன. அமைதிவாசியிருக்கை! அமைதிவாசியிருக்கை! என்று பேச்சாளர் மேல்குதல் பவந்திரவாய்... அசம்பாவித மாய் ஒளித்தது.

அப்பா அவனுடைய கையை அழுத்த மாகப் பிடித்துக் கொண்டார்.

தினரென்று ஒரு போலீஸ் தீப் கூட்டத்தைத் துணித்துக் கொண்டு வந்தது. அதைத் தொடர்ந்து ஒரு டிசை, நெய்மெட் அணிந்த போலீசுக்காரர்களுடன்,

கண்கள் கிரிய ஐயிலைப் பார்த்துக் கொள்பவர்களைவிட போலீஸ் தீவைக் கண்டுகனிவிருந்து ஒளித்தன. கூட்டத்தைக் கண்மண் தெரியாமல் தாக்க ஆரம்பித்தன.

"ஐயோ ஏன் அடிக்கிறார்கள்? ஏன்? ஏன்?"

கெக்கி தொண்டை விடையே திந்தது துணுக்கன் தாறுமாறாக ஐயுனர்கள். ஒருவர் மேல் ஒருவர் விழுந்து குத்தகைகளில் பெண்களின் ஓங்குகும் அலறல்களுமாய் போர்க்களம் போல் அறிவிட்டது!

பிரிவில் ஐயிலைக் உதறது போனது. அப்பா அவனுடைய கையை இருமடிப் பிடிபோலப் பிடித்திருந்தார்.

அத்தனை அமர்ந்தும் பொன்னம்பலத் தின் குரல் கேட்டது.

"குதாளம், எப்பனின் கையை விடா தீ! இந்தப் பக்கம் வாருகங்கள். கூடத்துக் குள் போய்விடலாம்!"

அப்பா முன்மேற் றுயல்ஞர். துப்பாக்கி வெடிச் சத்தம் கேட்டது. தொடர்ந்து கண்ணீர்ப் புனம், எதுவுமே கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. ஒரே கூக்குரல், "பயப் படாதே தமிழ், நான் இருக்கிறேன்!" என்று பொன்னம்பலத்தின் மொதலான இரைசு கேட்கவ்...

அவர்கள் தின்ற இடத்துக்கு நேர் மேலாய்த் துப்பாக்கி வெடிச் சத்தம் கேட் டது. மேலே மூடிய மிதலாசை கம்பி மேல் வெடிப்பிற்கு கம்பி சீரே விழு. அப்பா பெரி தாக அலறினார் —

"பொன்னம்பலம்! பொன்னம்பலம்!" அவனைப் பிடித்திருந்த கை சேரவேண்டு தகர்ந்தது. அப்பா முன்னால் வெறி பிடித்து ஐயுனார் —

மீள்சாசை கம்பி பட்டு வகிசையாக எட்டு குகப்பது உட்கைக் சீரே விசைத்துக் கேட்கதன.

"நான் இருக்கிறேன்" என்று ஒரு விழுக்கு மூக் கொக்கை பொன்னம்பலம் இப் பொழுது மூக்கெகிக் கிடத்தார்.

அவர் அருகில் மண்டுகிட்ட இருமயம் பிளந்துறும் போல் விசித்து விசித்து அழும் அப்பாணைப் பாரக்கப் பாரக்க ஐயு விழுக்குத் புதிதாக ஒரு மேலம் ஒளித்தது.

(தொடரும்)

காலாண்டுத் தேர்வுக்குப் படிக்க ஆரம்பிக்கும் முன்.....

கோதுலம்

படித்து விடுங்கள்!

புதிய அனாத் பதின்
கதை!

— ஜானகி மனோன்

அத்சய கமகை!

தருக்கக் கருதை!

மரயக் கைத்தடி!

— அஜர்மன் கிருஷ்ண கதை.

என் குழுக்கைப்
பருவம்

— பாண்டிச்சேரி மத்திய பல்கலைக் கழகத்
துணைவேந்தர்
டாக்டர் வி. வேங்கடசுப்பிரமணியன்

பாரத்யார் சொன்ன கதைகள்!

16 பக்க வண்ணப் படக்கதை

சக்கரவர்த்தி
அக்பரும்
புத்திசாகி
சீர்பாஷும்

கோதுலம்

செப்டம்பர் '87 இதழ் பரபரப்பாக
இப்போது விநியோகிடுது!

கதைகள்:: கவிதைகள்:: அறிவியல் விஷயங்கள்:: கிரிப்பு வெறுகள்

**பதம்பொன் மாவட்டக் கலெக்டர்
ஆர். கோபாலன் பேட்டி!**

* கலெக்டர் கோபாலன்

சுருக்கிற்று என்றாலும் கருவியாக கருவாயிடக்
கொண்டிருக்கிறது என்பதும் உண்மை.

கல்வி: மாணுமுதுரைவிலுள்ள அரசு மருத்
துவமனையில் இரண்டு டாக்டர்கள் தான்
இருக்கிறார்கள். அது போதவில்லை என்பதற்கு
களை?

கலெக்டர்: அங்குள்ள டாக்டர்களுக்கான
பணிவிடங்களை இரண்டுதான். இரண்டு பேர்
போதவில்லை என்ற புகார் இது வரை எங்க
ளுக்கு வரவில்லை.

கல்வி: அந்த மருத்துவமனைக்குக் காம்பு
யுண்டுச் சுவர் இல்லாதது பெரும் குறை
வாக இருக்கிறது.

கலெக்டர்: காம்புயுண்டுச் சுவர் கட்டு
வதற்கான மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டு
வருகின்றன.

கல்வி: மாணுமுதுரைவிலிருக்கும் ஆண்டி
குளம் கண்மாளியிலேயே குப்பை கூளங்களைக்
கொட்டுவதால் காகாரக் கெடு வர-வாய்ப்
பிடுக்கிறதல்லவா?

கலெக்டர்: அவ்வப்போது அகற்றிக்
கொண்டுதான் வருகிறோம்.

**“உங்கள்
வசடருக்கு
நன்றி!”**

கல்வி: மாணுமுதுரைவிலுள்ள சிப்காட்
தொழிற்பேட்டையில் இன்னும் பல சிகாட்
கள் காலியாகவே இருப்பதற்கு என்ன
காரணம்?

பதம்பொன் முத்தூராமலிங்கம் மாவட்டக்
கலெக்டர் ஆர். கோபாலன்: பிஷும்குளத்துப்
பாகப் பாலும் தொழில் ஆரம்பிக்க முன்
வரவில்லை என்பது உண்மைதான். அதற்
காகத்தான் டூரிகள் பலரையும் அழைத்துத்
தொழிலாளிகளின் முக்கியத்துவத்தையும்
ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு அரசு எப்படியெல்ல
வாம் உதவக் காத்திருக்கிறது என்பதையும்
விளக்குகிறோம். மாணு முதுரை சிப்காட்
டைப் பொறுத்தவரை மெதுவாகத்தான்
தொழிற்பேட்டையாக கருவாயிடக் கொண்

கல்வி: அவ்வப்போது அகற்றுவதை விட
அதில் கொட்டாமலே இருக்க வழி செய்வ
வாய்மல்லவா?

கலெக்டர்: தான் யோசனைதான். மாற்று
இடம் பற்றி யோசிக்கிறோம்.

கல்வி: மாணுமுதுரை பஸ் ஸ்டாண்டை
விசுவபுத்துவதில் தாமதம் ஏன்?

கலெக்டர்: இட ஆர்ஜிதம் செய்வதி
லுள்ள பிரச்சினைதான். விரைவில் செயல்பட்
படும்.

கல்வி: இப்போது நீங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்
வப் போவதாகச் சொல்லப்படும் இடம் பஸ்
ஸ்டாண்டை ஒட்டியுள்ள ஒட்டர் வெள்ளை
பஸ் செட்டியாச் பக்கத்தில் விடையாட்டு

மைதானம். பள்ளி நிர்வாகம் அந்த ஒரு
தொடர்புத் தெரிவிக்கிறது. இது குறித்து
தங்கள் பள்ளித் தலைமை ஆளியவர்கள்
செய்திருப்போது, இப்போது ஆர்ஜிதம்செய்யப்
போவதாகச் சொல்லும் மைதானத்திற்குப்
பீஸ் புறமுள்ள இடத்தை ஆர்ஜிதம் செய்கு
பள்ளிக்குக் கொடுத்தால், இந்த இடத்தைப்
பஸ் ஸ்டாண்டுக்குக் கொடுப்பதில் ஆட்
மேயின் இயல்பானார். அதோடு அரசுதான்
செய்தானதித்கிறதே தவிராய் இருப்பதாகத்
தெரிவிக்கிறார்.

கலெக்டர்: வினாக்கள் ஒரு நல்ல நீர்வு
காணப்படும்.

கல்வி: மாண்புமிகு வயிவாகச் செயலும்
செயல்புக்கள் பன் ஸ்டாண்டுக்குள் வராமல்
ஸ்டாண்ட் ரோடியேயே பயணிக்கிற இறக்கி
விட்டு விடுவதால் மிகுந்த சிரமமாகிவிடுபா
தாகச் சொல்கிறார்கள்.

கலெக்டர்: அங்கப்போது நடவடிக்கை
எடுத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம்.
தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுப்போம்.

கல்வி: மாண்புமிகு வினாக்கள் பன் ஸ்டாண்ட்
இயல்பாக இருக்கிறது. அதைத் தெரிவிப்பதில்
காரணம் அதிகமாக இருக்கிறதா என்பதைச்
சொல்கிறீர்களா?

கலெக்டர்: அந்தக்கம் அந்தத் திசையிலே
கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு முறைகள்
இருக்கின்றன. நடவடிக்கை எடுத்துக்
கொள்கிறோம். தொடர்ந்து செய்கிறோம்.

கல்வி: மாண்புமிகு அரசுவினாக்கள் இடம்
காட்டுகிற முறைகள் வசதிக்காக, காரணம்
காரணம் காரணமாக இருக்கிறதா என்பதைச்
சொல்கிறீர்கள். தொடர்ந்து செய்கிறீர்கள்.

கலெக்டர்: கவனிக்கிறேன்.

கல்வி: அந்த ஊரில் போடப்பட்ட ஆத்
முறையில் இன்னும் கடல் கடந்த ஒரு மாத
காலமாக காப்பாட்டி ஏதும் பொருத்தப்பட்
டல்லாமல் இருக்கிறது.

கலெக்டர்: அது வினாக்கள் பொருத்தப்
பட்டுவிடும்.

கல்வி: இடம் காட்டுகிற முறைகள் நடந்து
கொண்டிருக்கிற தவறான முறையில்தான்
கொள்கிறோம். மாண்புமிகு அரசுவினாக்கள்
இன்னும் காப்பாட்டி ஏதும் பொருத்தப்பட்
டல்லாமல் இருக்கிறது.

கலெக்டர்: கவனிக்கிறேன்.

கல்வி: இடம் காட்டுகிற முறைகள் நடந்து
கொண்டிருக்கிற தவறான முறையில்தான்
கொள்கிறோம். மாண்புமிகு அரசுவினாக்கள்
இன்னும் காப்பாட்டி ஏதும் பொருத்தப்பட்
டல்லாமல் இருக்கிறது.

கலெக்டர்: கவனிக்கிறேன்.

கல்வி: இடம் காட்டுகிற முறைகள் நடந்து
கொண்டிருக்கிற தவறான முறையில்தான்
கொள்கிறோம். மாண்புமிகு அரசுவினாக்கள்
இன்னும் காப்பாட்டி ஏதும் பொருத்தப்பட்
டல்லாமல் இருக்கிறது.

அப்போது கல்விமாதம் இருக்கிறது. அது
அங்கமுதலே இப்போது இருக்கிறது. செயல்
கொள்ள முடியாது என்பதற்கு...

கலெக்டர்: (மாங்கட்டை கால்களாகத்
கொண்டிருப்பார்) தந்தையாளைப் பார்த்து
அவர் சொல்கிறார்: அது குறித்து அரசுத்
தரப்பு மூக்குகொருகிடம் ஆலோசனை கேட்
டுக்குத் நடவடிக்கை எடுக்க உண்டோம்.

கல்வி: பார்க்கிறேன் என்ற ஊரில் கடந்த
25-ம் ஆண்டில் பாபு ராஜேந்திரபிரசாத்
அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்ட ஊர்
இருக்கிறதா என்பதைச் சொல்கிறீர்கள். இப்போது
கவனிக்கிறீர்கள்.

கலெக்டர்: கவனிக்கிறேன்.

கல்வி: அந்த ஊரில் ஊர்முகாமில் இருக்கிற
கருகாட்டுப் பள்ளியும், கருகாட்டும் கொஞ்
சும் கொஞ்சமாகத் தனிவார்டால் ஆக்கிரமித்
தப்பட்டுக் கொண்டே வருகின்றன.

கலெக்டர்: உடனடியாக ஆக்கிரமிப்புக்
களை அகற்ற நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள்.

கல்வி: கருகாட்டில் உள்ள ஊர்முகாமில் இருக்கிற
அது குறையில் இருக்கும் போதுமான அள
வுக்குக் குறைந்திருக்கிறதா என்பதைச் சொல்கிறீர்கள்.

கலெக்டர்: பீர்த்தி இல்லை. ஆதலால்
விடலாம்.

கல்வி: அந்த ஊரில் ஊர்முகாமில் இருக்கிற
கருகாட்டில் இருக்கிற கருகாட்டில் இருக்கிற
கருகாட்டில் இருக்கிற கருகாட்டில் இருக்கிற
கருகாட்டில் இருக்கிற கருகாட்டில் இருக்கிற

கலெக்டர்: இப்போது அது சமாதானப்
படுத்தப்பட்டு விட்டது.

கல்வி: பன்னாட்டில் உள்ள ஊர்முகாமில்
புத்தகங்களை அடுக்கிவைப்பதற்கான வேலைப்
வசதிகள் கூட போதுமானதாக இல்லை.
மேலும் கமர்ஸ்ட்ரீட் அருகில் இருக்கிற
கருகாட்டில் அப்போதுள்ள கருகாட்டில் இருக்கிற
கருகாட்டில் அப்போதுள்ள கருகாட்டில் இருக்கிற
கருகாட்டில் அப்போதுள்ள கருகாட்டில் இருக்கிற

கலெக்டர்: கருகாட்டில் அப்போதுள்ள கருகாட்டில்
இருக்கிற கருகாட்டில் இருக்கிற கருகாட்டில் இருக்கிற

கல்வி: கருகாட்டில் அப்போதுள்ள கருகாட்டில்
இருக்கிற கருகாட்டில் இருக்கிற கருகாட்டில் இருக்கிற

கலெக்டர்: கருகாட்டில் அப்போதுள்ள கருகாட்டில்
இருக்கிற கருகாட்டில் இருக்கிற கருகாட்டில் இருக்கிற

கலெக்டர்: கருகாட்டில் அப்போதுள்ள கருகாட்டில்
இருக்கிற கருகாட்டில் இருக்கிற கருகாட்டில் இருக்கிற

கல்வி: கருகாட்டில் அப்போதுள்ள கருகாட்டில்
இருக்கிற கருகாட்டில் இருக்கிற கருகாட்டில் இருக்கிற

என்கிறார்கள்.

மாஸ்டர்: காலங்கூலத்தைக் கண்டனம் பார்த்துத் தந்தபாலும்; பம்பேயின் மாஸ்டர் தினேயிய அதுதான் நம்முடைய நிலத்தில் இருப்பதாக நாம்கள் நினைக்கிறோம். அனாதையே நீங்கள் இப்படிச் சொல்கிறீர்களா? (சிரிப்பு) ஒதுக்கப் பட்டுள்ள நிலத்தில் எந்தப் பழுதை முதலில் சரி செய்ய வேண்டுமோ அந்த வசீகரத்தில் சரி செய்து கொண்டுதான் வருகிறோம்!

சுலமி: தேவகோட்டை அருகிலிருக்கும் கண்முனாநாத புரத்திலுள்ள பி.என். சாத்தப்ப செட்டியார் உயிர்திடீர் பள்ளியில் கூடத் தரமானது காலமாகவே உடற்கல்வி ஆசிரியர் இல்லை. மாணவ, மாணவியரின் மொத்த எண்ணிக்கை நானூற்றைம்பதுக்கு மேல் இருந்தால் இரண்டு உ.ந.கல்வி ஆசிரியர் களை நியமிக்கலாம். ஆனால் அங்கே மொத்த எண்ணிக்கை ஐந்தாறுக்கு மேல் இருந்தும் ஒரே ஆசிரியர் கூட இல்லை. மேலும் இரண்டு இடைநிலை ஆசிரியர்களும் ஒரு தமிழாசிரியரும் தேவை என்கிறார்கள்.

செல்கட்டி: விதிகளைப் படியும், பள்ளிக் கூடங்களில் தேவைகளுக்கு முன்னுரிமையப் படியும் ஆசிரியர்களின் நியமனம் செய்யப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கவனிக்கிறேன்.

சுலமி: காந்திப்பட்டினம் என்னுள்ளிருந்து ஒருப்போக்கி என்னும் கிராமம் வரை கமார் மூன்று மி.மீ. தூரத்திற்குச் சாலைவசதியே இல்லை. இந்த நிலையில் இடையில் ஒரு காட்டாரம் குறுக்கிடுவதால் மிகுந்த சிரமப்படுகிறார்கள்!

செல்கட்டி: அதற்குச் சாலைவசதிக் கையெடுமாறும் ஐந்து வட்டம் ரூபாய் தேவைப்படும். நிதிவசதி இல்லை. நிதிவசதி கிடைத்தால் வேலை துவங்கப்படும்.

சுலமி: ஒருப்போக்கி கிராமத்தின் கற்று வட்டாரத்தில் ஆரம்பப் பள்ளிகள்தான் உள்ளனவே தவிர. நடுநிலைப் பள்ளி கூட இல்லை. அதனாலும், குடித்தனங்களுக்குச் சிரமம்!

செல்கட்டி: நடுநிலைப் பள்ளி அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்.

சுலமி: அங்குள்ள கிராம ஊராளியும் த. வி. வ. ர. ர. வ. ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுக்

கொண்டே இருக்கிறது.

செல்கட்டி: ஆக்கிரமிப்புக்கென்கலாம் பாரபட்சமின்றி அகற்றப்படும்.

சுலமி: காந்தியார் கோவில் அருகிலுள்ள மரவயங்கலம்-சிறிதூர் சாலை செப்பனிடப் படாமலும் பஸ் போக்குவரத்து இல்லாமலும் இருப்பதால் உதவியுருளும், பூதகுடி, சோலை, பூர், தரங்கானி, குரகுடி, குளக்குடை, சிறிதூர், தோடுகுளம் என்று பல கிராம மக்களுக்கும் விரதம் போட இருக்கிறது.

செல்கட்டி: அதற்கான நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் சில விரதனை களால்தான் தாமதம். விவரத்தில் சரிசெய்யப்பட்டுவிடும்.

சுலமி: சில இடங்களில் மதுபானாடிபர் போக்குவரத்து பஸ்ஸாக்கு அடுத்துத் தனி வர பஸ் புறப்படுவதாக இருக்கும். சில டிசுதரங்கள் கூடக்கடிகள் அந்தத் தனிவர பஸ்காரர்களிடம் பத்தோ பதினாத்தோ வாகடிக் கொண்டு, புறப்பட வேண்டிய தோத்திற்கு முன்னதாகவே புறப்பட்டு விடுவதாகப் புரார் சொல்கிறார்கள்.

செல்கட்டி: கண் காணித்து நடவடிக்கை எடுக்கச் செய்கிறோம்.

சுலமி: பெஸ்பட்ட பங்கலம் ஊராட்சி யிலுள்ள வடக்கு வேழனிப்பட்டியில் குடிநீர் வசதி இல்லை. ஆம்முறாகக் கிணறு வசதி கேட்ட போது, அதற்கான உபகரணங்களை எடுத்து வரும் வசதியில்லை என்று சொல்லப் பட்டதாயே?

செல்கட்டி: உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்கிறேன்.

சுலமி: காணக்குடிக்கும் திருப்பத்தாருக்கும் இடைநிலுள்ள கிராமங்கள் என்னும் ஊருக்கு மதுபானாடிபர் போக்குவரத்துக் கழக பஸ் நாள்தோ சிவமிருந்தாக வருகிறது. அது பொதுமக்கள், என்வே, கிராமங்கள் வழியாகத் திருப்பத்தார் - காணக்குடி பஸ்கள் விட வேண்டும் என்கிறார்கள்.

செல்கட்டி: கூட்ட தெரிசலைக் கணக்கில் கொண்டுதான் மேற்கொண்டு பணிகள் விட முடியும். ஆய்கிறோம்.

சுலமி: கடந்த 75-ம் ஆண்டு ஐந்து கோடி செலவில் திருப்பத்தார் ஒரு ரப்பர் தொழிற் சாலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று அறிவிப்புச் செய்யப்பட்டு, சில கட்டடங்களைக் கட்டிய தோடு நின்று விட்டதே?

செல்கட்டி: ஐந்துகோடி என்பது இப்போது இருபது கோடியாக உயர்த்தப்பட்டு விட்டது. கூடிய விவரங்கள் ஆரம்பிக்கப்படும்.

சுலமி: திருப்பத்தாருக்குக் காணக்குடி யிலுள்ள ஆர்ட்டிஷியல் ஊற்றுக்களிலிருந்து குடிநீர் கொண்டு செல்லும் திட்டமும் செயல்படவில்லை என்கிறார்கள்.

செல்கட்டி: இப்போது கருவேல் குறிச் சிவிலிருந்து திருப்பத்தாருக்கும் குடிநீர் கொண்டு செல்லப்படுகிறது. மேலும் பின்

கையாள் பட்டியலிலிருந்து கொண்டு செல்வத்தோன் ஆய்வுகளும் நடத்து கொண்டுள்ளன. எனவே இருப்பதற்கில் குடிதீர் பிரச்சனை வர வாய்ப்பில்லை.

கல்வி: காணர்த்து அருகிலுள்ள தமிழ்நாடு கெமிக்கயன் நிறுவனத்தின் வழியாகக் காகதாரக் கேடு உண்டாவதாகச் சொல்கிறார்கள்!

கெல்கட்டர்: தமிழ்நாடு கெமிக்கயனின் வழியாகத் தீர்த்துக் கொடுத்தால் தீர்ச்சியும் கட்டுப்பாட்டும் உண்டாகும்.

கல்வி: சத்துரு சங்கரன் கோட்டையில் ஒரு மேல்நிலைக் குடிதீர்த்து கொட்டி வேண்டும் என்கிறார்கள்.

கெல்கட்டர்: இந்த ஆண்டு நிதி ஒதுக்கீட்டில் அங்கு கட்டப்படும்.

கல்வி: சிவகங்கை அருகிலுள்ள துக்காள் என்னும் தாரிதானக் கிராமத்திலுள்ள கமர்நாற்புது குடும்பங்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டாவழங்கப்படவேண்டும்என்கிறார்கள்.

கெல்கட்டர்: இன்னும் ஒரு மாதத்தில் வழங்கப்படும்.

கல்வி: சிவகங்கை ராஜா மேல் நிலைப் பள்ளி என்னுடைய காப்பீட்டிற்கும் செலவுகள் என்று சொல்லும் அளவுக்கு ஆய்விட்டதாகப் பலரும் வருத்தப்படுகிறார்கள்.

கெல்கட்டர்: நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்.

கல்வி: சிவகங்கைவிலுள்ள தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியக் குடியிருப்பு வீடுகளில், சம்பள அடிப்படையில் தான் ஏ.பி.சி.டி... என்று பிரிவு படுத்தப்பட்ட வீடுகளை வழங்க வேண்டும். ஆனால் அப்படி வழங்கப்படவில்லைபாமே?

கெல்கட்டர்: ஆரம்பத்தில் சில அப்படி வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. உண்மையாக, இனிமேல் அப்படி வழங்கப்பட மாட்டாது.

கல்வி: சிவகங்கை அரசமருத்துவமனையில் சமஸ்திவ் உயிர் காக்கும் மருத்துவன் இருப்பதில்லைஎன்பது-பிரேமியம்என இருப்பதில்லை என்று புகார்.

கெல்கட்டர்: அப்படி பெய்லர்ஸ் இருக்கவில்லை. இருப்பினும் அப்படி இவ்வாறு பார்த்துக் கொள்கிறோம்.

கல்வி: இங்குள்ள நூலகத்திலும் சரிவான அளவுக்கு புத்தகங்களை அடுக்கி வைக்க வேண்டும் வசதியை இல்லை. சிவிமா இயோட்டர் களிலும் காகதார வசதி இல்லைஎன்கிறார்கள்.

கெல்கட்டர்: நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். சிவிமா இயோட்டர்களைப் பொருத்தவரை அவ்வப்போது இவ்வாறு கட்டுப்பாடு செய்து கொள்ள உண்டாகும்.

கல்வி: சிவகங்கைக்கு மாற்றவாடி வரும் இருமணமாகாதபெண்கள் திருவாரூரிலுள்ள டல் வசதி இல்லாதது பெரும் குறைவாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்.

“எங்க டெய்லியே தலைவரோட வாசித் தைக்குத் தொண்டர்கள் எல்லோரும் கட்டுப்பட்ட வக்கதான்... ஆனால்...”

“ஆனால் என்ன?”

“மார் தலைவர், மார் தொண்டர்களுடைய விஷயத்துலே தான் கொஞ்சம் தவறாது. அந்த...”

—அரசன் உத்தரவுகள் எதிர்பார்த்து.

கெல்கட்டர்: உண்மையாக, வீணாவில் ஆவன செய்கிறோம்.

கல்வி: இரண்டாம் தொழிற்சாலை எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்?

கெல்கட்டர்: எதைக்குத் தெரிந்தவரை வீணாவில் ஆரம்பிக்கத் தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக் கொண்டுதான் வருகிறது.

கல்வி: பசும்பொன் மாவட்டத்தில் கற்றுலா தலங்கள் திறை உள்ளன. அதை மேல் படுத்தித் கற்றுலாப் பயன்களைக் கவரும் திட்டம் உள்ளதா?

கெல்கட்டர்: பத்து கட்டுமெலையில் பெரிய திட்டம் ஒன்று உள்ளது. பிரான்ஸ்மேல் சிநிவயிடுக்கக் காட்சித் சாலை ஒன்று அமைக்கும் திட்டமும் உள்ளது.

கல்வி: டைலியாக ஒன்று. மாவட்டத்திலுள்ள பெரும்பாலான இடங்களிலும் கற்றுப்பார்த்த போது, — பலரும் எடுத்த போது — சிலர், “எங்கள் கெல்கட்டர் தான் இருப்பது தாக்கு பணி தேர்ப்புறம் கடுமையாக உழைக்கிறது. ஆனால், மற்ற அதிகாரிகளையும் அப்படி உழைக்க வைக்கவில்லை அவர்...” என்று சொன்னார்கள். உண்மையானது?

கெல்கட்டர் (சிரிக்கிறார்): அது தவறான தகவல். மற்ற அதிகாரிகளும் என்னை ஒரு நேரம் காலம் பார்க்காமல் உழைப்பதால் தான் மாவட்டத்தில் ஒவ்வொரு மூலையிலும் பிரச்சனைகளும் எங்களால் தீர்க்க முடிந்தது. தங்களை குறிப்பிட்ட அந்தனை பிரச்சனைகளுக்கு எங்களால் முடிந்தவரை நடவடிக்கைகள் எடுப்போம் என்று மறுபடியும் உறுதியளிக்கிறேன். பிரச்சனைச் சேட்டைக் காட்ட உதவிய உங்கள் விட்டுக்கும் தனி ஒருவரேன். வணக்கம்.

லக்ஷ்மீ ஷாம்ப்பூ

அனைத்திலும் முதலான ஷாம்ப்பூ + கண்டிஷனர்.

லட்சக் கணக்கான மகளிர் தங்கள் கூந்தலின் அழகுப் பராமரிப்பிற்கு இது உன்னதம் என்பதைக் கண்டு கொண்டுள்ளனர்.

7 ஆண்டுகளுக்கும் முன்பு, ஷாம்ப்பூ + கண்டிஷனர் என்னும் கருத்தை, முதலில் அறிமுகப்படுத்தியது லக்ஷ்மீ. லட்சக்கணக்கான மகளிர் ஏனோ ஷாம்ப்பூக்களை விட, ஷாம்ப்பூ + கண்டிஷனர் கிடைக்காத நிலைமையைக் கொண்டது என்பதனைத் தொடக்கித் தீர்மானித்தோம்.

இப்பக்கதானே!

ஏனோ ஷாம்ப்பூக்களைப் போலன்றி, லக்ஷ்மீ ஷாம்ப்பூ உடன் கண்டிஷனர், ஒன்றாகவே

ஒருபேராகவே ஒரு பிளூயூப்பான பூச்சின் அளிக்கிறது. இதனால் கேசம் பிடுகுதலாக, பட்டுப்போல் ஒளிக்கிறது. கோதகதப படிய கடிப்பதும் மனிக்கிறது எனவே, இந்தியாவின் அதிக விநியோகம் ஆம், 1 ஷாம்ப்பூ + கண்டிஷனராக இது வளர்ந்ததில் விடப்படுகிறது.

இதை, லக்ஷ்மீ ஷாம்ப்பூ + கண்டிஷனர் ஏனோ ஷாம்ப்பூக்களை விடச் சிறந்தது மட்டுமல்ல, உங்கள் கோத்திரத்த முற்றிலும் சிறந்த ஷாம்ப்பூ + கண்டிஷனரும் இதனே.

+கண்டிஷனர்.

அனைத்திலும் சிறந்த ஷாம்ப்பூ+கண்டிஷனர்.

இது, ஏன் ஏனைய ஷாம்ப்பூ ப்ளஸ் கண்டிஷனரை விட சிறந்தது என்பதற்கு அழகான 4 காரணங்கள்

1 எல்லா வகை தோத்திற்கும் உகந்த. தோல் 4 வகை. சாதாரண தோல், உலர்ந்த தோல், தண்ணெய்ப்பலகையுள்ள தோல், போதுக்கற்ற தோல், ஸ்கேல் ஷாம்ப்பூ + கண்டிஷனர் மட்டுமே எல்லா வகை தோத்திற்கும் 4 வகைகளிலே கிடைக்கிறது.

மேலும், ஸ்கேல் மட்டுமே எக் ஷாம்ப்பூ + கண்டிஷனரை வந்திருக்கிறது.

2 சரிவிற்பனா கண்டிஷனர். அதிக அளவு கண்டிஷனர் இருக்குமானால், பருகிற பண்படுத்தியதும், தோத்திலே கண்டிஷனர் தங்கியிருக்கிறது. இதனால் தோல் கண்டிஷனர் தங்கியிருக்கிறது.

ஸ்கேல் ஷாம்ப்பூ மட்டுமே சரிவிற்பனா கண்டிஷனர் கொட்டாது ஷாம்ப்பூ செய்பவா செய்வா, இது உங்கள் தோல்கள் மிருதுவாகவும், மட்டுமேயல்லாமல், பருகும் இருக்கச் செய்கிறது.

3 உங்கள் தோத்திற்கு திறமான ஷாம்ப்பூ, கடுமையான ஷாம்ப்பூ, ப்ளஸ் கண்டிஷனர், உங்கள் தோல் கற்றிய மனாடி மேல் தோலிலுள்ள இயற்கையான கண்ணெய்களைக் கழுவிக் கொடுத்து, தோல்கள் உலர்ச்செய்து, தோல்களால் உலர்ச்செய்து, கண்டிஷனர் கொடுக்கிறது.

ஸ்கேல் ஷாம்ப்பூ + கண்டிஷனர் மட்டுமே ஒவ்வொரு வகை தோத்திற்கும் ஏற்றவாறு, மாதுபட்ட அளவு, திறமாகச் சத்தமாகவும் பொருக்கப்பட, விற்பனா இருக்கிறது. இவை உங்கள் தோத்தின் இயற்கையான கண்ணெய்களை விடுகிறது, அழகுக்காகவும் மிக மிகப்படவும் கருவிக் கொடுக்கிறது.

4 பணத்திற்கு குறைந்தது. ஏனைய ஷாம்ப்பூ ப்ளஸ் கண்டிஷனர்கள், ஸ்கேல் ஷாம்ப்பூ மட்டுமே, விலை மிக அதிகம். உடனடி கண்டிஷனர் மாலிஸ் கண்டிஷனர்களை — உலர்ச்செய்து ஸ்கேல் ஷாம்ப்பூ + கண்டிஷனர் மிகச் சிறந்தது என்று.

லக்மே

இந்தியாவின் ரெ.1 ஷாம்ப்பூ+கண்டிஷனர். 7ஆண்டுகளாக.

“காங்கை - காவிரி இணைப்பு வேண்டும்!”

—குந்தகங்குடி
இளகனாரார்
கடவுள்கிருஷ்ணம்

“புகழ்பெரன் மாவட்ட மக்களின் வளர்ச்சிக்கு என்ன செய்வ வேண்டும்? என்று சிந்திப்பதை விட, இந்திய மக்களின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சிக்கு என்ன செய்வ வேண்டும் என்று சிந்திப்பதுதான் சரி என்று நான் நினைக்கிறேன். அதில் புகழ்பெரன் மாவட்டமும் அடக்கம்தானே!”

“முதலில் தனிக் கிணைத் தேசிய மயமாக்க வேண்டும். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து சென்று அரபிக் கடலில் வீணாகும் நீரைத் தமிழகத்தின் தென் மாவட்டம் அருகே இருப்பினிட வேண்டும். கங்கை - காவிரி இணைப்புத் திட்டத்தை அறிவித்து, மக்களின் சிந்தனைகளை ஒருமுகப்படுத்த வேண்டும். “நாட்டுக்கு அபாயம் என்று மக்களை இலகுவே இருப்புவதைவிட, ‘கங்கை - காவிரி இணைப்புத் திட்டத்தை அறிவித்து மக்களை ஆக்கபூர்வமான அந்த வட்சியத்தில் ஒருமுகப்படுத்தவேண்டும்’ என்று அண்மையில் தமது பிரதமருக்குக் கூட நான் தந்தி கொடுத்துள்ளேன்.”

“ஏற்கெனவே நமது கிராமங்களில் பற்றாக்குறை, இத்திலையில் தரைத்தின் ஞாபகத் தாக்கமும் ஏற்பட்டால் என்ன நிச்சம் முடியும்? மேலும் மேலும் கிராமங்கள் வறண்டிருக்க

தான் தள்ளப்படும் அதுதான் இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கிராமப்புற ஏழ்மையைப் போக்குவதற்குத் தொழிற்சாலைகள் மட்டுமே போதாது. அது நடுத்தர வர்க்கத்தின் பற்றாக்குறையைத்தான் போக்கும். எனவே, வேளாண்மைக்கு முக்கியத்துவம்கொடுக்க வேண்டும். அதற்குத்தான் தனிக் கிணைத் தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்கிறேன். இதைச் செய்வாதவரை கிராமப்புற ஏழ்மையை அப்படியேதான் பராமரிக்கப்படும்!”

“மேலும் கிராமங்களில் சிறுசிறு தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பித்தால் அதற்கான பங்குத் தொகையாக கிராம மக்களிடமிருந்து இருபத்தைந்து சதவிகித மூலதனம் திரட்டப்பட வேண்டும் என்கிறது அரசு. கிராமங்களில் இது சாத்தியமே இல்லை, அதனால் அதைப் பத்து சதவிகிதமாகக் குறைக்க வேண்டும். அப்போது, கிராமங்களில் தொழில்களை ஆரம்பிக்கக் கட்டட வசதிகள் இல்லை. அதை அரசு கட்டிக் கொடுத்து வாடகை வசூல் செய்து கொள்ளலாம். அப்போதுதான் தொழில்களை விரைவாகத் தொடரிக முடியும்.”

“பிறகு முற்பட்டோர், பிறப்பேடோர் பட்டியல்களை வெளும் ஜாதி அடிப்படையில்

பிரித்துச் சூதுகளைக் கழுவியவரைத் முதலில் திறந்த வேண்டும். அனையவரையும் ஒட்டு மொத்தமாக எடுத்துக் கொண்டு சமூக ரீதியாகப் பின்புலப்படுத்துவார்கள். பொருளாதார ரீதியாகப் பின்புலப்படுத்துவார்கள் என்பதில் பின்புலப்படுத்துவார்கள் என்று பிரிக்க வேண்டும். இம்முறையிலும் பின்புலப்படுத்தப் பட்டவர்களைத் தான் நாழித்தப்பட்டுப் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் சூதுகளைக் கழுவிக் கடைசி மணிதான் வரை அச்சூதுகளைக் கிடைக்குமாறு பார்க்கும் கொள்ள வேண்டும். அப்போது தான் ஒரு மூன்று தலைமுறைகளிலாவது அனையவரையும் முன்வைத்த முடியும். இவ்வியை என்னும், இப்போதுள்ள சூதுகளைக் கிடைக்கும் மேலும் மேலும் வளர்ச்சியடைந்தவர்களை தான் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள் என்ற தவிர, நிபந்தனையாக அனுபவிக்க வேண்டிய சமூகத்தின் கடைசி மணிதான் அனுபவிக்க முடியாமையே போகும் அபாயம்தான் நீடிக்கும்.

அப்போது வளம்போதுகாப்பின் அவதி வந்ததற்குமேல் உணர்ந்ததாகவே தெரிய வில்லை. அடிப்படையில் காரணம் என்ன? விண்ணியலுக்கும் கடலியலுக்கும் நமது பங்குதான் கருவிகள். கடல் முகப்பிவந்துவரும் கொடுத்துப் போதிக்காததுதான் காரணம். வறட்சிக்கான முகப்பியக் காரணங்களுள் இந்தப் போதனையின் பற்றாக்குறைதான் தலையாயது. எனவே, இவ்வியை அவற்றிற்கு முகப்பிவந்துவரும் கொடுத்துச் சொல்லித் தரப்பட வேண்டும்.

கடைசியாக, பகல்பொன் மாவட்டத்திலேயே குன்றக்குடிக்குத்தான் தான் அதிக முகப்பிவந்துவரும் கொடுத்துத் தொழில்களை ஆரம்பித்துள்ளோம் என்ற உங்களைக் குற்றச் சாட்டு (சிரிக்கிறார்). "குன்றக்குடி கிராம நலத்திட்டக் குழு" என்ற குழுவை ஏற்படுத்தியதுடன், குன்றக்குடியை நான் ஒரு சொந்திக் கனமாகத்தான் பயன்படுத்தித் தொழில்களைத் துவங்கினேன். அனைத்தும் வெற்றி. அதனால் இப்போது பகல்பொன் னில் உள்ள கல்லம், சாக் கொட்டை, கண்டன்குடி, மாணமுறை, திருப்புவனம், தேவகோட்டை ஆகிய ஆறு இடங்களிலும் தொழில்களைத் துவங்கி உள்ளேன். அரசும் அனுமதி அளித்து விட்டது. (அனுமதிச் சுதந்தரைக் காட்டுகிறார்.) இனி ஆரம்பிக்க வேண்டியதுதான். எனவே உங்கள் குற்றச் சாட்டு உண்மையானதல்ல! (சிரிக்கிறார்).

"தான் மறுபடியும் உலியுறுத்திச் சொல் கிறேன்... கிராமப்புற ஏழாமை போக்கப் பட வேண்டுமானால் வேளாண்மைக்கு முக்கியத்துவம் தந்து, நடுகிளைத் தேசிய மையமாக வேண்டும். அப்போதுதான் உண்மையாகிய பிரித்துக் காட்டிய வரை தேசிய உணர்வு பற்றி விரிபும்; வளர்ச்சி ஏற்படும். இவ்வியை என்னும், வளர்ச்சி என்பது வெறும் புள்ளி விவரங்களாகத்தான் இருக்க முடியும்!"

சத்திப்பு: நமது திருபுகள்

"நம் நோட்டீஸைப் புறச் செட்டி வச்சது பெரிய நம்பாய் போச்சு!"

"ஏன்?"

"இப்போ, நோட்டீஸ், கடைசியெல்லாம் அதுவே கிடக்கு..."

—அ. தெய்வகிராமணி

"உங்க பேச்சை அப்படியே டேப் செய்து வச்சிருக்கேன்!"

"பயோ! பேஷ்! அடிக்கடி போட்டுக் கேட்பீர்களாக்கும்!"

"ஆமா, இதுவரை நாலுதரம் போட்டுக் கேட்டும் என்னதான் பேசலீர்களா புரியவே இல்லை!"

— மீனம் நல்லு

"நல்லவர், எதிர்க்காலத்தை நெனக்க ரொம்பவும் கவனமாக இருக்கின்றா சொல்லீர்களா? என்ன, விஷயம்?"

"நென்று தலைமுறைக்கு வேண்டியதை கட்டப்பட்டுச் சேர்த்து வைச்சிட்டாராம்! மூலமுதல் தலைமுறைக்கு என்ன செவ்வது தான் கவனப்பட்டுக்கிட்டு இருக்கார்!"

—ஆர். அப்பாது சுவாமி.

4

இந்த துறாவைத்தான் பலப்படுத்திய மூவர்.

"ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப் போய் டிக்கெட் எடுக்கப் பணம் கொடுக்கிறீர்கள்; அப்போது பணம் 4 சேட்டு வழங்குகிறவர், 'நான் இப்போது கத்திரி இந்தியாவுக்குச் செல்ல புரிகிறேன்; இந்த மனிதனுக்குத் தேவையானதை நான் எட்டினேன் கவனித்து அனுப்ப வேண்டும்' என்ற உணர்வுடன் செயல்பட வேண்டும். நீங்கள் டிக்கெட் வாங்கிக் கொண்டு ரயிலிலுறும் போது, 'நான் இப்போது கத்திரி இந்தியாவின் ரயிலில் ஏறியிருக்கிறேன்; எனக்கு உரிய இடத்துக்கு மேல் ஓர் அங்குலம் கூட ஆக்கிரமிக்க மாட்டேன்' என்ற எண்ணத்தோடு செயல்பட வேண்டும். நீங்கள் காரில் துப்பிரூஸ் கத்திரி இந்தியாவின் மீது துப்புகிறீர்கள்... நகர சபைகள் மூன்றை விடச் சிறப்பாகச் செயல்படுமாணுபதான், 'இந்தியா கத்திரி'யைப் பெறுவதற்காக நாம் சிதை செய்ந்து சரி' என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்படும்..."

இவ்வாறுதேசப்பற்று ஊட்டும்விதமாகப் பேசி வந்த ஸ்வர்ணர் ஜெனரல் ராஜாஜி குறித்துத்தான் அங்குக்கு மாதம் இருபதாய்

ம் ரூபாய் சம்பளம், 'அவசியமா?' என்று கேள்வி எழுப்பப்பட்டது! 'பஸ் ஆண்டுக் காலகாலம் காங்கிரஸ், ஏன், அதன் ஓர் அங்கமான ஸி. ஆரும் கூட ஆடம்பரம் கூடாதென்றும் எளிய வாழ்க்கையே சரி என்றுப் பேசாரம் செய்து வரவில்லையா?' என்று கேட்கப்பட்டது!

காங்கிரஸுக்குள்ளேயே இந்தக் கேள்வி என் எழுந்தபோது, நேரு, அகில இந்திய காங்கிரஸ் கூட்டியில் நிர்வாகமைய விளக்கினார். இருபதாய் ரூபாய் சம்பளம் என்பது அந்தப் பதவியின் மேன்மையை உணர்த்த நிர்வாகிக்கப்பட்டதே தவிர, அதில் 15,000 ரூபாய் அரசுக்கே வருமான வரியாகத் திருப்பி வந்துவிடுகிறதென்றும், ஸி. ஆருக்குத் தரப்படுவது வெறும் 7000 ரூபாய்தான் என்றும், அந்த ஏழாயிரத்தில் ஸி. ஆருக்குப் பிடிக்கிறதோ இல்லைபோ, ஸ்வர்ணர் ஜெனரல் என்று அந்தஸ்தைக் கரப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக அவர் நிறையச் செலவு செய்ய கொண்டிருக்கிறது என்றும் எடுத்துச் சொன்னார், ஆகியும், ஸி. ஆரே க வ 1 ன 1 ஜெனரலின் சம்பளம்

ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு - IV
ராஜமோகன் காந்தி

“கவர்னர்கள் அலங்காரப்
பொம்மைகள் அல்ல!”

ரூபாய் 30,000 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பது தீவாயமாகவு என்று கருதுவதற்கு அளாத-குறைந்ததுக் கொள்ள அவசியமில்லாது என்று தெரிவித்தார். இந்த ஆ. இ. கா. உ. கூட்டத்திற்குப் பிறகு அமைச்சரவை கூடிய 1945 ஜனவரி முதல் ஊர்ஜா தொண்டரின் உட்படான ரூ. 5,500 என்று அளவு கருமான வரி செலவாகு என்று நிர்ணயித்தது. இது தொண்டையத்தார் இந்தியாவின் கருநிபித்த தரப்பட வேண்டிய உட்படான அரசியல் சாசனத்தின் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது.

புதிய விதிமுறைகளால் மாடுமே எதிர் பாராது ஒரு விதிவிரி திரு தொண்டையத்தார். அதன் வி. ஆர் மட்டுமே உடனடியாக உணர்ந்தார் 45 - 48 ஆம் ஆண்டு வரை இவ் வி. கா. வி. ஆர் திரை வறுமையை உணர்வாக உலர்ந்துவிடும் முதல் ஆறு மாதங்களுக்கு மட்டுமே வரி செலவு செய்யும். அடுத்த ஆறு மாதங்களுக்கு வரி இல்லாமல் எல்லாம் போது. குறைந்த வருமானம் விட மிச்சமாகி வருமான வரி அதிகமாக இருக்கும் இதை நினைவு அமைச்சரவைக்குத் தெரிவிப்பதற்கு வி. ஆர்., மறுமே, புதிய ஏற்பாடுகள் இவை தற்போதே பார்த்தும் போது நடப்பு ஆண்டில் தற்போது வருமானம் எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கும் என்பதைக் கணக்குப் போடச் சென்று. அதன் அடிப்படையில் கொடுத்த விட்டமே உடனடி உரிமை. இத்தொண்டைய வி. ஆர். இருப்பதே தர அமையவில்லை என்றும், எதிர் பாராது வருமானம் எல்லாம் உட்பட இரு வருமானத்தின் மேல் வேண்டிய தொண்டையம் என்றும் எடுத்துக் கொள்ளுதல் வி. ஆர். இதை ஏதாவதும்.

இவ்வாறு வரை, வல்லபம், வி. ஆர். ஆகிய குறையும் இந்திய தொண்டையத்தார் குறைந்த தரவரை விளக்கி அதனைப் பார்ப்பதற்குள்ளே. காங்கிரஸ் கட்சியும், அரசியல் நிர்ணய சபையும் அரசியல் சாசனத்தின் இடம் பெற வேண்டிய பங்கு அமைச்சர் பற்றி நிர்ணய விவாதம் நடத்தின. ஆனால் தெரு, வல்லபம் ஆகிய இருவருக்கும் வி. ஆர். போன்றவை முக்கியமாக இருந்தன. காரணம், எது சரிவர வருவது என்பது இருவருக்கும் அங்கு அங்கு, மேலும் தற்போது, கருத்து வி. ஆர். அமைப்போது தற்போது இருவரும் ஏதேன் கருவியும் தீவாயமாகுதல் என்ற காரணம் இடங்கள் வருவது அளித்துக் கொண்டுள்ளது. இதற்கு அந்நாளைத் தலைவரின் கருவியினால் கொடுத்த குறிப்புகளில்லா சாசனம் சான்றுகள் தங்குக் கொடுத்தன.

1945 மே மாதத்தில் கவர்னர்கள் மாநாடு நடந்து அதற்கு வி. ஆர். தலைமை தாங்கினார். தெருவும் பட்டேலும் பேசினார்கள். மாநாட்டை நிர்வகித்தது வி. ஆர். தான்! திவத்தி திரை முதலிய வருத்துப் பிறகு பிரதமனையும் துணைப் பிரதமனையும் குறையில் வருவதாகப் பேச அனுத்தார்.

அப்போது கவர்னர்கள் பார்த்து. "சென்றே பத்திரிகை திருபாதம் விடை பெறுவார்கள்; அது பிறகு மகம் விட்டு தீவரை விவாதிக்கலாம்!" என்று. "தே. 1945 வி. ஆர். 1945"

"தீவரை மேலும் அவர்களுக்குத் தர இருப்பதையும் எதையும் தீவரை வருவது என்றும் ஒரு வேண்டாம். தற்போதும் மத்தியம் துணைப் பிரதமரும் அத்தமைய வருவதைக் காண்பதற்கும்கூட. உடனடியாக அத்தமைய தீவரை கவர்ந்தக் காண வேண்டும்; தற்போது செல்ல அதனைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று தர எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் இதன் 1945 விவதிப் பார்த்து செல்லப் போவதற்கான வழிகளை தீவரை உருவாக்கிய வேண்டும். துண்டாயும் வெற்றிடை போடுவதற்கு இவை எல்லாம் தீவரை இருந்துக் கா. 1945"

வி. ஆருக்கும் மற்ற இருவருக்கும் இடையில் உரையாடலும் போனதும், ஒரு ஒரு புறம்பேலும் வல்லபத்திடம் தற்போது உட்படப் போக இருப்பதாக வி. ஆர். உலர்ந்தும் வேண்டும். பட்டேலின் கருவியை இருந்து காணு பார்த்தது!

"என்று வருவது மரியாதை குறைவாகத் தருவதற்குத் தொண்டையத்தாரும் அது காண தர வருவது" அதற்கு, உலர்ந்தே அவ்வது தீவரை விவதிக்கிற உலர்ந்த பதவி கையோ மரியாதைக் குறைவாக நடத்துவது குறைந்தும் புதிய எண்ணம் எவ்வு இருக்க உலர் வருவது என்று தீவரை தற்போது செல்ல விவ என்று தற்போது இருக்க

எத்தப் பிரதமனாரையும் சரி, 'வரை செல்ல நடத்தி மத்திய நிர்ணய அதிவரை என்ன என்று ஒரு போன்றவைக் கருவியை பற்றுகின்ற துண்டையக் கொண்டு தரத் தீவரை துண்டப்பட்டு தர அங்கு பானிய பற்றுகின்ற எலுதினார் வி. ஆர்! தற்போது உட்படப் பார்த்த தர உட்பட அமை பார்த்துவிட்டுத் திவத்தி வருவது தெருவின் மேலே தர. 1945"

செவ்மைய வி. ஆர் தற்போது உட்பட வருவது வருவது அங்குக்குப் பிடிக்காத விவாயாக இருக்கும். இவ் அங்கு மகம் உட்படம் அளிக்கும். ஆகவே மகம் சைமைய வி. ஆர். மகம் காங்கிரசு இராசமாக "என்று எலுதி அமைக்கக் கொண்டு திட்டமும் உலர். இதேபோல, மத்திய கையின் ஒரு குறுவை மறுபரிசீலனை செய்யுமா கவர்னர் தொண்டைய இருப்பி அனுப்பி துண்ட தெருவும் பட்டேலும் தர உலர் துண்ட விவதிக்கார்கள். ஆனால் பொதுவாக போக்குமி. தற்போது இவ்வாறும் ஆகவே தர தரவரை. மேலும், துண்டுகளிடம் இருக்க தெருக்கமான நட்பும் அத்தமைய சென்ற அங்கும் இவ்வுருவரை தரக்கி கொண்டும் எத்தமைய அளித்தன.

(தொடரும்)

* அரச. மாண்புமிகு. சென்னை - 16.

? வெள்ளையன் வெளியேற்ற வேண்டும் என்ற ஒரே கொள்கை மூல்கோடு அனைத்து வும் நியாகம் செய்து, நியாகிகள் வாங்கிக் கொடுத்த கடத்திரக் கொடியைப் பதவி என்ற ஒரே கொள்கைக்காக வாழும் தாவரன் போட்டைமிக ஏற்றிகுரே?

! இன்றைக்குக் கொடியேற்றுவிற அந்தரீக பேருக்குமே இது பொருத்தும் எனவே, தாவரரை மட்டும் தவிர்ப்பபடுத்த வேண்டியதில்லை.

* மேலே பத. தாகப்பன், சென்னை - 41.

? இத்தனை சிக்கிரத்தினவே - கடந்த ஆகஸ்ட் பதிரிந்து அன்று சித்துவபரவி படத்தை ஒளிபரப்பித் தொலைக்காட்சி மீனர் நல்ல பெயர் வாங்கி விட்டார்களே?

! மக்களிடம் வேண்டுமானாலும் நல்ல பெயர் வாங்கிவிடுக்கலாம்; ஆனால் கடந்த மீனரிடம் நீச்சல் வாங்கிவிடுக்க முடியாது. அந்தப் படத்தில் சித்து தன்னை

விழாமை முன்னிட்டுப் புனித மண் சேகரிப்பதிலும், சட்டமன்றவிறேஷ்க்கட்டம் கட்டுவதிலும் மேற்கு வங்க அரசு கலந்து கொள்வாது குறித்து?

! மே வங்க அரசு மட்டுமல்ல; என். டி. ஆர். அரசாங்கம் தவிர, மற்ற எதிர்க்கட்சி அரசுகள் அனைத்துமே புறக்கணித்து விட்டன. காரணம், 'இருபத்தைந்தாவது ஆண்டைக் கொண்டாடலாம். பிரகு தும்பாவது ஆண்டைக் கொண்டாடலாம். அடுத்த நாற்பாவது ஆண்டுக் கணக்கு? எவ்வாறு இப்போதைய கழகம் 'நெருக்கடி'வைத் தவிர திருப்புததற்காக மத்திய அரசு கைக்கொண்ட வழிமுறை' என்பதுதான். நியாயம்தானே!

* வெ. தாராமன், வாய்க்குடி.

? எம்.ஜி. ஆர். நலிந்தாட்டின் தெப்போலி வங்க என்று வி. வி. கவாமிதாதன் பேசியுள்ளாரே?

! அப்படியொரு வேடத்தில் எம்.ஜி. ஆர். தடுத்திருக்கிறார். என்ன! எங்கு நீண்ட விலை?

உ.வி. நல்ல ரிபயர் விராங்கி விட்டது!

கதிரிய தாயாரிடம், 'அம்மா... ஆகஸ்ட் பதிரிந்து நியமிக்கிறதா? அன்றையானே நீ என்னை அதைத் விடுதியில் சேர்த்தாய்...' என்று ஒரு புதுக்கவிதை போய் வருவதில் எல்லாவுக உள்ளத்தும் பொறிந்து விடக்கிறது!

* எல். மாறன், வேல்பட்டி.

? 'ரயில் இறுதியே திருடிவங்க தப்பி விடுகிறது; ஒரு கித்தானைத் திருடிவங்க விக்வி கொங்கிடுன்' என்று ஒலித்த வானம் நீண்டவுக்கு வருகிறதா என்று பேசி விடுக்கிறாரே கவிஞர்?

! இப்பின் திருடன் என்றும் கசித் திருடன் என்றும் யார் யாரை அவர் மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு கொள்ளுரோ என்னையோ; எப்படியானாலும் இப்பின் திருடிவவன் தப்பிவிடுகிறது என்பதாலேயே கசித் துண்டுத் திருட்டை நியாயப்படுத்த முடியாது.

* கே. பட்டாபிராமன், குடிசைத்தம்.

? நாற்பதாவது ஆண்டுக் கடத்திர நிய

* கண்ணகி கண்ணகன், சென்னை - 11.

? பிரதமர் முன்னியமில் என். டி. ஆர்., சிவசங்கர் கோதிக் கொண்டதைக் கவனித்தீர்களா?

! மக்களின் முறைவிட்டைப் பிரதமரிடம் சரியானபடி மெழி பெயர்த்துக் கருவியில் என்று தாம் கருதுவதை எடுத்துச் சொல்ல முயல்வதற்கு உரிமை உள்ளது. இதற்கிடையில், முட்டாள்தனமாக கூத்து கொள்வானே... என்று என். டி. ஆரைத் திட்டி சிவசங்கருக்கு

* பெரியாழ்வார்

* அந்தஸ்தின் வரலாறு

* பிரபல வரலாறு

தீயங்கள் கேட்டனவ — நராக

* எம். ராம்கோபால், சென்னை — 23.

? தியாகிகளைக் கொன்ற பதற்காகப் புனித மன்றம் சேவித்து வந்து, நமது சட்ட மன்றத்தில் கூட்டப்பட்டிருந்த அனைத்துக் கட்சிகளின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் கூட்டத்தை ஈ. வி. விஸ்வநாதன் போது, சில உறுப்பினர்கள் தூங்கிக் கொண்டு இருந்ததைக் கவனித்தீர்களா?

! அந்தந்த தொகுதி மக்களுக்கு நமது அறநாயகம்! வேறென்ன சொல்ல, இந்த ஷேக்கர்களுக்கு பற்றி?

* ஈ. கே. வீரசேகரன், மிக்ரோபான்டியம்.

? எம்மை காத்திருப்பீர் பாரத ரத்ன விருது வழங்கப்பட்டது குறித்து?

! நாற்பதாவது கத்திரி தினத்தின் போது செய்யப்பட்ட ஒரேயொரு உருப்படியான காரியம் இதுதான். அவர் தீர்ப்புடையிருந்த போதே வழங்கியிருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும்.

* எம். ஏ. பாஷா, சின்னசேலம்.

! இனி காத்திருக்கவும் பிரபல நடிகர்கள் வரிசையில் சேர்க்கலாமா?

! தாராளமாக. வண்ணக் கனவுகள் படத்தை தீயங்கள் பார்த்தவையிலாவா என்ன? சபாஷ் காத்திரி!

* பி. வி. சேலிவரன், சென்னை — 28.

? ஈ. வி. விஸ்வநாதன், உருவம் வர என்ன யோசனை கூறுகிறீர்கள்?

! காணாமல் போய் பாராளுக்கியை!

* கு. 13 பரிக் பெறுபவர்:

வண்ணக் கனோசன்,
18, முனிவரப்பன் தெரு,
சென்னை — 21.

கரிமம் இயல்பு. அநாதைகளின் உச்ச கூட்டம் அது!

* எம். பிரியதர்சினி, மதுரை — 1.

? சிவசங்கரன் — 87 உலகக் கிழக்கெல் போட்டியில் இந்தியாவின் வெற்றி பற்றி உங்கள் கவனிப்பு?

! கிரிக்கெட் என்பது ஐந்துபுறத் தேர்தலா என்ன, நடக்கு முன்பே முடிவு தெரியுமா?

* எம். வெங்கடசகலம், நாட்டரசன் கோட்டை.

? ஆசிரியர்கள் வேண்டியவை அமைச்சராகி விட்டேன் என்று அமைச்சர் டி. ராமசாமி கூறுகிறாரே?

! நல்லவேளைவாக மாணவ, மாணவியர் மேலாதிக்கமே, அமைச்சர் சொல்லுங்கள்!

* பா. சம்பத், திருச்சி — 23.

? செய்தி வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, இடையில் 'தீயங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது ஆல் இந்தியா ரேடியோவின் மாநிலக் செய்திகள்' என்று சொல்லு கிறார்களே, அது ஏன்?

! அனாதைகள் ஏற்பாடு செய்த வந்தக விளம்பர திகழ்ச்சி என்று நினைத்துவிடப் போகிறேமோ என்றுதான்!

* கமலா காரியப்பன், கோவை — 11.

? எங்கள் கோவை கலெக்டர், ஒன்றுபெற்ற வர்களுக்கு, மறுதலே கொடுக்க வேண்டிய எல்லாப் பணத்தையும் கொடுத்து விடுகிறார். கடந்த மூன்று மாதங்களாக நடந்து வரும் திகழ்ச்சி இது. தெரியுமா?

! வடாற்காடு மாவட்டக் கலெக்டர் மாவதியும் அப்படித்தான் செய்கிறார்! இப்படி அபூர்வமாகப் பாராட்டு மொழிகள் வந்து காறியிலும்தோது. மனத்துக்கும் செவிக்கும் எத்தனை குளிக்கியாய் இருக்கிறது தெரியுமா?

* வரலாறு

* "பிரபாகரனின் பெருந்தகையம்" என்ற தலைவன் உள் என்னைப் பெரிதும் கவனித்து. அந்நேரம் ஆய்வெந்தில் மொழி பெயர்த்து இவ்வியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியின் கவனத்துக்குக் கொண்டு போக வேண்டும்.

ராஜபிரகாசபாபுரம், பி. வி. கவுடுவாறு

* தலைவன் உள்மேல் பிரபாகரனின் பெருந்தகையம் பாராட்டியிருக்கிறதில் அருமை! அதுதான் 'மத்தி எங்கும்' செயல்பட போக இவ்விய, விருத்தியப் புவி உடம் தெர்வையாக நடக்கவிடும்; தம்பிக்கைத் துரோகம் செய்துவிட்டது" என்ற பொருள்பட, எழுதியுள்ளதை என்னும் ஏற்க முடியவில்லை. "எங்கள் தோற்றங்கள் அங்கு துன்புறுத்தினார்கள்; காப்பாற்றுகங்கள்" என்று, நாம் பலமாகக் குரல் கொடுத்தோம். மத்தி அங்கம், இவ்வியைத் தவிர்த்து நம் மக்களையே கருதி, மத்தியம்தம் செயல்பட போனது. எந்தவிதவிதமாகத் தம் மக்களாக எண்ணியதால், 'எம் மக்கள் ஆயுதம் களை ஒப்படைத்து விடுவார்கள். உங்கள் ராஜ்யத்தை வாய்ப்பு பெறுங்கள்' என்று இவ்வியை உடம் இவ்விய (நம்பிக்கையோடு) கொடுத்தது. இவ்விய என்ன தந்து? இவ்விய என்ன தெர்வாகக் குறைவு?

மதுரை - 18, எம். ஜே. இவ்வியம்.

* தலைவன் உள்மேல், இவ்வியை ஒப்பந்தம் செயல்படக் காரணமாக இருந்த பிரபாகரன் மக்கள் கண்டு கொள்ளாமல், தமிழக முகவரையுள், இவ்வியப் பிரதமரையுள் பாராட்டி வந்த இத்தேரத்தின், சித்தி துப் பாராட்ட வேண்டியவரைப் பாராட்டு, அதிவுறிகு கதி... இப்படி ஒரு தலைவன் உள்மேல் தலைவன் எழுதுவதில் உண்மை யிடுவ இவ்வி ஒருவர் பிரதம வேண்டும்! சூத்திரம், எம். ராஜா

* "வரலாறு படைப்பாரா வி. பி. சி." - இந்த வார கவரில் போலி பிரபாகரன்! அதுதான் இவ்விய இருந்த போது, இவர் ஏன் அமைதி கண்டார் என்ற சந்தேகத்தைத் தவிர்த்து விட்டார்கள், பரிசு பாராட்டுக்கள்!

கவுத்தப்பாபு, அம்புதாரம்.

* "இவ்விய உடம் கருவியில் பெரிசு பச்சம்" - கட்டுரை படித்தேன். ஸ்ரீரத் தாரணைகவாமி கோவிலில் பொதுப்பாட எழுந்து பேசுகிற தீவிர, இந்த தாக்கரை அங்கு கொடு செயல்பட்டவர்களை என்ற விவரமே இவ்விய உள்மேல் போனது, கவன் துறையினர் காணாமல் போன அந்த எழுத்து போலி

விவரத்தில் இப்படிப் பொதுப்பாட முறையில் நடந்து கொண்டது. தீரணிக்க முடியாத அமைதி வேண்டும்!

கனபதி, இ. ராஜபிரகாசம்.

* "கத்திரிவாகக் கிப்பிபாடி" ஜோக்குகனாம் என் னிடம் கிப்பிபாடி வரவருந்தக் குடியினில்லை. பதியாகக் கவரையுடன் இத்தியாவில் எந்திரவந்தைப் பற்றி யோசிக்க வைத்து விட்டது!"

இருநெல்விக்காவம், ஏ. திருக்குறள் செல்வன்.

* அமைதி கதி தீவிரவாடி கிடுகனதுப் போட்டியில் மூன்றாம் பக்க பெற்ற 'அம்மா' கிடுகனது. ஒரு பெண்ணின் மனம் எப்படியெல்லாம் அது பாய்கிறது என்பதைத் தனக்கு எடுத்துக் காட்டியது. அதிமுக எழுந்த தாரணை ஜெயவாக்கி, ஓர் அனுபவம் மிக்க எழுந்த தாரன் போல் இக்கதைகள் எழுதி இருக்கிறார்! கொண் - 64, கே. கோபிராத்.

* விவாக் கிடுகன கே. பி. சிவானந்தம் கதிவந்தை போல் பரிசுரை என்ற பெயரில் பாடல் சொல்லி, கர்க்க போடுவதற்குப் பதில், கட்டுரையில் பாடல் சொல்லித் தெர்வியைக் கணிப்பதுதான் சரியாக இருக்கும். இவர்க் கிடுகன வளமுதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்!

தாட்டரகன்கோட்டை, எம். வெங்கடராமன்.

* 19.7.87 இத்தில் 'குடிய மனங்கனில் அரசுகேறிய இத்தியவிடா' கட்டுரை படித்தேன். துவக்க தாளில் என்னுடைய திஷ்ச்சி நன்முயிருத்தது அங்கு இவ்விய என்ற கூற விமர்சகருக்கு கரிமை உண்டு. ஆனால் துவக்க தான் திஷ்ச்சிவிடையே மங்கனம் பாடுவது போல், பங்கமான பாடியதில் குறைவானது எழுதியிருக்கிறார். முதல் தான் துவக்க விடா திஷ்ச்சிக் கவரையும் முடித்து, இரண்டு தலைவர்களுக்கும் அரசுகை விட்டுப் போகும் முன், அன்றைய திஷ்ச்சிக் முடித்ததற்கு அதிசுதிரவாகனே மங்கனம் பாட்ட பட்டது. அதில் 'ராஜீவ் நவன்' என்று திரவல் செய்து கர்க்காய் பிடிப்பது போல் தோன்றியதாகக் கூறியது உள் தோக்கம் கற்பிக்கின்ற தர்க்குறைவான யுகம். முதலில் இந்த திஷ்ச்சி திராகனிக் கப்படியும் இவ்விய. திரு 'பொசிலுக்கும்' சேர்த்துக் கொள்ளப்படவுமில்லை. நடன திஷ்ச்சியை அமைத்த தான், ஆரம்பத்தி விருத்தே இத்தியக் கவிவிடாவின் அமைப்பாளராகப் பணிபுரிந் தியமிக்கப்பட்டவன்.

தென்னை - 30, சத்திரவேகா

* திஷ்ச்சி மனங்கனில் கொள்ளுதல், மங்கன ஒரு கண்ணில் சிதாவின் தடிப்பு தெருவாத் கொடு கிறது. திரிவா, சிதா யோதிக் கொள்ளுதல் கொட்ட காட்டிகள் தங்க கவரையு!

குடப்பிரகாசம், ஏ. எம். சிதாராமன்.

பாதம் அச்சத்தின் அச்சிட்டவர் வி. குரவி. பாதம் பங்கிடுகன்கள் பிரதமேல் கிமிசெட் தாக்கரை வெளியிட்டவர் வி. கவுத்தியதாதம். ஆசிரியர்: வி. ராஜேந்திரன்.

திர்வாகக் காரியாயம்: ரெல்வோரில் சாவி, கிண்டி, சென்னை-400 032, போன்: 4 32545 4 324 187, ஆசிரியர் குழு அமைப்புகள்: 29, குத்தாவது தெரு, 601 வட்டம், தங்கம்பாக்கம், சென்னை-400 036, போன்: 473383.

வடிவங்களின் வர்ணஜாலங்கள்
வார்த்தைகளை விடவும் வலிமையானவை.

க்ரவீன் - பத்து லட்சத்திற்கும் அதிகமான குடும்பங்களை,
ஒரே சமயத்தில் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தும் ஒரே டி.வி.

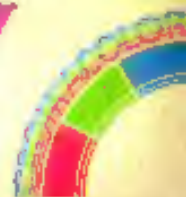
நாட்டிய மணி : ஸ்வப்ன கந்தரி.

CROWN-TV

வேறு எந்த டிவி-ஐயும்விட அதிக
இல்லங்களில் காணப்படும் ஒரே பெயர்

இந்த மாதல் : விடி 701 எம் என் ஆர் ரிபோட்டுடன் கிடைக்கிறது.

**"என் மகளுக்கு கேர்:ப்ரீ
வாங்கித்தான் நான் முடிவெடுத்தேன்
கொள்ளும்."**

அந்த நாட்கள் எவர்க்கு இல்லை. நினைவிருக்கும் போது எவ்வளவு என் மகள் வயதிலிருந்தும், மாதத்தில் அந்த 5 ராட்களை எத்தனை கவுன்ஸாக உட்கொடுத்தேன்... சங்கடம், தொல்லை, சிரமம், அனாதையிடமோ என் என்ன வென்றால் எங்கள் காலத்தில் வீட்டுக்கு குடியிருப்பவர்களைப் போல உபயோகித்தோம்... அது தர்மசங்கடமாக இருந்தும், அனாதைத் துறையிலிருந்து காயப் போட்டுப் போதும் போதும் என்னுமிருந்தும், ஆனால், இப்போது காலம் மாறிவிட்டது.

நான் வாங்கித் தரவில்லை. அதிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட காலத்தில் வாழ்கிறேன் என் மகன். இக் காலப் பெண்கள் மாதத்தில் அந்த 5 ராட்களில் கூட மிகத் துடிப்போடு செயல்பட வேண்டியுள்ளது. எங்கள் காலத்தை விட இப்போது, மாணியையும் உயர்ந்ததேற்ப பரிமாடப்பது கருவரப்பட்டுக் கிளங்க வேண்டியுள்ளது. ஆகவேதான், என் மகளுக்கு

என் கேர்:ப்ரீ தேர்ச்சிபெடுத்துத் தான், காரணம், என் இளம் பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். அதுவாசலில் உதயப் போம், என் மகனும் சிவப்பாடிக் கூடாதுமல்லவா.

முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால் கேர்:ப்ரீ ஒரு செக்ஸ்ட் ஃபர்மின். என் அந்தக் காலத்தில் செல்வத்து போல் என் மகன் துறையிலிருந்து காயப் போட்டு சர்க்கட்டில் வேண்டிய திட்டம், தேவையானபோது ஓய்வோடு ஒன்றையும் புத்தம் புதிய கத்திரை ஒரு நாப்பிரிசை எடுத்து அவன் உபயோகிக்கலாம், ஒரு தாயாகிய என்னை, என் முக்கியம் என்றால், கேர்:ப்ரீ மிகமிகக் கவனமாகிறது என்பதுதான்.

**உலர்வும் கவலும்
அது, கவலும்வாசல்
மேலவியாதாக அடக்கமாக**

இருந்தாலும் என் மகனுக்குத் தேவையான பாதுகாப்பைத் தருகிறது. மாத விலக்காக நாப்பிரிசின் விலையாக உதிர்ச்சிக் கொள்ளக்கூடிய அது, நன்றி அறிக்கம் உதிர்ச்சிக் அடுக்குகள்

கொண்டது. துது எப் போதுமே உலர்வான உலர்வோடுமே கவலும்வாசலும் கவலுக்குக் கொள்வதாக என் மகனைக் கருகிறேன். அது மட்டுமே, கேர்:ப்ரீ என்னைதான் மகனும் (கருவரவான பெரிய நாப்பிரிசை) உள்ளது.

கீண்ட, அகன்று, துடிப்பான கொப்பர் என்னை, ரா மாற்றும், அகன்றுக் கூட்டுதல் பாதுகாப்பையும் பத்திரமான உலர்வையும் அறிக்கிறது— அந்த கவலுமேன் கூட கனியம் அல்லது அயனாக்கு

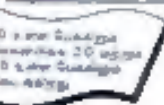

அது தேவையான போது.

கேர்:ப்ரீ உபயோகிப்பதால் வெளியில் சென்று கறதி வந்தாலும்கூட, அவன் பாதுகாப்பாகவும், பத்திரமாகவும் உணர்கிறான்.

ஆகவேதான், எங்கள் காலத்தில் கிடைக்காத ஒன்றை என் மகனுக்குத் தர முடிவாக என்னி பூரிப் படைகிறேன்... அதுதான் கேர்:ப்ரீ வாசல்... கேர்:ப்ரீ பாதுகாப்பு, மாணியும் கவலுத்தோடு காலம் மாற வேண்டாமா!

3 ராட்கள் என்னை, 5 ராட்கள் இன்னும், 10 ராட்கள் உலர்வோடு மகனும் கவலும்வாசல் கவலும், முற்றிலும்வாசல் கவலும்

**கேர்:ப்ரீ. காரணம், காலம் மாறுவதற்கேற்ப
அவனும் மாறுகிறான்.**

ஜாக்கெட் அல்ல ஜாக்கெட்